

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **20. června 2018** v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martin Vrbíka a soudců přisedících Mgr. Olgy Matouškové a PhDr. Petra Kaliny, PhD.,

t a k t o :

Obžalování

1. Mgr. F. Š.,

narozen xxxx, podnikatel, bytem Xxxx,

2. J. H.,

narozen xxxx, podnikatel, bytem Xxxx,

3. R. J.,

narozen xxxx, podnikatel, bytem Xxxx,

4. J. P.,

narozen xxxx, podnikatel, bytem Xxxx,

jsou vinni, že

a) Mgr. F. Š. jako jednatel společnosti Xxxx, se sídlem Xxxx, která byla investorem a objednatelem fotovoltaické elektrárny Xxxx u Bystřice pod Hostýnem, ačkoliv věděl, že fotovoltaická elektrárna není v podstatných částech dokončená, dne 30. 11. 2010 mezi 15:08 h. až

15:13 h. prostřednictvím emailů dal pokyn **J. H.**, jednatelem společnosti Xxxx, se sídlem Xxxx, která byla zhotovitelem a generálním dodavatelem fotovoltaické elektrárny Xxxx, a zároveň i **R. J.**, aby k žádosti o první paralelní připojení fotovoltaické elektrárny Xxxx k distribuční soustavě elektrárny podané dne 30. 11. 2010 Mgr. F. Š. na společnost E.ON Distribuce, a.s., se sídlem F.Gerstnera 2151/6, České Budějovice, zajistili mj. zprávy o výchozí revizi elektrické instalace na část nízkého napětí a na část vysokého napětí fotovoltaické elektrárny Xxxx s datem maximálně do 30. 11. 2010 s tím, že je musí **Mgr. F. Š.** předložit nejpozději do pátku 3. 12. 2010 na společnost E.ON Distribuce, a.s., kdy z ohledem na datum a čas zadání, nedokončenost elektrárny a požadavek na antedatování zpráv věděl, že nebudou pravdivé,

b) R. J. na základě výše uvedeného pokynu dne 5. 12. 2010 úmyslně vyhotovil jménem a bez vědomí revizního technika F. K., nar. xxxx, zcela nepravdivou Zprávu o revizi elektrického zařízení výchozí č. 50J/10 antedatovanou na 28. 11. 2010 na kabelovou přípojku VN 22kV mezi fotovoltaickou elektrárnou Xxxx a distribuční soustavou a zcela nepravdivou Zprávu o revizi elektrického zařízení výchozí č. 51J/10 antedatovanou na 28. 11. 2010 na transformační stanice TS1 a TS2 fotovoltaické elektrárny Xxxx (část vysokého napětí), ačkoliv ve skutečnosti ke dni 28. 11. 2010 ani k 5. 12. 2010 trafostanice neexistovaly a kabelová přípojka VN 22kV k 28. 11. 2010 ani k 5. 12. 2010 nebyla dokončena, přičemž následně **R. J.** dne 5. 12. 2010 v 21:12 h. zaslal emailem uvedené zprávy o revizi elektrického zařízení **Mgr. F. Š.** s vědomím, že budou předloženy společnosti E.ON Distribuce, a.s., Energetickému regulačnímu úřadu a Stavebnímu úřadu Xxxx,

c) J. P. jako revizní technik dne 2. 12. 2010, aniž by elektrárnu Xxxx před tím navštívil a vykonal revizi, úmyslně vyhotovil zcela nepravdivou Zprávu o provedení revize elektrického zařízení výchozí č. P93-1/01, údajně provedenou v období od 24. do 30. 11. 2010, na část nízkého napětí fotovoltaické elektrárny Xxxx, ačkoliv ve skutečnosti k 30. 11. 2010 ani k 2. 12. 2010 část nízkého napětí fotovoltaické elektrárny Xxxx nebyla dokončena ani zčásti a nebyla na ní nainstalována ani podstatná část fotovoltaických panelů, dále dne 3. 12. 2010 úmyslně vyhotovil Zprávu o provedení revize elektrického zařízení výchozí č. P93-2/2010, datované k 30. 11. 2010, na část nízkého napětí trafostanic fotovoltaické elektrárny Xxxx, ačkoliv ve skutečnosti k 30. 11. 2010 ani k 3. 12. 2010 trafostanice neexistovaly a obě Zprávy předal **J. H.** s vědomím, že budou předloženy společnosti E.ON Distribuce, a.s., Energetickému regulačnímu úřadu a Stavebnímu úřadu Xxxx,

d) J. H. na základě výše uvedeného pokynu **Mgr. F. Š.** dne 5. 12. 2010 v 20:23 h. prostřednictvím emailu úmyslně dal pokyn **J. P.**, aby mj. antedatoval výše uvedené Zprávy o provedení revize elektrického zařízení č. P93-1/01 a P93-2/2010 s nejpozdějším datem 30. 11. 2010, přičemž **J. P.** mu vyhověl a dne 6. 12. 2010 v 08:20 h. nechal zaslat emailem prostřednictvím **Z. P.**, nar. xxxx, čelní strany mj. i uvedených zpráv o provedení revize elektrického zařízení s úmyslně pozměněnými daty na 30. 11. 2010, ačkoliv oba věděli, že k 30. 11. 2010 a ani k 6. 12. 2010 část nízkého napětí fotovoltaické elektrárny Xxxx nebyla zdaleka dokončena a že trafostanice neexistovaly, aby následně **J. H.** předal uvedené zprávy o provedení revize elektrického zařízení **Mgr. F. Š.**, kdy jak **J. P.**, tak i **J. H.** jednali s vědomím, že uvedené Zprávy o provedení revize elektrického zařízení budou předloženy společnosti E.ON Distribuce, a.s., Energetickému regulačnímu úřadu a Stavebnímu úřadu Xxxx.

e) Mgr. F. Š. dne 6. 12. 2010 při znalosti skutečného stavu předložil výše uvedené nepravdivé Zprávy o výchozí revizi elektrické instalace č. 50J/10, 51J/10, P93-1/01 a P93-2/2010 společnosti E.ON Distribuce, a.s. na adrese pobočky společnosti Lidická 36 v Brně, dále dne 16. 12. 2010 Stavebnímu úřadu Xxxx na adrese Masarykovo nám. 137, Bystřice pod Hostýnem, a dne 22. 12. 2010 Energetickému regulačnímu úřadu na adrese Masarykovo nám. 5, Jihlava,

f) Mgr. F. Š. a J. H. dne 16. 12. 2010 na Stavebním úřadu Xxxx vyhotovili nepravdivý ručně psaný Předávací protokol FVE Xxxx II, podle kterého zhotovitel společnost Xxxx zastoupená J.

H. předala vyjmenované dílčí části díla společnosti Xxxx zastoupené Mgr. F. Š., kdy dle protokolu byla předána kompletní fotovoltaická elektrárna Xxxx kromě elektronického zabezpečovacího systému a terénních úprav a tento nepravdivý předávací protokol společně předali I. M., nar. xxxx, referentce Stavebního úřadu Xxxx, ačkoliv oba věděli, že fotovoltaická elektrárna Xxxx není k datu 16. 12. 2010 dokončena a nejsou dokončeny ani jednotlivé v protokolu vyjmenované části elektrárny,

g) Mgr. F. Š. a J. H. v období od 16. 12. 2010 do 22. 12. 2010 úmyslně vyhotovili tištěný nepravdivý Předávací protokol dokončeného díla FVE Xxxx II - 2,067MW, podle kterého zhotovitel společnost Xxxx zastoupená J. H. předala dokončenou část díla s konkrétně vyjmenovanými částmi díla společnosti Xxxx zastoupené Mgr. F. Š., obsahující také nepravdivé prohlášení společnosti Xxxx, že veškeré pohledávky vůči společnosti Xxxx byly řádně a včas uhrazeny, kdy podle konkrétních vyjmenovaných částí díla byla předána kompletní fotovoltaická elektrárna Xxxx kromě elektronického zabezpečovacího systému;

h) tento nepravdivý předávací protokol Mgr. F. Š. dne 22. 12. 2010 při znalosti skutečného stavu předložil mj. i s výše uvedenými nepravdivými výchozími revizními zprávami elektrického zařízení Energetickému regulačnímu úřadu, ačkoliv oba věděli, že fotovoltaická elektrárna Xxxx ani k datu 22. 12. 2010 není ve stavu dokončenosti, který je popsán v uvedeném, od samého počátku nepravdivém, protokolu,

tímto způsobem **Mgr. F. Š., J. H., R. J. a J. P.** uvedli v omyl Stavební úřad Xxxx, společnost E.ON Distribuce, a.s. a Energetický regulační úřad a na základě předložených výše uvedených zcela nepravdivých dokumentů Stavební úřad Xxxx dne 16. 12. 2010 pod sp. zn. SÚ330/634/2010-Mr-4-Př.už 36/822, č.j. MUBPH 25761/2010 vydal rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby fotovoltaické elektrárny Xxxx II., společnost E.ON Distribuce, a.s. protokolem dne 23. 12. 2010 schválila výrobu (tzv. první paralelní připojení) a Energetický regulační úřad dne 28. 12. 2010 udělil pod č.j. 14553-8/2010-ERU licenci společnosti Xxxx na výrobu elektřiny na 25 let, na základě které byla FVE Xxxx nesprávně považována za fotovoltaický zdroj uvedený do provozu v období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010, ačkoliv ve skutečnosti fotovoltaická elektrárna Xxxx nebyla dokončena a způsobila k provozu ani k 31. 12. 2010, neboť byla dokončována v průběhu ledna a počátkem února 2011 a zapojena do distribuční soustavy dne 7. 2. 2011, přičemž začala dodávat vyrobenou elektřinu do distribuční soustavy dne 23. 2. 2011, aby následně mohl Mgr. F. Š. dne 21. 1. 2011 uzavřít jménem společnosti Xxxx „Smlouvu o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy“ se společností E.ON Distribuce, a.s, což společnosti FVE 28 s. r. o. umožňuje po dobu 20 let na základě měsíčních výkazů o výrobě elektřiny a faktur neoprávněně uplatňovat a inkasovat zvýhodněnou výkupní cenu za elektřinu,

Mgr. F. Š., J. H., R. J. a J. P. tak jednali v úmyslu získat neoprávněné obohacení pro společnost Xxxx, kdy na základě pravomocné licence od Energetického regulačního úřadu a na základě provedeného tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě společnosti E.ON Distribuce, a.s. ještě v roce 2010 a následně uzavřené „Smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy“ vznikl společnosti Xxxx nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12 150 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5 500 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž by se v průběhu následujících 20 let společnost Xxxx obohatila o částku nejméně **299 729 019,80 Kč** za současného způsobení škody společnosti E.ON Distribuce, a.s., přičemž jen za vyrobenou elektřinu v období od února 2011 do května 2012 včetně se společnost Xxxx neoprávněně obohatila o částku **20 824 176,20**

Kč ke škodě společnosti E.ON Distribuce, a.s., sídlem F.Gerstnera 2151/6, České Budějovice, která vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancuje částečně na úkor České republiky a částečně na úkor spotřebitelů formou poplatku za distribuci;

příčemž pokud by pracovníci dotčených úřadů věděli, že shora uvedené listiny neodpovídají skutečnosti, příslušná rozhodnutí by nevydali a nárok na výkupní cenu elektrické energie pro elektrárny uvedené do provozu do 31. 12. 2010 by společností Xxxx nevznikl

t e d y

1. obžalovaný Mgr. F. Š.

dílem jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a zamlčel podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a dílem se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného obohatí tím, že uvedou někoho v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

2. obžalovaný J. H.

dílem jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a zamlčel podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a dílem se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného obohatí tím, že uvedou někoho v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

3. obžalovaný R. J.

opatřením prostředků úmyslně usnadnil jinému, dílem aby jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a dílem aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

4. obžalovaný J. P.

opatřením prostředků úmyslně usnadnil jinému, dílem aby jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a dílem aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

tím spáchali**1. obžalovaný Mgr. F. Š.**

zvláště závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

2. obžalovaný J. H.

zvláště závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

3. obžalovaný R. J.

zvláště závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě pomoci ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku

4. obžalovaný J. P.

zvláště závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě pomoci ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku

a za to se odsuzují**1. obžalovaný Mgr. F. Š.**

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v **trvání 5,5 (pět a půl) roku.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do **věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši **500 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 1 000 Kč, tedy celkem 500 000 Kč.**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací na dobu 5 (pěti) let.**

2. obžalovaný J. H.

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst.1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v **trvání 3,5 (tři a půl) roku.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do **věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši **100 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 1 000 Kč, tedy celkem 100 000 Kč.**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací na dobu 3 (tři) let.**

3. obžalovaný R. J.

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) roků.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v **zákazu výkonu činnosti revizního technika elektrických zařízení na dobu 5 (pěti) let.**

4. obžalovaný J. P.

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) roků.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v **zákazu výkonu činnosti revizního technika elektrických zařízení na dobu 5 (pěti) let.**

Podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku se ukládá ochranné opatření zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to peněžní částky 12 044 707 Kč zajištěné na účtu Xxxx č. 2106928498/2700, který je veden u UniCredit Bank Czech Republic, a.s., se sídlem v Praze, Želetavská 1525/1.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě důkazů shromážděných v přípravném řízení a v řízení před soudem, výsledku obžalovaných, svědků, znaleckých posudků a listinných důkazů, dospěl soud ke skutkovým zjištěním, jež jsou patrna z výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný **Mgr. F. Š.** uvedl, že v postavení jednatele společnosti Xxxx měl zájem na včasné a správné realizaci fotovoltaické elektrárny. Chtěl, aby výroba byla do konce roku 2010 provozuschopná a bezpečná. Nakoupil materiál od renomovaných společností, vybral dodavatele, subdodavatele. Dodavatelem byla společnost Xxxx, se kterou byla sepsána smlouva o dílo, byl upřesněn harmonogram prací. Na konci listopadu 2010 byl ve společnosti E.ON Distribuce, a.s., v Brně, kde probíral první paralelní připojení, měl podat žádost, ke které bylo třeba připojit přílohy. S obžalovaným H. projednal, co je třeba učinit, aby byly zajištěny zmíněné přílohy. Druhý týden v prosinci měla být předána revizní zpráva. Obžalovaného J. mu v té souvislosti doporučil obžalovaný H.. Oběma obžalovaným pro účely revizních zpráv zasílal podklady týkající se různých částí elektrárny. S obžalovaným P. obžalovaný komunikoval až na jaře 2011 v souvislosti se správním řízením. Od obžalovaného R. J. mu přišla e-mailová zpráva, podle které byla potřebná k vyhotovení revizní zprávy projektová dokumentace, také atesty bezpečnosti, certifikáty, kusové zkoušky, nastavené ochrany. Dospěl k závěru, že požadavky společnosti E.ON Distribuce, a.s. jsou ve shodě se sdělením, které obdržel. Neměl pochybnosti o možnosti žádat o revizní zprávu. Metodiku zpracování revizních zpráv do té doby neznal. Bylo mu jasné, že podstatou je doklad o bezpečnosti výrobku. Nezadal revizní zprávu s vědomím nepravdivosti jejího obsahu, takovou ani nepředkládal příslušnému subjektu, aby ho uvedl v omyl. Měl požadavek na zpracování revizní zprávy ve shodě se smlouvou o dílo. Přišla mu hotová revizní zpráva. Na začátku prosince bylo osazených asi 50 % panelů. Domníval se, že výrobky, které byly na stavbě, byť nesmontované, jsou z hlediska bezpečnosti v pořádku, že mohou projít revizí. Nebyl na jakoukoli nesrovnalost kýmkoli upozorněn. Nepožadoval, aby obsah revizních zpráv byl nepravdivý. V polovině prosince 2010 byla stavba z 90 % hotová, a proto šel na stavební úřad za referentkou M., aby projednal kolaudaci. Řekl, že stavba není kompletní, že je potřeba dodělat nějaké elektromontážní práce, které budou hotové do konce roku. Svědkyně M. z toho důvodu hovořila o předčasném užívání stavby, na základě čehož je možné pokračovat v elektromontážních pracích. Danou možnost obžalovaný sladil s potřebami Energetického regulačního úřadu, kterému předčasné užívání stavby stačilo k vydání licence výrobce elektřiny. Podal žádost o předčasné užívání stavby. Dne 16. 12. 2010 byla referentka M. z Xxxx na stavbě, měla možnost se na vše podívat, měla k dispozici projektovou dokumentaci, podle svého úsudku se podívala tam, kam chtěla. Uvedla, že elektrárna je akceptovatelná pro rozhodnutí o předčasném užívání stavby. Podle referentky M. mělo dojít k formálnímu předání stavby. Upozornili ji s obžalovaným J. H. na to, že ještě probíhají dílčí elektromontážní práce, z toho

důvodu si tedy měli předat stavbu ve stavu, v jakém byla v konkrétním okamžiku. Referentka M. korigovala sepsání protokolu o předání stavby. Z hlediska mechanicko-vizuální stránky bylo na stavbě vše potřebné. Protokol o předání odrážel skutečný stav, bylo tam 100 procent materiálu. Dne 22. 12. 2010 byl na stavbě speciální měřicí vůz, který proměřil vysoké napětí, zprávy byly předloženy následující den P. H.. Kolem 20. 12. 2010 se ozvali pracovníci společnosti E.ON Distribuce, a.s., že přijdou provést kontrolu elektrárny, zda je akceptovatelná a odpovídá podmínkám prvního paralelního připojení. Dne 23. 12. 2010 přijel P. H., měl projektovou dokumentaci, stavbu prošel, zkontroloval, co bylo z jeho pohledu potřebné, shledal, že elektrárna je akceptovatelná. Z kapacitních důvodů, které koncem roku ve společnosti E.ON Distribuce, a.s., byly nedostatečné, společnost vydala interní směrnici, podle které v době, kdy se dělalo první paralelní připojení, elektrárna nebyla pod napětím, nemohla vyrábět elektřinu. Bylo nutné do devadesáti dní znovu provést kontrolu, na základě které by pak elektrárna mohla být spuštěna. Elektrárna byla v době návštěvy P. H. kontrolována bez napětí, ale za dodržení všech ostatních podmínek. Tímto způsobem se kontrolovaly i jiné elektrárny, aniž by byly zapojeny do distribuční soustavy. Nebylo tehdy podmínkou, aby elektrárna byla v síti, aby byla pod napětím, aby vyráběla elektrický proud, a to z kapacitních důvodů společnosti E.ON Distribuce, a.s. Elektrárna tedy vyhovovala podmínkám prvního paralelního připojení a také vydání licence. V té době byli na elektrárně zloději, došlo k jejímu částečnému zdemolování a vykradení. Proto byl sepsán s J. H. dodatek č. 1 smlouvy o dílo, kde definoval, jaké práce se mají do 31. 12. 2010 dodělat, aby byla elektrárna po krádeži a vandalismu uvedena do původního stavu. Energetický regulační úřad svým referentem Ing. N. dne 28. 12. 2010 provedl vizuální kontrolu elektrárny. Podle něj bylo vše potřebné pro udělení licence splněno. Pro Energetický regulační úřad je směrodatný stav v okamžiku rozhodování, tedy dne 28. 12. 2010. K danému momentu elektrárna splňovala podmínky prvního paralelního připojení a byla bezpečná a provozuschopná. To vyplývá ze znaleckého posudku z oblasti energetiky obnovitelných zdrojů, který nechal zpracovat. Je nutno rozlišit stav, který byl rozhodný pro vydání rozhodnutí daných subjekty se stavem následným plynoucím ze smlouvy o dílo, proto bylo na počátku měsíce ledna 2011 konstatováno, že v porovnání se smlouvou o dílo není stavba dodělána, podmínky plynoucí ze smlouvy nebyly splněny, nedostatky byly zhotoviteli vytknuty a po dohodě s firemním právníkem došlo k odstoupení od smlouvy. Jenom z toho důvodu došlo ke vzniku e-mailové zprávy, v níž jsou popsány nedostatky. Bylo to nebezpečné, protože někdo mohl určitému subjektu sdělit, že jsou vnímány nedodělky, probíhají práce a přitom byla udělena licence. Měl obavy, aby se nezhatila veškerá společná práce, a to jeho a obžalovaného J. H.. Nedodělky však nemají nic společného s prvním paralelním připojením a s vydáním licence. Ke dni 31. ledna 2011 mělo dojít k zapojení do sítě. Společnost E.ON potřebovala mít doklad o udělení licence, namontovaný měřicí přístroj na kiosku trafostanice a uzavření smlouvy o výkupu elektřiny (smlouva o sdružených službách). Elektrárna byla již zkontrolována ohledně prvního paralelního připojení P. H. ke konci roku 2010. Smlouvy společnost E.ON poskytla až 19. 1. 2011, neboť společnost měla málo kvalifikovaných elektrikářů pro zapojování fotovoltaických elektráren. Dne 31. 1. 2011 společnost E.ON neměla připomínky, byla pouze diskuse ohledně toho, kdo má namontovat uzemňovací pásek na sloup vysokého napětí. Na drátech byla námraza, tudíž až 7. února 2011 byla elektrárna technicky uvedena do stavu provozuschopnosti. Jediným úmyslem obžalovaného Mgr. F. Š. bylo od měsíce října 2010, kdy byl zakoupen projekt elektrárny FVE 28 Xxxx, dovést projekt do zdárného konce do konce roku 2010 tak, aby elektrárna byla bezpečná, provozuschopná, aby obstála při kontrole ze strany společnosti E.ON a Energetického regulačního úřadu, aby byla udělena licence a proběhlo první paralelní připojení. Toho všeho bylo dosaženo. V žádném případě nebyl dán úmysl kohokoli uvádět v omyl na základě poskytnutí revizní zprávy. Věděl, že veškeré součástky a přístroje jsou na stavbě, že je pět týdnů na to, aby byly propojeny. Jak tedy mohl kohokoli na základě formálního podkladu uvést v omyl, když věděl, že kdokoli podklad dostane, tak přijede, a to, co mu bude předloženo v rámci projektové dokumentace, zkontroluje. Obžalovaný spoléhal na placené odborníky, kterými se obklopoval a na

legálnost jejich počínání. Sám pracoval jako manažer s pevným platem, na elektrárně nic nevlastní a nemá z ní žádné zisky. Navíc, pokusit se podvést příslušné pracovníky jednotlivých subjektů, kteří byli odborníky ve svých oborech, by se rovnalo sebevraždě. Bylo jasné, že při následné kontrole by na vše přišli. O správnosti revizních zpráv byl ujistěn obžalovaným H. a získal je v dobré víře.

Pokud jde o data na revizních zprávách, bylo mu referentem E.ON doporučeno, aby datum podání žádosti bylo shodné s daty příloh. Protože datum žádosti podané na společnost E.ON bylo 30. 11. 2010, musel se tomu přizpůsobit. Proto použil zprávu s tímto datem. Ani ji nečetl, pouze úvodní stránku, kde zhotovitel napsal špatné sídlo společnosti. Proto mu to poslal k opravě. Bylo uvedeno, že revidované dílo je bezpečné, což bylo v souladu s tím, co bylo na veškerých atestech. Byl si vědom toho, že se elektrárna skládá z určitých výrobků, od kterých měl atesty bezpečnosti a nastavené ochrany a mohl se tedy domnívat, že revize je k danému výrobku, že to nemusí být revize celku. Revizi vnímal jako bezpečnost výrobků. Pokud z atestu plynulo, že je výrobek bezpečný, tak by to mělo mít patřičný význam. S revizními zprávami byly potíže. Podle toho, co obecně uváděli technici, byly předkládány, aniž by v nich byly údaje získané ze stavu objektu pod napětím, přitom normy měly požadavek na údaje právě ve stavu pod napětím. Trafostanice a trafa byly propojeny nejpozději 27. nebo 28. 12. 2010. Významné postavení na stavbě měl obžalovaný J. H., ne L. K., který byl jedním z několika subdodavatelů, montoval panely a prováděl pomocné elektrikářské práce. Na stavebním úřadu nikdo nepožadoval stavební deník. L. K. nebyl stavbyvedoucí, do takové role se sám personifikoval před policistou, za kterým přišel z toho důvodu, že nedostal zaplacení a chtěl manipulací se svou výpovědí dosáhnout zaplacení. Také podal trestní oznámení. Obžalovaný postupně soudu předložil množství důkazů týkajících se stavu elektrárny k datu 28. 12. 2010. Setrval na názoru, že je nutno zkoumat stav právě k tomuto datu, neboť správní orgán (ERÚ) posuzuje stav k okamžiku svého rozhodnutí (tedy k 28. 12. 2010, kdy byla vydána licence). Dále po jistou dobu poukazoval na nemožnost uvést správní orgán v omyl, aby od tohoto stanoviska posléze ustoupil. Taktéž vysvětlil, proč ani stavební úřad ani ERÚ revizní zprávy pro svá rozhodnutí nepotřebovaly. Poukázal na rozporné interní pokyny ERÚ a E.ON, nemožnost provést revizi bez uvedení elektrárny pod napětí a nemožnost připojení elektrárny pod napětí bez revize. Dále na nemožnost změřit odpor impedanční smyčky a nedbalou práci pracovníků dotčených subjektů. Ve vztahu k ERÚ v tom směru předložil audit rozhodování v rozhodné době.

Obžalovaný J. H. uvedl, že mu obžalovaný R. J. poskytl kontakt na obžalovaného Mgr. Š.. Na stavbě se začalo pracovat začátkem listopadu 2010, došlo k časovému posunu. Obžalovaný Mgr. Š. na něj tlačil kvůli dodržení termínu, platby se posunuly. Do akce byli zapojeni subdodavatelé. Na konci listopadu 2010 měly být předloženy revizní zprávy. Revizní zprávu objednal u společnosti CES s.r.o., která ji zařídila u obžalovaného P., kterému byly zaslány podklady a kontakty na stavbu. Obžalovaný Mgr. Š. požadoval revizní zprávy antedatovat na konec listopadu. Tím podmiňoval další platby za dílo. Na přelomu listopadu a prosince 2010 společnost Xxxx doporučila vedení stavby pomoc od společnosti ZÁMEČNICTVÍ K. s.r.o., L. K. vedl převážnou část jednání. Obžalovaný H. uvedl, že jezdil na stavbu v prosinci jednou týdně. Podepsal předání díla, protože subjektivně stavba vypadala hotová a končil termín smlouvy o dílo. V prosinci došlo na stavbě k projevům vandalizmu, krádeží a byly nepříznivé klimatické podmínky. Do konce roku probíhaly opravy, optimalizace. Na začátku ledna už jeho pracovníci na stavbu nebyli vpuštěni. Obdržel odstoupení od smlouvy, přistoupil na ně oproti obdržení platby. Zařízení, která byla 28. 11. 2010 a 30. 11. 2010 revidována, nebyla dokončena. Kabeláž byla dokončena částečně a trafostanice nebyly k dispozici. Obžalovaný Mgr. Š. o tom věděl. Dne 16. 12. 2010 byla elektrárna mechanicky hotová kompletně. Některé kabely byly natažené provizorně, nebylo možné je položit do země, nebyly hotové zemní práce. Dne 6. 1. 2011 byla namontována kabeláž, nebyla zapojena, elektrárna mohla fungovat částečně. Údaje v odstoupení

od smlouvy z téhož dne jsou pravdivé. Text podání vysvětlení, který byl pro něj připraven v kanceláři v Olomouci za účasti obžalovaného Š. a tehdejšího obhájce Mgr. M., následně použil na policii a vypovídal podle něj. Také obžalovaný H. později poukázal na rozporné postupy E.ON a ERÚ a nemožnost provést z toho důvodu revizi.

Obžalovaný **R. J.** uvedl, že obžalovanému Mgr. Š. doporučil společnost Xxxx Na žádost obžalovaného Š. mu mailem zaslal návrhy revizních zpráv s daty do konce listopadu. Revizní zprávy 51J/10 a 50J/10 pro něj vypracoval v podstatě jako vzory. Předpokládal totiž dokončení elektrárny v následujících dnech a následné vypracování správných revizních zpráv. Otisk razítka a podpis cizího revizního technika na zprávy přenesl pravděpodobně scannerem. Učinil tak pouze v úmyslu ukázat obžalovanému Š., jak má taková zpráva vypadat. F. K. o tom řekl až začátkem roku 2011. Protože elektrárna byla dokončena, měli vypracovávat správnou revizní zprávu. Neví, zda k datu 28. 11. 2010, které je uvedeno na revizních zprávách, skutečně existovala revidovaná zařízení, tedy trafostanice TS 1, TS 2 a kabel VN mezi fotovoltaickou elektrárnou a distribuční soustavou. Nekontroloval to, na elektrárně nebyl. Naměřené odpory v revizních zprávách uvedl jen podle svých zkušeností a podle revizních zpráv z jiných elektráren. Pravděpodobně byl požádán o revizní zprávy, nikoli o jejich vzory. Od Mgr. Š. dostal pokyn, aby revizní zprávy byly vypracovány do konce listopadu 2010. K předloženému e-mailu od obžalovaného Mgr. Š. ze dne 30. 11. 2010 v 15:03 hod., ve kterém po něm obžalovaný požadoval zprávy o výchozí revizi NN, VN, trafostanic a protokol o nastavení ochrany s datem nejpozději do 30. 11. 2010, uvedl, že už neví, zdali jej obdržel. Je v něm uvedeno, že revizní zprávy musí obžalovaný Mgr. Š. předložit do pátku 3. 12. 2010 společnosti E.ON. Vzory s viditelně naskenovaným razítkem F. K. poslal Š. až 5. 12. 2010. K e-mailu od obžalovaného Mgr. Š. ze dne 30. 11. 2010 z 15:18 hod., ve kterém požaduje zajištění měřicího vozu na čtvrtek, obžalovaný uvedl, že už neví, zda jej obdržel. Měřicí vůz nezařizoval a revizní zprávy NN a VN také ne, pouze dodal vzory. Výslovně obžalovaného Š. neupozornil, že jde o pouze vzory a nikoli o zprávy, které požadoval. Potvrdil, že zaslal obžalovanému Mgr. Š. dne 5. 12. 2010 v 21:12 hod. e-mail, kterým mu poslal dvě revizní zprávy bez upozornění, že jde pouze o vzory. Používal mailovou adresu xxxx. Neví nic o tom, že by F. K. dodatečně vyhotovil revizní zprávy se svým podpisem a správným číslem osvědčení. To měl zařizovat generální dodavatel. K předloženým revizním zprávám 50J/10 a 51J/10, které byly opatřeny správným číslem osvědčení a podpisem F. K., které byly nalezeny vedle „vzorů“ obžalovaného J. ve správním spisu Stavebního úřadu Xxxx, uvedl, že o nich nic neví. Obžalovaný J. uvedl, že F. K. zná dlouhou dobu, chodil se za ním radit, spolupracovali spolu. Vzory zpráv zaslal obžalovanému Mgr. Š. se starým neplatným číslem osvědčení F. K.. Věděl, že už má přiděleno nové. Jestli to věděl Mgr. Š., neví. K e-mailu od Mgr. Š. ze dne 1. 12. 2010 v 17:19 hod., v němž bylo uvedeno, že do pátku 6. 12. 2010 převezme od obžalovaného J. „tři revize na trafačky“, uvedl, že mu nic nepředal, jen mu to zaslal 5. 12. 2010 e-mailem. K e-mailu, který zaslal 2. 12. 2010 v 7:52 hod. obžalovanému J. H., ve kterém bylo uvedeno: „Dle pana Š. veškeré práce, které provádím, Revize jdou na Vás – revizák na VN bude chtít 20 tis. za revizi tedy 2 x 20 tis. Tyto vyúčtuji na Vás a uděláme vyrovnání.“, uvedl, že to bylo pro případ, kdyby došlo k vypracování skutečných revizních zpráv, tak aby to bylo vyřízeno. V jednom případě K. předal koncept výpovědi, kterou obdržel od obžalovaného Š.. K. kontaktoval na žádost obžalovaného Š. celkem dvakrát. Š. měl totiž obavu, aby na základě výpovědi K. nebyly problémy. F. K. požádal o výpověď podle pokynů Mgr. Š.. Neovlivňoval ho, jen nechtěl, aby měl problémy, neboť zprávy byly použity s neplatným číslem osvědčení.

Obžalovaný **J. P.** uvedl, že za ním přišel začátkem prosince 2010 J. S., který mu řekl, že jeho známý potřebuje někoho, kdo by provedl revizi fotovoltaické elektrárny. Revize byla potřeba hned, aby mohla být podána žádost společnosti E.ON o připojení elektrárny. Nezdálo se mu to, protože při revizích jezdil na prohlídky, ale obžalovaný J. H. jej přes J. S. ujistil, že elektrárna

bude kompletní, hotová, ale je bez napětí. Revizní zprávy tedy vyhotovil tzv. od stolu. Skutečná prohlídka elektrárny měla být vykonána dodatečně někdy po vyhotovení zpráv. Občas se to takto dělalo, protože předpisy a normy se neshodují. Jde o to, že energetika vyžaduje udělat revizi, ale podle normy ji nelze udělat tam, kde není napětí. Energetika i norma předpokládají, že zařízení je dokončeno. Až by došlo k připojení, chtěl jít na elektrárnu a provedl by měření. Měl dostat zprávu o připojení, ale nepřišla. Před vánočními svátky 2010 jel na elektrárnu, byla vypnuta, energie do ní nešla. Prošel se tam, u svorkovnicových skříní změřil izolační stavy. Nezjišťoval, zda jsou nainstalovány všechny. Během prosince 2010 byl kontaktován obžalovaným H.. Ten požadoval změnu data na předních stranách revizních zpráv na listopadové datum. Moc se mu nechtělo, ale vyhověl mu. Listiny naskenoval a poslal. Potom byl ještě jednou kontaktován H., který chtěl originály. Přijel si pro ně, sešli se na parkovišti v Havlíčkově Brodě. Neví, kdy to bylo. Ohledně revizních zpráv vypovídal na jaře 2011 u Energetického regulačního úřadu. Před výsledkem mu telefonoval obžalovaný Mgr. Š., chtěl se sejít na nějakém místě na dálnici u Brna, aby to bylo na půli cesty. Sešli se v Jevíčku ve společnosti Xxxx, byl tam také obžalovaný H.. Obžalovaný Mgr. Š. řekl, že během výstavby měl neshody s L. K. a ten proto učinil oznámení Energetickému regulačnímu úřadu. Mgr. Š. obžalovaného požádal, aby vypovídal v tom smyslu, že elektrárna byla dokončena. Potom měl být výsledek u policie. Obžalovaný Mgr. Š. mu telefonoval, že má cestu přes Havlíčkův Brod, chtěl se s ním sejít, vidět předvolání. Večer je naskenoval a poslal mu je. Než byl podat vysvětlení, řekl mu Mgr. Š., že elektrárna byla dokončena již v listopadu 2010. Sešli se spolu v Havlíčkově Brodě. Stěžoval si Š., že CES s.r.o. má potíže s obžalovaným H., který neplatí. Š. uvedl, že on sám s ním má vše vyrovnáno. U policie vypovídal obžalovaný ve strachu z odstavení elektrárny, neboť by vznikly pohledávky. Když mu Mgr. Š. telefonoval, obžalovaný P. mu řekl, že má strach, že policie už všechno ví. Na podzim 2011 řekl u Energetického regulačního úřadu, že byl na elektrárně až v půli prosince 2010. Neřekl, že ve skutečnosti revize dělal od stolu. Pokud by Energetický regulační úřad licenci zrušil, tak by to pro něj nemuselo dobře dopadnout. Před výsledkem na ERÚ mu volal někdo z dodavatelské firmy a žádal jej, ať se z výsledku omluví kvůli údajné nevolnosti. Že ve vzniklé časové rezervě dojde k uhrazení pohledávek, neboť momentálně Š. nemůže peníze odeslat. Oznámení na ERÚ by po zaplacení bylo vzato zpět. Obžalovaný potvrdil, že zpráva o provedení revize č. P93-1/01 provedená v období od 24. 11. až 30. 11. 2010 na část nízkého napětí FVE Xxxx vyhotovená J. P. dne 2. 12. 2010, je jeho původní revizní zpráva, kterou vypracoval na žádost obžalovaného H. učiněnou prostřednictvím J. S., aniž by se na elektrárnu podíval. Ke zprávě o provedení revize č. P93-2/2010 ze dne 30. 11. 2010 na část nízkého napětí trafostanic FVE Xxxx vyhotovené dne 3. 12. 2010 obžalovaný P. uvedl, že ji napsal od stolu s tím, že se prohlídka udělá potom. Nejel se tam podívat z časových důvodů. Obžalovaný H. totiž přes S. vzkázal, že zprávy mají být vyhotoveny okamžitě. Zprávy následně předal S.. Modifikované čelní strany revizních zpráv vypracoval, přepsal datum na 30. 11. 2010. S obžalovaným H. poprvé mluvil, až když po něm chtěl originály. Obžalovaný H. mu telefonoval dva až tři dny po změně čelních listů revizních zpráv, chtěl jejich originály a to ihned. Přestože měl doma jiný typ tiskárny a neměl náplň, tak ji opatřil a čelní listy vytiskl. Večer se sešli na parkovišti hypermarketu Albert v Havlíčkově Brodě, kde mu listiny předal. Celé revizní zprávy před tím zaslal Z. P. obžalovanému H. e-mailem, čelní strany se změněnými daty zaslal také. Zprávy dělal pro CES s.r.o., uvedená společnost je poslala obžalovanému H.. Obžalovaný totiž neměl propojeno kopírovací zařízení se scannerem a s e-mailovou poštovní schránkou, protože nebyl zaměstnanec společnosti CES s.r.o. Ohledně použití revizních zpráv uvedl, že podle jeho názoru šlo o to, aby byla podána žádost, aby bylo vyřízeno připojení, revize by se potom daly udělat znovu, až by byla elektrárna pod napětím. Věděl o rozdílu cen za vyrobenou elektřinu ze zdrojů fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu v roce 2010 oproti roku 2011, ale nevěděl, jak je rozdíl velký. Později obžalovaný dodal, že před druhým výsledkem u Energetického regulačního úřadu s ním mluvil J. S.. Neví, od koho S. věděl, že obžalovaný Mgr. Š. proplatí pohledávku. Obžalovaný měl obavu, že pokud by na základě jeho vlastní výpovědi došlo k odebrání licence, mohl by se mu někdo mstít.

Obžalovaný potvrdil, že elektrické zařízení je dokončeno, až je pod napětím. Správně by před dokončením zařízení revize být neměla. Revizní zpráva by měla posuzovat stav zařízení tak, jak je. Dává za pravdu Státnímu úřadu inspekce práce, že energetické zařízení musí být před provedením revize dokončeno. Není možné, aby revizní technik, aniž by zkontroloval a provedl příslušná měření, vyhotovil revizní zprávu. Porušil by tím předpisy. Pouze při ověřování impedanční smyčky povoluje norma provést ověření výpočtem. Na elektrárně, která není pod napětím, totiž nelze impedanci změřit. Pokud je ve vyjádření Státního úřadu inspekce práce uvedeno, že revizní technik nejprve musí provést prohlídku a zkoušky zařízení a pak zjištění provedená při revizi uvede do revizní zprávy, přičemž postup při revizi bez těchto provedených úkonů možný není, je třeba uvést, že energetika sice vyžaduje nejprve revizi, ale u zařízení, které ještě není připojeno pod napětí. Energetika by v podstatě bez revize elektrárnu nikdy nepřipojila. Není schopen se vyjádřit k tomu, proč nebylo možné uvést elektrárnu do zkušebního provozu bez připojení do distribuční soustavy pro účely měření. J. S. mu řekl, že elektrárna se bude brzy připojovat, měřit se bude dodatečně, jakmile dojde k připojení. Dodatečně byl na elektrárně před Vánoci nebo Silvestrem, elektrárna pod napětím nebyla. Řekl J. S., že tam pojedete, byli tam lidé, které neznal. Nedokáže vysvětlit, že údajně nebyl na elektrárně nikým viděn. Pokud Státní úřad inspekce práce uvedl, že ve zprávě P93-1/01 schází hodnoty impedanční smyčky, hodnoty o měření vypínacího proudu a vypínacího času použitých proudových chráničů, je to pravda. Jedná se o hodnoty, které lze změřit pouze tehdy, když je zařízení pod napětím. To stejné platí ohledně zprávy P93-2/2010. Když na místě zjistil, že elektrárna není připojena, změřil uzemnění konstrukce a u kabelů ověřil izolační stavy. Nevybavuje si, zda byl uvnitř trafostanice. Na místě stavby se nikomu nehlásil. Zprávu chtěl dokončit, až bude zařízení pod napětím a bude moct dokončit všechna měření. Jde-li o spolupráci s CES s.r.o., pracoval pro uvedenou společnost pod svým identifikačním číslem, měl od ní asi polovinu práce. Dále měl povoleno kontaktovat její bývalé zákazníky a snažit se získat další zakázky. Změnu data na čelní straně revizních zpráv požadoval J. S.. Obžalovaného H. v té době neznal. Také J. S. říkal, že práce na elektrárně jsou dokončeny. Potvrdil, že dostal e-mail J. H. z 5. 12. 2010, 20:23 hod., v němž H. požadoval opravu čelní strany revizí u projektu na 30. 11. 2010. Na e-mail však nereagoval, protože nevěděl, o koho se jedná. Udělal to až na žádost J. S.. Potvrdil, že 6. 12. 2010 v 8:20 hod. byly zaslány čelní strany revizních zpráv se změněným datem obžalovanému H.. Přišel do práce a J. S. ho o to požádal. Tak změnil datum a dal tisk. První verzi revizní zprávy předal J. S. dne 3. 12. 2010 v kanceláři společnosti CES s.r.o. spolu s fakturou. Byl zavázán společnosti CES s.r.o., chtěl jí pomoci. Dosud spolupracovali bez problémů. Neměl důvod mít pochybnosti, proto zprávy napsal. Společnosti CES s.r.o. fakturoval částku 10.000 Kč hrubého za práce pro FVE Xxxx, peníze mu byly vyplaceny, i když se zpožděním. Není v pořádku, že vydal zprávu osvědčující bezpečnost zařízení, aniž by zařízení navštívil. Ale pokud by J. S. nevyhověl a trval na tom, že chce jet na stavbu, když za ním začátkem prosince 2010 přišel, tak by to v podstatě pro něj znamenalo ztrátu zaměstnání, což si nemohl dovolit. Jsou vydávány předpisy, které nejsou v souladu. Pokud je tvrzeno Státním úřadem inspekce práce, že revizní zprávu je možné zpracovat až na hotovém a zapojeném a dokončeném zařízení, tak je to opsáno z normy, ale zařízení nebylo připojené. Pokud energetika nepřipojí zařízení, není schopen kompletně dokončit celou revizi, tedy provést na zařízení měření i pod napětím. Ale energetika pro to, aby připojila, chce revizi. Neví, jak tedy postupovat. Na začátku, když revizi vypracoval, tak na elektrárně skutečně nebyl. Postupoval tak proto, že byl donucen J. S.. Když tam potom přijel kolem Vánoc, tak už bylo po kontrole stavebním úřadem, který podle dokumentace shledal, že elektrárna je v souladu s projektovou dokumentací. U hlavního líčení předložil listiny, které prokazují jeho návštěvu FVE Xxxx v době 20. 12. 2010 až 21. 12. 2010. Na místě mu nepřipadlo nic divného. Zařídí alternativní zdroj pro měření je prakticky nemožné. Je to jako by musel požádat o postavení stejné elektrárny vedle na poli. V revizní zprávě nevyplnil poslední sloupec, předpokladem bylo uvedení pod napětí, což nešlo. Předpokládal, že dojde k připojení pod napětí, potom by tam tyto údaje byly uvedeny. Nemohl tedy nikoho podvést. Pokud by chtěl, tak by si hodnoty vymyslel a uvedl by je do zprávy.

Revizní zpráva byla důležitá pro společnost E.ON. Společnost ji vyžaduje, avšak na zařízení, které není pod napětím. To však k měření potřebuje. Vydá tedy zprávu bez některých údajů, protože technik společnosti E.ON se dostává k zařízení, které sám posuzuje. Jakmile je potom zařízení připojené, vystaví se ještě jedna zpráva, která je koncová. Společnost E.ON dobře věděla, že zařízení je nezměřitelné. Jeho technik, který zařízení kontroluje, má k dispozici projektovou dokumentaci, ověřuje to, co fyzicky vidí, je to zažitý postup. Revize neposuzuje kompletnost, ale bezpečnost. To je jejím smyslem. Impedanční smyčku lze ověřit výpočtem, což udělal, ale do revizní zprávy by měly být zapsány naměřené hodnoty. Neměl nic společného s revizemi na vysoké napětí. Nutno poukázat i na to, že je ve věci sám činný technik společnosti E.ON, než vydá rozhodnutí. Podle obžalovaného není revize nízkého napětí podstatná pro rozhodnutí stavebního úřadu. Elektrárna je stavbou, ale elektrické zařízení má jinou definici. Stavební úřad má v případě pochybností možnost požádat odborníka o kontrolní prohlídku. Dále má možnost požádat o expertní součinnost. Zřejmě bylo stavebnímu úřadu vše jasné, pokud tak neučinil. Obžalovaný tedy nemohl podvést stavební úřad. Neznal obžalovaného J., stejně tak mu v roce 2010 nebylo nic známo o Mgr. Š. a o společnosti Xxxx

Svědék **L. K.** uvedl, že byl osloven obžalovaným Mgr. Š., aby posoudil, zda je možné elektrárnu dostavět do konce roku 2010. Šel se na místo podívat 4. prosince 2010, panely nebyly namontované. Obžalovaný Mgr. Š. mu řekl, že si ho najme na dokončení elektrárny. Některé práce mu obžalovaný Mgr. Š. nezaplatil, stejně tak obžalovanému H.. Obžalovaný Mgr. Š. ho seznámil s obžalovaným H., obžalovaného J. a P. neznal. Měl především zajistit pracovníky. Začal s pracemi první týden v prosinci, pokládaly se panely, což bylo ukončeno k 10. 12. až 15. 12. 2010. Potom začalo propojování solárních panelů, což mohlo být hotové k 20. 12. 2010. Potom byly kabely taženy na tzv. stringy a zapojovaly se některé střídače, což trvalo do poloviny ledna 2011, zapojení trafostanic se provádělo ještě první týden v lednu 2011. Ke dni 16. 12. 2010 se s tím ještě nezačalo. Na konci prosince 2010 byly na místě elektrárny nedostatky bránící funkčnímu provozu. Elektrárna byla ze sedmdesáti procent dokončená, těch zbývajících třicet procent představovalo kontroly správného zapojení, docházelo k chybám kvůli mrazu a nedostatku světla. Trafostanice se zapojovaly v polovině ledna 2011. První týden v lednu se trafostanice vysušovaly, za tím účelem přivezl fukary, což mu nebylo Mgr. Š. zapláceno. V notebooku má fotografii, z níž je zřejmé, že k 7. 1. 2011 se vysušovala trafostanice. Fotografie z 5. 1. 2011 znázorňuje panely ve střídači, které nejsou prostringované, uvnitř skříně jsou vidět nezapojené kabely. Bylo to děláno jen tzv. na oko pro Energetický regulační úřad, pro E.ON a stavební úřad. Na stavbě byl svědek prakticky denně od 4. 12. 2010 do 7. 1. 2011. Dne 10. 1. 2011 stáhl fukary, protože nedostal zapláceno ani od obžalovaného Mgr. Š. ani od obžalovaného H.. Do 15. 1. 2011 se určitě na stavbě objevoval. Slyšel, že obžalovaný Mgr. Š. nechtěl zaplatit obžalovanému H. do doby dokončení elektrárny, myslel si, že nemusí průběžné práce platit. Do 15. 12. 2010 byly platby v pořádku, potom začaly potíže. Pracoval na stavbě do 23. 12. 2010, dne 24. 12. 2010 odmítl jít do práce, i když to obžalovaný Mgr. Š. požadoval. Od 26. 12. 2010 znovu pracoval a to do 30. 12. 2010 včetně. Dne 26. 12. 2010 subdodavatelé nedostali zapláceno, 50 procent lidí odešlo, zůstalo jich tam asi 30. Obžalovaný Mgr. Š. sliboval, že do 30. 12. 2010 zaplatí, ale nezaplatil. Po Novém roce lidé potom už na stavbu nepřišli, když nedostali peníze. Obžalovaný Mgr. Š. nechal 10. 1. 2011 nebo 15. 1. 2011 elektrárnu zavřít. Měl smlouvu o dílo s obžalovaným H., kde byl termín dokončení do konce roku 2010 a při prodlení byly stanoveny sankce. Pod záminkou zpoždění tak zřejmě nebylo zapláceno obžalovanému H., který pak nemohl zaplatit subdodavatelům. Bylo to tak učiněno záměrně, aby ušetřili peníze za platby subdodavatelům. Po určité době tam přišla jiná firma, která práce dokončila za nižší částku, čímž došlo k ušetření peněz. Svědek tak má pohledávku ve výši 2,5 mil. Kč. Ví o tom, že obžalovaný dluží i J. D., který se také podílel na výstavbě elektrárny. Svědek K. uvedl, že zaslal policii fotografie uložené na CD-R, které pořídil sám na fotovoltaiické elektrárně Xxxx. Z fotografií vyplývá datum a čas jejich pořízení. Čas a

datum ve fotoaparátu neupravoval. Na dalším CD-R, je další část fotografií, které pořídila V. S.. Tři fotografie z fotoaparátu jsou z jiného místa než, z elektrárny Xxxx. Elektrárna byla ke dni 16. 12. 2010 hotová tak na 40 až 50 procent, nebyla hotová kompletní elektřina. Byly jen osazeny panely. Jak obžalovaný Mgr. Š., tak obžalovaný H. o stavu elektrárny věděli. K 30. 12. 2010 byla hotová elektrárna tak ze 70 procent, chyběla část elektřiny, někdo poškodil část elektrárny, je otázkou, kdo a z jakého důvodu. Pokud by všichni dostali zapláceno, tak elektrárna mohla být v lednu hotová. V lednu tam byla práce tak na čtrnáct dní. Obžalovaný Mgr. Š. a J. H. věděli, v jakém je elektrárna stavu, protože 29. 12. nebo 30. 12. 2010 se konala v Olomouci schůzka, kde kromě uvedených dvou obžalovaných byl také on, J. D., pan N.. Obžalovanému H. bylo vytýkáno, že nesplnil plán, ale obžalovaný Mgr. Š. od svědka od počátku věděl, že se to nedá stihnout. O revizních zprávách svědkovi nic není známo. Myslí si, že musely být vystaveny už v listopadu 2010, protože společnost E.ON a Energetický regulační úřad měly lhůtu třiceti dnů pro svoji činnost, zřejmě to muselo být hlavně kvůli společnosti E.ON. Zprávu o revizi elektrického zařízení výchozí č. 50J/10 z 28. 11. 2010 na kabelovou přípojku VN 22kV FVE Xxxx neviděl, zařizoval si to obžalovaný H.. Přípojka k danému datu nemohla existovat, má fotografie z 11. 12. 2010, které znázorňují, že se teprve kopala. V prosinci 2010 byl vykopán příkop, ale nebyl položen kabel, 22. 12. 2010 byl zapojen úsekový odpínač – koncovka tohoto kabelu do sítě. Nereálná je také podle svědka zpráva o revizi elektrického zařízení 51J/10 z 28. 11. 2010 na transformační stanice TS1 a TS2 FVE Xxxx, protože trafostanice neexistovaly. Podle jeho fotografií se skelet hlavní trafostanice usazoval až 6. 12. 2010, trafo se usazovalo až 16. 12. 2010, ale nebylo zapojené a bylo holé, druhá trafostanice byla bez trafa ještě k 16. 12. 2010. Ke zprávě o provedení revize elektrického zařízení č. P93-1/01 z 30. 11. 2010 na NN část FVE Xxxx, svědek uvedl, že NN část nebyla celá hotová, chyběly stringy, rozvaděče, má fotografii, podle které teprve 29. 12. 2010 docházelo ke spojování panelů. Obžalovaného P. na stavbě neviděl. Ke zprávě o provedení revize elektrického zařízení č. P93-2/2010 z 30. 11. 2010 svědek uvedl, že trafostanice nebyly k danému datu hotové. Když se rozhodovalo o předčasném užívání stavby, referentka stavebního úřadu nepoznala, že něco není zapojené. Na stavbě bylo bláto, zajímala se o konstrukce a kabely, o elektřiku zájem neměla. Oficiálně s ní nejednal, protože nebyl zástupcem investora. K tomu, jak je možné, že dne 23. 12. 2010 byla schválena společností E.ON výrobná, se raději nebude vyjadřovat. Zná P. H. jako úředníka, nechce, aby měl potíže. Při obhlídce pracovníka Energetického regulačního úřadu dne 28. 12. 2010, byla elektrárna shledána jako vyhovující, ale nikdo tam nebyl, protože svědka nikdo nekontaktoval. Prvotní kontakt s obžalovaným Mgr. Š. měl v listopadu 2010. Na práce nastoupil dne 4. 12. 2010. Potvrdil, že byl jednatelem společnosti ZÁMEČNICTVÍ K. s.r.o. a společností SOLAR LK spol. s r.o. Od obžalovaného H. obdržel mailem závaznou objednávku na montáž panelů od data 4. 12. 2010. Šlo o montáž nových panelů. Potvrdil tak obsah mailové zprávy od obžalovaného Mgr. Š. ze dne 2. 12. 2010 adresované obžalovanému H., že pošle závaznou objednávku na práci na FVE od 4. 12. 2010.

Je možné, že Mgr. Š. dne 27. 12. 2010 zaslal svědkovi a obžalovanému H. mail, v němž je informace o tom, že následující den bude navezen NN rozvaděč. Potvrdil odpověď obžalovaného H. z 28. 12. 2010 v 16:40 hod. obžalovanému Mgr. Š., že rozvaděče byly dopoledne usazeny do trafostanice. Svědek uvedl, že NN rozvaděč je slaboproudé zařízení, které zajišťuje spojení mezi trafostanicí a střídači. Bez NN rozvaděčů nemůže elektrárna fungovat. Myslí si, že před tím na elektrárně nebyl jiný zapůjčený rozvaděč. Na stavbu byly dodávány nové komponenty zabalené z výroby. Svědek potvrdil, že dne 28. 12. 2010 v 09:06 hod. nechal zaslat mail obžalovanému Mgr. Š., ve kterém uvádí, že do čtvrtka 30. 12. 2010 nebudou udělány výkopové práce na pravé straně od střídačů G001 po G008 a nebude zapojeno napájení 380V. Svědek uvedl, že nebyla zapojena celá pravá strana elektrárny, nebyly dokončeny trafostanice.

K tištěnému předávacímu protokolu dokončeného díla FVE Xxxx II – 2,067 Mw z 16. 12. 2010 mezi Xxxx a Xxxx, svědek uvedl, že ho neviděl. ERÚ bylo nutné předložit revizní zprávy,

předávací protokol a doložit, že ze strany objednatele bylo vše uhrazeno. Prohlášení, že závazky byly uhrazeny, je nesmyslné. Aby byla vydána licence, byla tato listina vystavena v situaci nedokončené elektrárny. Body 5, 6, 7, 8, 9 protokolu nebyly ve skutečnosti dokončeny, práce nebyly zaplacený. Bez takové listiny by společnost Xxxx licenci neobdržela. Od obžalovaného H. věděl, že existuje odstoupení od smlouvy o dílo, neboť společnost obžalovaného H. byla v prodlení s předáním díla. Listinu prý nesmí ukazovat, jinak by byl pokutován. Pokud je v odstoupení od smlouvy vyjmenováno, co nebylo dokončeno, odpovídá to skutečnosti. Listina je datována dnem 6. 1. 2011. Je uvedeno, že nejsou provedeny veškeré výkopové práce, pokládky kabeláže NN a zarovnání provedených výkopů zeminou, nejsou provedeny veškeré elektromontážní práce podle uvedené smlouvy o dílo, zejména propojení kabelů s měniči. Pokud jde o úlohu jednatele společnosti Xxxx Ing. L. N., viděl ho jen párkrát v kanceláři, na elektrárně ho neviděl. Rozhodoval o placení za práci.

Svědék potvrdil, že před výpovědí u Energetického regulačního úřadu a u policie požadoval peníze, které mu byly dluženy. Obžalovaný Mgr. Š. mu řekl, že pokud půjde vypovídat, peníze neuvidí. Mgr. Š. sliboval, že mu vše zaplatí, ale neudělal to, tak šel vypovídat. Svědek je vyučeným stavebním zámečnickem, má stavební průmyslovku. Pět let se zabývá fotovoltaickými elektrárnami, má tedy určitou praxi, aby se k věci mohl vyjadřovat, i když nemá zvláštní vzdělání v oboru elektro. Na základě původní dohody měl svědek dohlížet na to, aby se všechno stihlo dokončit. Byl osloven obžalovaným Mgr. Š.. Evidoval docházku lidí, ale stavební deník měl vést obžalovaný H.. Neví, zda se vůbec vedl. Myslí si, že nebylo potřeba, aby byl veden. Smluvní vztah měl s obžalovaným H.. Je tudíž logické, že pokud obžalovaný Mgr. Š. neplatil obžalovanému H., nebylo zaplacen ani jemu. Svědek potvrdil, že řekl obžalovanému Mgr. Š., že pokud nedostane zaplacen, jak bylo slíbeno, postará se o to, aby byla odebrána licence, že ho udá. On na to reagoval s posměchem. Svědek musel ze svých peněz zaplatit materiál a své subdodavatele. Obžalovaný Mgr. Š. tvrdil, že z jeho strany je vše v pořádku. Obžalovaný H. svědkovi řekl, že mu Mgr. Š. dluží 13 milionů. Mgr. Š. nejdřív řekl, že je s obžalovaným H. vyrovnán, pak ale řekl, že není, že se mu bude ještě něco platit.

Výpověď svědka z přípravného řízení na č. l. 389-394 je doplněna výpovědí u hlavního líčení ze dne 24. února 2014 na č. l. 3 368-3 389. Svědek se vyjadřoval k fotografiím na číslech listů 2098 - 2215. Uvedl, že je jeho zvykem pořizovat dokumentaci stavby, fotografie předává investorovi. Fotografie Mgr. Š. nakonec předány nebyly, protože nebylo zaplacen a měly tedy sloužit k vlastní obraně svědka a k předložení policii a Energetickému regulačnímu úřadu. Obrátil se raději na policii, protože měl obavu, že by se tím Energetický regulační úřad nemusel zabývat. Svědek nebyl zástupcem investora, neměl odpovědnost zhotovitele stavby. Nemohl oficiálně jednat se stavebním úřadem, fakticky s nikým, pouze dožíral na dělníky na stavbě. Pokud existuje listina k 31. 12. 2010, že předává práce bez vad a nedodělků, byl donucen vystavovat veškeré listiny k danému datu. Protože obžalovaný Mgr. Š. a obžalovaný H. drželi peníze, tvrdili, že stále není něco doděláno, neposílali peníze po etapách, jak bylo domluveno a tok peněz zastavili, elektrárna ke dni 31. 12. 2010 nebyla dokončena.

Svědčce V. S. uvedla, že od 9. 12. 2010 v rámci spolupráce se svědkem K. pracovala na fotovoltaické elektrárně Xxxx a měla na starosti dohled nad pracovníky. Na elektrárně byla od 9. 12. 2010 do 22. 12. 2010 každý den po celou pracovní dobu s výjimkou dne 20. 12. 2010. Dále od 27. 12. 2010 do 30. 12. 2010. Dne 9. 12. 2010 byly pokládány solární panely a to minimálně do neděle 12. 12. 2010. Následně se usazovaly střídače – do 20. 12. 2010 a tahaly se kabely. Týden před Vánocemi se dovezla a usazovala malá trafostanice, do 12. 12. 2010 se kopal a ukládal kabel VN, který připojoval elektrárnu do sítě. Rozvody kabelů a připojení velké spodní trafostanice se provádělo před Vánocemi i po nich. Dne 23. 12. 2010 měla přijít nějaká kontrola. Něco bylo připojeno a něco nebylo, ale vypadalo to, jako že bylo. Bylo to uděláno jen tzv. na oko. Dle jejího názoru byla elektrárna k 30. 12. 2010 v neprovozním stavu. Byla na ní 3. 1. a 4. 1. 2011 a

ještě se tahaly kabely k propojení jednotlivých částí. Byly problémy s hlavní trafostanicí, do které natekla voda, dále se střídači. Po celou dobu fotografovala na pokyn svědka K. průběh výstavby. K. jí řekl, co má fotit, aby věděl, co je a co není hotové. Datum na fotoaparátu bylo správně seřízeno. Fotografie na CD-R disku s nápisem „FVE XXXX 2. část“ nafotila ona, vypálila je na CD a předala svědku K.. Průběh výstavby elektrárny fotografoval i svědek K.. Něco fotila i na jeho fotoaparát. V náročných podmínkách se snažili stihnout co nejvíc práce. Došlo ke krádeži kabelů. Následná obleva způsobila problémy kvůli vodě. Také po Silvestru byla v elektrárně dva až tři dny, poté lidem od svědka K. zakázali vstupovat do elektrárny. Před kontrolou z úřadu z Bystřice pod Hostýnem nebyly všechny střídače zapojené, nebyly pospojované kabely. Byly nachystány spodní střídače a předpokládalo se, že se nebude P.et celou elektrárnou. Vše se mělo nachystat nejvíce odspodu od hlavní brány. Svědkyně se vyjádřila k jednotlivým dokumentům, které se týkají dané elektrárny. K revizní zprávě o revizi elektrického zařízení č. P93-2/2010 z 30. 11. 2010 na revizi části nízkého napětí trafostanice fotovoltaické elektrárny Xxxx sdělila, že neodpovídá realitě. V té době nebyla malá trafostanice nainstalována a byla přivezena týden před Vánocemi. Velká trafostanice na fotovoltaické elektrárně v den jejího nástupu dne 9. 12. 2010 již byla, ale rozhodně nebyla dokončená. Myslí, že ani k 30. 12. 2010 nebyla funkční. K revizní zprávě o revizi elektrického zařízení č. 50J/10 z 28. 11. 2010 na revizi kabelové přípojky VN 22kV fotovoltaické elektrárny Xxxx uvedla, že není pravdivá. V den jejího nástupu na elektrárnu 9. 12. 2010 scházelo k připojení do sítě společnosti E.ON dokončit minimálně 300-400 metrů přípojky. K revizní zprávě o revizi elektrického zařízení č. P93-1/01 z 30. 11. 2010 na část nízkého napětí fotovoltaické elektrárny Xxxx uvedla, že to není možné - k 9. 12. 2010 ani ještě nebyly položeny solární panely, natož aby byly kompletně propojeny. K revizní zprávě o revizi elektrického zařízení č. 51J/10 z 28. 11. 2010 na trafostanici TS1 a TS2 část VN svědkyně sdělila, že se nemůže zakládat na pravdě, neboť v den jejího nástupu na fotovoltaickou elektrárnu malá trafostanice neexistovala a velká nebyla zdaleka dokončena.

Svědka **F. K.** uvedl, že pracoval jako revizní technik. Obžalovaného J. znal dlouho. Předmětné revizní zprávy viděl poprvé na policii. Nevyhotovil je a na elektrárně nebyl. Obžalovaného Mgr. Š. neznal. Svědek nedokázal vysvětlit, jak se jeho podpisy dostaly na revizní zprávy, které byly založeny ve spisu stavebního úřadu. Nebyl nikým ovlivňován, pokud měl cokoli vypovídat. Domnívá se, že nebyl požádán o podpis obdobných verzí revizních zpráv. Ke zprávě o revizi elektrického zařízení výchozí č. 50J/10 z 28. 11. 2010 s číslem osvědčení v otisku razítka 3863/9/04/R-EZ-E1/B nalezené ve správním spisu Energetického regulačního úřadu uvedl, že ji vidí poprvé až na policii. Číslo osvědčení bylo jeho, avšak k datu provedení revize bylo neplatné. To už měl jiné osvědčení s jiným číslem – 6289/5/09/R-EZ-E1/B. Ke zprávě o revizi elektrického zařízení výchozí č. 51J/10 z 28. 11. 2010, která byla také ve shora uvedeném správním spise a byla opatřena otiskem razítka s číslem osvědčení 3863/9/04/R-EZ-E1/B řekl totéž, co ke zprávě předchozí. Svědkovi byla předložena čelní strana zprávy o revizi elektrického zařízení výchozí č. 50J/10 z 23. 12. 2010 na trafostanici TS1 a TS2 FVE Xxxx s číslem osvědčení v otisku razítka 6289/5/09/R-EZ-E1/B s originálním podpisem, která byla nalezena při prohlídce kanceláře obžalovaného Mgr. Š.. Řekl, že podpis vypadá jako jeho, ale není si na sto procent jistý. Razítko si mohl někdo nechat udělat. Nedokáže vysvětlit, jak se na listinu dostal uvedený podpis. Podepisuje se tak, ale nemůže říct na sto procent, zda je podpis jeho. Ke zprávě o revizi elektrického zařízení výchozí č. 50J/10 z 28. 11. 2010 na revizi kabelové přípojky VN 22kV FVE Xxxx s ev. číslem osvědčení v otisku razítka 6289/5/09/R-EZ-E1/B a originálním podpisem, která byla nalezena ve správním spisu Stavebního úřadu Xxxx, uvedl, že nedokáže vysvětlit, jak se dostal podpis na uvedený dokument. Podepisuje se tak, ale neví, zda jde o jeho podpis. Číslo osvědčení v otisku razítka je aktuální. Dokument nevyhotovil, razítko nikomu nepůjčil. Ke zprávě o revizi elektrického zařízení výchozí č. 51J/10 z 28. 11. 2010 na revizi transformační stanice FVE 22/0,4kV, TSA1 a TS2 FVE Xxxx s ev. číslem osvědčení v otisku

razítka 6289/5/09/R-EZ-E1/B a podpisem nalezené ve správním spisu Stavebního úřadu XXXX uvedl, že podpis vypadá jako jeho, ale neví, zda to podepsal. Číslo osvědčení je aktuální, stále je má. Nepamatuje si, že by mu obžalovaný J. dával k dispozici text výpovědi. Uvedl, že když cokoliv dělá pro společnost E.ON, musí také doložit ověřenou kopii osvědčení a oprávnění k činnosti. Pokud by revize podepsal, musel by doložit, že je k takové činnosti oprávněn.

Svědkyň **Ing. Mgr. E. Š.** uvedla, že pracovala pro společnost EkoSolar s.r.o. a měla na starosti vyřizování licencí na Energetickém regulačním úřadě pro fotovoltaické elektrárny. Oslovil ji přímo obžalovaný Mgr. F. Š., neboť se znali z minulosti. Prováděla pro něj poradenství a konzultační činnost, přičemž mu předávala požadavky a kontrolovala zasílané dokumenty. Podklady úřadu někdy předávala sama, někdy je zasílala poštou. Konkrétně si na jednotlivé zprávy už nepamatuje, neboť takových věcí dělala více. Na elektrárně XXXX nikdy osobně nebyla. Koncem roku 2010 do Jihlavy určitě nejela, neboť měla dovolenou.

Svědék **M. H.** uvedl, že pracoval jako montér společnosti E.ON Česká republika s.r.o. Prováděl zapínání úsečníku elektrárny na pokyn dispečera. K dané elektrárně si vzpomněl, že 31. 12. 2010 vydala společnost E.ON Česká republika s.r.o. vyjádření, že nedošlo k připojení elektrárny, neboť nebyl uzemněn úsekový odpínač – nebylo zapojeno stínění. Elektrárna takto sice může fungovat, ale uzemnění tam musí být, aby nedošlo k problémům. Nepropojené stínění uzemnění je patrné na jím pořízených fotografiích z 31. 1. 2011.

Svědék **I. J.** uvedl, že pracoval ve společnosti E.ON Servisní a.s. jako montér speciálního měření. Ohledně elektrárny XXXX dostal pokyn pro namontování elektroměru, ale elektroměr nelze namontovat a naprogramovat, jestliže jej nelze uvést pod napětí. Tehdy tam neměli udělanou přípojku. Bylo to někdy v lednu 2011. Vše se podařilo spustit až asi za 14 dnů. Po předložení servisního hlášení z 1. 2. 2011 uvedl, že z důvodu popsané závady nedošlo k připojení. K připojení elektrárny k distribuční síti pak došlo asi o 14 dní později v únoru 2011.

Svědék **P. H.** uvedl, že pracoval jako manažer sítíových smluv společnosti E.ON Distribuce, a.s. V jeho pracovní náplni bylo provádění prvního paralelního připojení výroben. Koncem roku 2010 měli mnoho žádostí o první paralelní připojení. K žádosti musely být přiloženy dokumenty. Byl sjednán termín kontroly technikem, který vystavil protokol, jenž byl součástí smlouvy o připojení. V rámci kontroly elektrárny XXXX dne 23. 12. 2010 provedl vizuální kontrolu a zjistil, že jsou osazeny panely, střídače a trafostanice. Elektrárna nebyla pod napětím. Protože ke konci roku 2010 přišlo do společnosti mnoho žádostí, které musely být vyřízeny do třiceti dní, takže nebylo možné elektrárny přivést pod napětí, představenstvo společnosti rozhodlo, že se bude první paralelní připojení provádět omezeným způsobem. Bude provedena pouze vizuální prohlídka elektrárny, zda je vybavena panely, střídači a trafostanicí a na základě toho bude obvyklým způsobem vyplněn protokol o prvním paralelním připojení. Existenci panelů nebylo možné ověřit spočítáním. Kontrolovalo se to podle toho, zda byly na elektrárně prázdné podpůrné konstrukce, trafostanice a kabel, který vede k nějakému bodu sloužícímu k připojení elektrárny. Docházelo také k vizuální kontrole ochrany VN. Měli málo techniků speciálního měření, proto nebyli schopni namontovat čtyřkvadrantní nebo šestikvadrantní elektroměry, které by zajišťovaly měření. Z toho důvodu nebylo možné zapnout úsekový odpínač, neboť bylo předepsáno, že jakýkoliv odběr, který nemá osazené měření, nesmí být zapnut do distribuční sítě společnosti E.ON Distribuce, a.s. Vzhledem k tomu, že výroba nebyla pod napětím, nebylo možné provádět měření a nebylo možné ověřovat funkčnost výroby. V předmětné věci byl zpracován protokol o schválení výroby. Pokud by byly zjištěny nedostatky, byly by v protokolu

uvedeny. Revizní zprávy musely být předloženy společnosti E.ON třicet dnů před tím, než žadatel požadoval první paralelní připojení. Revize by měla být provedena pod napětím, ale distributoři odmítají připojovat zařízení, která nemají revizní zprávu. U větších zařízení, kde není možné zajistit napájení dočasným náhradním způsobem, je to problematické ve vztahu ke zpracování revize. Lze ji těžko udělat bez napětí a distributor nepřipojí výrobu pod napětím, pokud nedostane revizní zprávu. Společnost E.ON vycházela z toho, že revizní zprávy jsou zpracovány techniky, kteří revize dělají odpovídajícím způsobem. U revizních zpráv se kontrolovalo, zda se týkají prezentovaného zařízení a zda je zařízení v pořádku. Revizní zprávy byly základním vodítkem. Pokud se zjistilo, že jsou v rozporu se zařízením na místě, elektrárna schválena nebyla. Primární byla fyzická kontrola elektrárny. Hodnota revizí byla snížena tím, že nebylo provedeno měření. Revizní technik nemůže napsat revizní zprávu, aniž by viděl dané zařízení. Může si i bez napětí změřit izolační odpory, může si provést nějaká měření, ale část měření nemůže provést, aniž by měl zařízení připojené od distributora pod napětím. Nemůže psát revizní zprávu od stolu, zařízení musí fyzicky zkontrolovat. Většina techniků se na místo vrací a provádí kontrolu pod napětím, až je zařízení připojeno. Je to problém, o kterém se vědělo. Týká se větších výroben, které v podstatě není možno připojit na náhradní zdroj. Pravidla provozování distribučních soustav nerespektují interní postupy v rámci jednotlivých firem. Ani jeden distributor podle nich nepostupuje, mají doporučující charakter. Pojem první paralelní připojení byl zaveden od října 2010. Předtím se používal zkušební provoz, který spočíval v tom, že žadatel podal žádost spolu s potřebnými dokumenty. Předložil revizní zprávy, prohlášení o shodě, předávací protokoly, načež mu byl povolen zkušební provoz, který společně s vydanou licencí zakládal nárok na získání podpory. Následně se v nějaké době, která byla dohodnuta mezi výrobcem a distributorem, provedlo na místě schválení výroby. Tento postup fungoval do září 2010. Zkušební provoz zůstal zachován, ale byl využíván minimálně, u fotovoltaických elektráren se pak nepoužíval. Ze strany investora se prohlídky účastnil obžalovaný Mgr. Š.. Přesně si už na detaily prohlídky nepamatuje, ale obvykle se elektrárna obešla. Nebylo možné kontrolovat všechny řady, všechny panely, to se nedělalo na žádné elektrárně, kontrolovalo se, zda jsou osazeny střídače, VN část trafostanice, osazená napěťová frekvenční ochrana a existence kabelové přípojky. Pokud se měl svědek vyjádřit k tomu, proč byla společnost E.ON zahlcena žádostmi o první paralelní připojení, tak to bylo proto, že se k datu 31. 12. pravidelně každoročně upravovala cena. Motivací investorů bylo nechat si schválit výrobu a vyřídít si licenci do 31. 12., aby získali nárok na vyšší cenu. Pokud by mu bylo při kontrole sděleno, že revizní technik elektrárnu fyzicky nezkontroloval, napsal by to do zápisu a představenstvo společnosti by rozhodlo o dalším postupu. Zda by i přesto došlo ke schválení výroby, to bylo na rozhodnutí svědka H.. Pokud by měl říct, co bylo rozhodující pro vznik nároku na výkupní cenu elektřiny, je potřeba uvést, že legislativa byla zmatená, složitá. V legislativě bylo uvedeno, že nárok na podporu vzniká zahájením výroby elektřiny na základě vydané licence, nicméně Energetický regulační úřad, který si byl vědom praktického způsobu, jakým to provádí, naznal, že není správný a jako orgán, který vysvětluje legislativu, definoval, že pro přiznání ceny musí být splněny dva předpoklady. Musí být vydána licence s nabytím právní moci a musí být provedeno první paralelní připojení ze strany provozovatele distribuční soustavy. Nárok na výkupní cenu vznikl u pozdějšího z těchto dvou termínů. Pokud by k namontování elektroměrů a oživení elektrárny ve smyslu uvedení pod napětí došlo až s časovým odstupem po splnění uvedených dvou podmínek, tak nárok na výkupní cenu elektrické energie by zůstal zachován. Docházelo k tomu, že elektrárna byla sice fyzicky připojena, byl namontován elektroměr, ale jen ten, který měřil odběr ze sítě a až potom, kvůli kapacitám techniků speciálního měření, byla aktivována dodávka do sítě. Byly také potíže v systému, který používá společnost E.ON pro evidenci odečtů, byly potíže se zaváděním dodávkových elektroměrů. Stalo se, že elektrárna byla připojena, ale dodávka se začala měřit až za dva nebo tři měsíce po termínu. Pokud by bylo společnosti E.ON známo, že nebyla provedena revize elektrárny, nedošlo by k připojení. Revizní zpráva byla jedním z nutných podkladů k žádosti o první paralelní připojení. Byl rozdíl, na co byla potřeba revize

vysokonapěťová a na co nízkonapěťová. Pokud to bylo pro připojení pod napětí, stačila vysokonapěťová, pokud šlo o žádost o první paralelní připojení, musela být nízkonapěťová. Podle svědka byla předmětná elektrárna ve stavu, který byl ještě akceptovatelný. Nebyla dokončená, ale to nebyla koncem roku 2010 žádná. Elektrárnu kontroloval jen vizuálně, kapacity montérů nepostačovaly k tomu, aby bylo možné provést všechny funkční a bezpečnostní zkoušky pod napětím. Proto také v protokolu nejsou vyplněny položky týkající se funkčních zkoušek. Možnost funkčního připojení elektrárny do distribuční soustavy ani úsekový odpojovač nekontroloval. Elektrárna začala dodávat elektřinu společnosti E.ON Distribuce, a.s. až 23. 2. 2011, protože až toho dne byla společnost schopna osadit elektroměr a připojit elektrárnu k síti.

V rámci doplňujícího výsledku před soudem svědek uvedl, že vzhledem k extrémnímu množství žádostí na konci roku 2010 rozhodlo představenstvo společnosti E.ON, že se bude provádět první paralelní připojení omezeným způsobem. Bude provedena pouze vizuální prohlídka elektrárny, zda je vybavena FV panely, střídači a trafostanicí a na základě toho bude standardním způsobem vyplněn protokol o prvním paralelním připojení. Bylo požadováno, aby na elektrárně byly přítomné panely, bylo zjištěno, zda je vybavena střídači, zařízením pro provedení výkonu (trafostanicí) a kabelem, který vedl k nějakému bodu, na který se elektrárna měla připojit. Nebylo možné provést zkoušky měření flikrů, provést simulace výpadku sítě a následně kontrolovat reakce elektrárny. Jelikož technici speciálního měření nebyli kapacitně schopni namontovat čtyřkvadrantní elektroměry, nebylo možné zapnout úsekový odpínač a elektrárna nemohla být uvedena při prvním paralelním připojení pod napětí. Kontrolu provedl svědek se svým kolegou Ing. B. v přítomnosti obžalovaného Mgr. Š. v prosinci 2010. Byl potvrzen protokol o prvním paralelním připojení, který se stal přílohou smlouvy o připojení. Ta se uzavírala rok před tím. Jedná se o tzv. „protokol o schválení výroby“. Revizní zprávy musely být předloženy nejméně 30 dnů před tím, než žadatel požadoval provedení prvního paralelního připojení. Pro revizního technika tak vznikla poměrně složitá situace. U menších zařízení si může nasimulovat síť pomocí nějakého generátoru nebo náhradního zdroje. U větších zařízení je problém, neboť revize by podle platných předpisů měla být prováděna pod napětím. Pokud distributoři energie odmítají připojovat zařízení, která nemají revizní zprávu, je to problém. Pokud by u velkých výroben nebo u velkých odběrů trvali na tom, aby tam byly naměřené hodnoty napětí, dostali by sami sebe i zákazníka do neřešitelné situace. Bývá to řešeno tak, že se v závěru uvede termín, kdy se revize provede. Představenstvu se předkládaly protokoly, kde byly nějaké problémy nebo závady, anebo všechny ty, které byly provedeny bez napětí. Rozhodovalo o tom, jak se bude dál postupovat. V legislativě bylo uvedeno, že nárok na podporu vzniká zahájením výroby elektřiny na základě vydané licence. Nicméně ERÚ, který si byl vědom praktického aspektu, naznal, že tento postup není správný a proto definoval, že pro přiznání ceny musí být splněny dva předpoklady. Musí být vydána pravomocná licence a provedeno první paralelní připojení ze strany provozovatele distribuční soustavy. Nárok na podporu se odvíjel od pozdějšího z těchto termínů. V některých případech docházelo k tomu, že elektrárna byla sice fyzicky připojena, byl tam namontován elektroměr, ale jen takový, který měří odběr ze sítě. Až později byla díky kapacitám speciálního měření zaktivována dodávka do sítě. I v takovém případě zůstal zachován nárok na výkupní cenu elektrické energie. Kdyby nebyla provedena revize elektrárny, nemohlo by dojít ke schválení výroby. Žádost o první paralelní připojení musela obsahovat revizní zprávy, projektovou dokumentaci, prohlášení o kompletnosti zařízení. Jestliže ve spise předchází vyjádření společnosti E.ON k projektové dokumentaci datu 30. 11. 2010, kdy byla podána žádost o první paralelní připojení, je to z toho důvodu, že proces začal již v okamžiku podání žádosti o připojení výroby k distribuční soustavě. Jedná se o první žádost subjektu, který se rozhodne realizovat výrobu elektřiny. První paralelní připojení je v podstatě závěrečná fáze celého procesu. Podle rozhodnutí představenstva E.ON Distribuce mohla být žádost doplňována až do 21. 12. Jelikož na webových stránkách E.ON bylo uvedeno, že žádost o první paralelní připojení bude vyřízena do 30 dnů,

aby měl žadatel jistotu, že to bude do konce roku, musel ji podat do konce listopadu. Z tohoto pohledu by měla být žádost kompletní k danému datu. Protokol na místě samém vlastnoručně sepsal svědek, sám jej podepsal a podepsal jej také obžalovaný Mgr. Š.. Je z něj zřejmé, že nebyla provedena měření, neboť výrobní nebyla připojena k síti, proto jsou proškrtnuty příslušné položky. Zajistit bezpečnost provozovny je povinností jejího vlastníka. Proto chtěli, aby revizní zpráva konstatovala, že zařízení je schopno bezpečného provozu. Nebyl prostor ani čas zkoumat, jestli nějaké naměřené hodnoty jsou nebo nejsou pravdivé. Vycházeli z toho, že je tam razítko revizního technika, který konstatuje, že zařízení je schopno bezpečného a spolehlivého provozu. Bylo to bohužel formální, neboť při daném objemu nebylo možné revize kontrolovat. Pokud by v revizní zprávě bylo uvedeno, že zařízení bezpečné není, výrobní by neschválili a zařízení by nepřipojili. Pokud by k datu 30. 11. 2010 nebyly k žádosti o první paralelní připojení doloženy revizní zprávy, první paralelní připojení by vůbec nebylo nařízeno. Pokud příložená dokumentace nebyla kompletní, neprovádělo se. Nejprve by vyzvali žadatele, aby doplnil revize. Pokud by měli informaci, že revizní technik na elektrárně fyzicky nebyl, oznámilo by se to představenstvu a to by rozhodlo. Nikdy se však nestalo, že by o takové skutečnosti někdo informoval. Pokud by v rámci ohledání elektrárny dne 31. 12. sdělil Mgr. Š., že dvě revizní zprávy nejsou vypracované revizním technikem a jeho podpis je v podstatě padělkem, obrátil by se na nadřízené. Kdyby tyto dvě revizní zprávy nebyly vůbec předloženy, ohledání by vůbec neproběhlo. E.ONu postačily revizní zprávy v kopii. Žádný z distributorů nebyl ochoten připojit zařízení k distribuční soustavě bez předchozího předložení revizí. Vyplývalo to z pravidel provozování distribučních soustav, která popisovala, jaké dokumenty se mají předložit k žádosti o první paralelní připojení. Svědek na místě nezjistil žádné nesrovnalosti mezi projektovou dokumentací a vizuálním stavem elektrárny. Při zápisu a podpisu protokolu nebyl svědek nikým ovlivňován. Co znamená „zcela dokončená výrobní“ nebylo nikde definováno. Z pohledu E.ONu bylo podstatné, že jsou tam funkční celky a že elektrárna nebude způsobovat žádné negativní vlivy na jeho síť.

Svědék **L. G.** uvedl, že se na něj obrátil v polovině prosince 2010 obžalovaný Mgr. Š., aby mu pomohl s výstavbou fotovoltaické elektrárny. Smlouvu uzavřel se společností Xxxx S pracemi začal první týden před vánočními svátky. Na elektrárnu přijeli v doprovodu svědka K., který mu byl představen jako stavbyvedoucí. Dopojovali střídače, vyvazovali kabely na konstrukci panelů, dotahovali kabely, protože došlo ke krádeži solárních panelů. Osobně opouštěl elektrárnu kolem vánočních svátků. Byly tam panely, byly osazené, pracovalo se intenzivně. Všeobecně bylo známo, že je potřeba práce ukončit do konce prosince 2010. On sám neměl závazný termín. V dalším roce byl na stavbě. V lednu se prováděly kontrolní práce, měřil se izolační stav kabelů, popisovaly se kabely, dělalo se zemnění konstrukcí panelů a ruční závoz zeminy výkopů pod panely. Probíhalo prokonektorování některých stringů. V lednu se dělala kontrolní měření. Zda byl v prosinci na stavbě revizní technik, to neví.

Svědék **J. D.** potvrdil, že pracoval ve společnosti, která se zabývala výstavbou fotovoltaických elektráren. Na elektrárnu Xxxx se dostali pouze jako jednorázová výpomoc, o kterou je požádal obžalovaný H.. Jednalo se o výkopové práce, dodělání ocelových konstrukcí, dodělání dalších věcí, které se týkaly instalace panelů. Práci dokončili před koncem roku 2010. Vizuálně se mu elektrárna zdála hotová, i když to posuzuje z pozice neelektrikáře. Pokud mu obžalovaný H. dlužil nějaké peníze, tak se dohodli a dluh je smazán.

Svědék **Ing. J. N.** uvedl, že v předmětné době pracoval na odboru licencí Energetického regulačního úřadu, nyní je na odboru kontroly teplárenství. Zpracovával žádosti na výrobu elektriny. Kontrolovaly se náležitosti žádosti a předložené listiny a u elektráren nad 1 MW byla prováděna fyzická kontrola. Konec roku 2010 byl hektický, přicházelo mnoho žádostí, žadatelé

chtěli stihnout výkupní ceny za vyšší sazbu. U inkriminované elektrárny se jednalo o obvyklé řízení o udělení licence na základě žádosti společnosti FVE 28 s r.o. ze dne 26. 11. 2010, která byla neúplná. Mgr. Š. sděloval nedostatky, řízení přerušil. Doplnění žádosti včetně zpráv o revizích a předávacího protokolu došlo na úřad dne 22. 12. 2010. Po tomto doplnění byla žádost kompletní. Dne 28. 12. 2010 vykonal kontrolu čtyř elektráren, mimo jiné i elektrárny Xxxx. Byl vyslán na pracovní cestu, měl zjistit přibližný stav funkčnosti nebo vzhledu elektráren, zda jsou panely osazeny na konstrukcích a zda je elektrárna na pozemku, na kterém má být. Šlo o pouhou vizuální prohlídku. Nejel na ohledání podle správního řádu, nebyl tedy oprávněn ke vstupu do elektrárny. Předmětná elektrárna byla asi třetí v pořadí, kterou ten den viděl. Přijel kolem 16:00 hod., z veřejně dostupných míst prošel kolem elektrárny, byl sám za plotem, viděl konstrukce a panely. Kolem dokola elektrárnu neobcházel, byl tam snít. Pořídil fotografie. Podle něj elektrárna vykazovala prvky funkčnosti, pokud to srovnával s jinými, kde viděl jen konstrukce bez panelů. Na elektrárně viděl dělníky, dělalo se oplocení, příjezdové cesty, úklid materiálu. Druhý den ukázal řediteli odboru fotografie. Neměl připomínky. Licence na předmětnou elektrárnu byla udělena, datum na rozhodnutí je 28. 12. 2010, datum převzetí je 29. 12. 2010. Obžalovaný Mgr. Š. mu e-mailem sdělil, že měl na elektrárně problém s překopáním kabelů a podal trestní oznámení. Z toho důvodu se v elektrárně pohybovalo několik dělníků. O odstoupení od smlouvy o dílo z 1. 11. 2010 svědek nevěděl. Metodický postup na kontrolu funkčnosti elektrárny neexistoval. Svědek uvedl, že z jeho pohledu Energetický regulační úřad nedostatečně zajišťoval prohlídky elektráren, podle něj to nebylo dobře organizováno. Nebylo určeno, kdo má kam jet, šlo prostě o to, aby kupa žádostí, kterou měli, byla vyřízena. Byli pod tlakem. Hysterie, které se pak projeví, vrhaly špatné světlo na Energetický regulační úřad, podle svědka nebyla chyba u Energetického regulačního úřadu, ale u politiků. Pokud by svědek věděl, že jsou Energetickému regulačnímu úřadu předkládány revizní zprávy, které jsou podepsány jednak F. K., jednak obžalovaným P., přičemž F. K. o nich neví a revizní technik obžalovaný P. zprávy vystavil, aniž byl na elektrárně, tak by nemohlo dojít k vydání licence. Svědek také uvedl, že Energetický regulační úřad pravdivost a úplnost dokladů nezkontroluje, ale v dobré víře zpracovává žádosti. Podle zákona považoval zprávy za správné a pravdivé. Pokud by takové zprávy byly předloženy, nebyly by splněny technické předpoklady požadované vyhláškou. Jeho vizuální kontrola byla doplňková, mělo dojít k řádné prohlídce distributorskou společností, která vyhotovuje protokol o schválení výroby. Pokud by ještě před vydáním licence byly po nepravdivých revizních zprávách předloženy revizní zprávy správné, musel by jít za nadřízeným a uvědomit ho o tom. On by se pak sám již věcí zabýval. Svědek uvedl, že platnost licence byla v daném případě zpochybněna, bylo vedeno řízení o obnově, domnívá se, že na základě podnětu L. K.. Detaily mu nejsou známy.

V rámci doplnění své výpovědi svědek před soudem uvedl, že podle vyhlášky k udělování licencí č. 426/2005 Sb. bylo vyžadováno asi 15 dokladů, které byly součástí žádosti o udělení licence. Zásadní byl majetkový vztah, tedy kupní smlouva a předávací protokol, doklady technické způsobilosti, což se dokládalo stavebním úřadem, ne pouhým stavebním povolením, ale zkušebním provozem nebo předčasným užíváním. Technické předpoklady se dokládaly i platnými revizními zprávami. Dále se dokládaly finanční předpoklady, kdy žadatel potvrzoval bezdlužnost vůči finančnímu úřadu a dalším subjektům. Vlastnické právo bylo dokládáno v drtivém případě smlouvou o dílo a navazujícím předávacím protokolem mezi zhotovitelskou firmou a objednatelem, což byl žadatel o licenci. Okrajově byly dokládány i výpisy z účtů. Revizní zprávy kontroloval ředitel, vyžadoval, aby ve spisu byly označeny polepkami. Kromě toho chtěl polepkami označit i listiny dokladující majetkový vztah a listiny stavebního úřadu. Ředitel apeloval, aby byl v revizi uveden počet panelů a výkon. To byl údaj, který měli od žadatelů vyžadovat. Ředitelem byl Ing. L. P. (pozn. dnes již zesnulý). Ten chtěl dokládat i fotografie z namátkové kontroly. Někdy fotografie zakládal do spisu již samotný žadatel. Toto ovšem nebylo vyžadováno. O předání fotografií z namátkové kontroly řediteli se žádný záznam nepsal.

Co se týče revizí, bylo kontrolováno razítko toho, kdo revizi vypracoval. Ideální bylo, pokud revize byly v originále. Vyžadováno to ale nebylo. Revize je obecně vzato dokladem o bezpečnosti. V době namátkové kontroly na elektrárně probíhaly úklidové práce, dodělání plotu, pohybovali se tam pracovníci. Svědek odjížděl s pocitem, že elektrárna je hotová. Pocit je však jedna věc a fakta jako revizní zprávy věc druhá. Jiné dvě elektrárny, které ten den kontroloval, obsahovaly pouze holé konstrukce bez panelů. Pokud by svědek věděl, že ještě 28. 12. 2010 se celý den na FVE zprovožňovalo osm střídačů a prováděly se výkopové práce, oznámil by to svému nadřízenému. Předpokládá, že potom by bylo nařízeno ohledání na místě a proběhlo by to oficiální cestou. Z ohledání se vrátil svědek dne 28. 12. 2010 v podvečerních hodinách, na elektrárně byl zhruba o půl čtvrté odpoledne. Na pracovišti pak licenci vytiskl a ředitel ji podepsal. V té době se pracovalo běžně do pozdních hodin. Nemá si jistý, zda ERÚ potřeboval pro vydání licence revizní zprávy na VN i NN. Z logiky věci je jasné, že není jenom jedna revizní zpráva. Z pozice tehdejšího referenta si není vědom, zda byl ERÚ k dispozici ke konci roku 2010 poznatek, že by bylo nutné mít revidované zařízení pod napětím, aby bylo možné provádět nějaká měření. Originál revizních zpráv se vyžadoval striktně až od roku 2011. Svědek není schopen z pozice své odbornosti odpovědět na otázku, zda a jak řešil ERÚ rozpor, který vznikl na konci roku 2010 mezi pravidly prvního paralelního připojení k síti a požadavky na vypracování revize kladené normou ČSN 33 2000-6. Pokud svědek kontroloval revizní zprávy, díval se na datum vystavení, informaci o panelech, na podpis, razítko, zda souhlasí poloha elektrárny. Kontroloval revizní zprávu v základních bodech. Lhůta na vyřízení žádosti o licenci byla 30 dnů od jejího podání.

Svědék **Mgr. S. M.** uvedl, že byl jednatelem společnosti Xxxx, zabýval se elektromontážemi. Počátkem prosince 2010 byl kontaktován L. K., ptal se na volné kapacity. Počet dělníků na stavbě následně posílili na asi 25. Na elektrárně došlo ke krádeži, pracovali i mezi svátky a první týden v lednu 2011. Sám elektrárnu Xxxx navštívil třikrát. V lednu 2011 tam ještě nějaká firma pracovala na trafostanici a oni dodělávali spojky na přívodních kabelech. Tlak na dokončení elektrárny byl velký. Před Štědrým dnem chybělo ještě dokončit 20 až 30 procent. Dokončenost elektrárny k 31. 12. 2010 odhaduje na 80-90 procent, přičemž obžalovaný Mgr. Š. a obžalovaný H. byli o stavu elektrárny informováni. Trafostanice nemohla být v prosinci provozuschopná. Svědek se vyjádřil k některým dokumentům, jakož i k fotografiím stavby elektrárny. V lednu 2011 se dodělávala trafostanice, která nefungovala, energetika by tam elektřinu ani nepustila, protože tam byla voda. Společnost ZÁMEČNICTVÍ K. s.r.o. postupně hradila dluh, který vůči němu měla. Svědek K. uváděl, že mu dluží společnost obžalovaného H.. Svědek Mgr. M. řekl, že měl dostatek zakázek, požádal společnost Xxxx o provádění prací a došlo k trojzápočtu. Podle svědka jeho pracovníci nastoupili na stavbu předmětné elektrárny dne 13. 12. 2010, předákem byl K. N. a na stavbě pracovalo 8 jeho pracovníků. Dále najal ještě 13-15 živnostníků. V týdnu do 17. 12. 2010 se pokládaly poslední solární panely, montéři je propojovali a tahaly se kabely ke střídačům. Sám byl na stavbě z důvodu dovolené až 18. 12. 2010. Ten den byla pokládána rozvodní páteř kabelů mezi trafostanicí a rozvaděči. Dne 30. 12. 2010 byl rovněž na stavbě, tehdy nebyly dosud propojené všechny kabely a velká trafostanice nebyla způsobilá k provozu, neboť nebylo dokončeno zapojení a byla plná vody (snad byla zapojena VN strana, NN strana zapojena nebyla, celé zařízení chybělo). Přestože jim nebyly uhrazeny faktury, tak jej v lednu 2011 obžalovaný H. přemluvil, aby na stavbu ještě poslal lidi (první dva týdny v lednu 2011), montéři pak dělali přívod elektřiny pro vysoušeče k trafostanici, vysušovali ji a dodělávali přípojky na přerývaných kabelech.

U hlavního líčení svědek uvedl, že v prosinci 2010 se montovaly kovové příchytky k panelům, montovaly se panely. Po Štědrém dnu na stavbu najel bagr, který vykopal výkop, kterým se táhly kabely. Levá strana nebyla hotová. Svědek jako revizní technik uvedl, že v rámci revize NN se kontrolují izolační stavy kabelů, revizi je možno provést bez napětí, pokud se jedná o nové

nepoškozené kabely. Impedanci smyčky nelze bez napětí revidovat. V rámci revize se kontroluje, zda jsou tam zelené dráty a uzemnění, aby to člověka nezabilo. Dále, zda se nevyskytují holé dráty nebo odkryté rozvaděče, kam by laik mohl sáhnout. Takovou prohlídkou se eliminuje, že zařízení je nebezpečné pro laika. U vysokého napětí revizi bez napětíové zkoušky provést nelze. K 31. 12. 2010 by revizní zprávu technik napsat mohl, ale nepustil by ji z ruky, neboť zařízení by neodpovídalo tomu, co v revizi napíše. O měsíc dřív se na elektrárně teprve kopalo. V rámci svědkovy firmy většinou impedanční smyčku neuvádí, ale uvádí stav elektroměrového rozvaděče a samozřejmě izolační stav. Svědek se dále vyjadřoval k fotografiím na č. l. 2099-2216. Ke stavu elektrárny k datu 16. 12. 2010 výslovně uvedl, že zařízení k provedení revize způsobilé není. K fotografii ze dne 22. 12. 2010 (č. l. 2182) svědek uvedl, že zde připojují na distributora, na odpojovač. Poté se dodávají revizní zprávy. Až se to připojí, udělají se revize, mělo by se požádat o připojení na distribuční soustavu. Ke stavu trafostanice ke dni 5. 1. 2011 (mj. foto na č. l. 2208) uvedl, že z hlediska revize je voda v trafostanici problém. Existuje nebezpečí, že kabely vybuchnou. Nebezpečí je tak vysoké, že svědek by napětí nespouštěl. Nedokáže si představit, že kdyby zatopenou trafostanici viděl zástupce energetiky, že by to spustil.

Svědék, který má také praxi s vypracováváním revizních zpráv, uvedl, že je nutné, aby revizní technik viděl zařízení, které podléhá revizi. Revize je zkouška, která má stanovit, zda dané zařízení je nebezpečné životu a popisuje jeho stav. Energetika spíše potřebuje popsat stav, aby byla schopna provést napětíové zkoušky. Revizi provádí technik prohlídkou, měřením a kontrolou. Je rozdíl mezi prohlídkou a kontrolou, protože kontrola spočívá v ověření, zda jsou splněny požadavky českých norem. Vyjádření Xxxx (č. l. 3 360) uvádí, jak by se mělo správně postupovat a s ním se ztotožňuje.

Svědék **J. K.** uvedl, že pracoval jako jednatel společnosti Xxxx. zabývající se elektromontážními pracemi. K zakázce na elektrárně Xxxx se dostali přes pana D., jehož společnost neměla dostatek kapacit na provedení prací. Na elektrárně Xxxx měli montovat a kompletovat trafostanice. Objednávku prací od společnosti Xxxx dostali začátkem prosince 2010. Od 10. 12. byly dodány díly trafostanic, kiosky už na místě stály, v trafostanici byly transformátory a VN rozvaděče byly na stavbě. V průběhu pěti nebo deseti dní byl dodán zbytek, proběhla montáž rozvaděčů. Ke konci roku najížděli na napětíové zkoušky, to už byla hotová trafostanice VN strana. Mohlo to být 27. nebo 28. 12. Trafostanice byla zaplavena, ale napětíové zkoušky byly přesto provedeny. Provedla je firma OHL ŽS. Pokud je v protokolu napsáno datum 22. 12. 2010, znamená to, že zkoušky proběhly v tento den. Voda provozu trafostanice nebránila. Dílo bylo předáno až v lednu 2011. Provedené napětíové zkoušky znamenaly, že zařízení je bezpečné. V roce 2011 prováděli dokončovací práce, které nebránily provozu. Pokud se má vyjádřit k plné funkčnosti trafostanice, tak v lednu by to bylo bez problémů. Fatální nedostatky koncem prosince 2010 na elektrárně nezaznamenal. Stavební deník týkající se části práce, kterou vykonali, byl předán znalci Ing. M..

Svědkyně **I. M.**, pracovnice Stavebního úřadu Xxxx, uvedla, že 29. 11. 2010 společnost Xxxx zastoupená obžalovaným Mgr. Š., požádala o vydání kolaudačního souhlasu a současně požádala o změnu stavby v souvislosti se snížením instalovaného výkonu. Stanovila závěrečnou kontrolní prohlídku na 16. 12. 2010. Kontaktoval ji autorizovaný inspektor s tím, že by ohledně stavby mohl vydat osvědčení. Spolu s obžalovaným Mgr. Š. ji navštívili na úřadě. Z rozhovoru vyplynulo, že elektrárna není dokončená. Z toho důvodu vzal obžalovaný Mgr. Š. původní žádost o kolaudaci zpět a nahradil ji žádostí o povolení předčasného užívání ukončené části stavby. Na kontrolu dne 16. 12. 2010 jela s vědomím, že stavba má všechny potřebné dokumenty nezbytné pro vydání rozhodnutí. Terén v elektrárně byl kluzký a neschůdný, byla tam souvislá pokrývka

sněhu. Když jí otevřeli levé dveře trafostanic, nebylo tam nic, údajně z důvodu snížení výkonu elektrárny. U dalších kójí byl problém s klíči a zamrzlými zámky, byla však ujištěna o funkčnosti elektrárny potvrzené revizními zprávami. Za městský úřad, odbor životního prostředí, byl přítomen Ing. O., za společnost Xxxx obžalovaný Mgr. Š. a za dodavatele obžalovaný H.. Byl sníh a terénní úpravy nebyly dokončeny. Zkontrolovala zhruba počet řad panelů, do uliček mezi panely se nemohli dostat. Nejsou elektrikáři, takže by propojení ani nepoznali. Viděli zvenku větší i menší trafostanice, dovnitř se nedívali. Dne 16. 12. 2010 jí před místním šetřením obžalovaný Mgr. Š. předal šanon s dokumenty. Po místním šetření pak ručně sepsal spolu s obžalovaným H. předávací protokol, neboť mezi předloženými doklady předávací protokol mezi zhotovitelem a objednatelem chyběl. V předložených dokumentech byly i revizní zprávy F. K. a obžalovaného P. na VN a NN část elektrárny Xxxx. Bez existence těchto revizních zpráv by bylo bezpředmětné provádět místní šetření. Na základě předložených dokumentů vydala 16. 12. 2010 povolení k předčasnému užívání dokončené části stavby. Dne 26. 4. 2011 požádal Mgr. Š. o povolení změny stavby před dokončením, protože se rozhodl neinstalovat zabezpečovací systém. Současně požádal o vydání kolaudačního souhlasu. K listinám prokazujícím nedokončenost elektrárny koncem roku 2010 se svědkyně nedokázala blíže vyjádřit. Platnost revizních zpráv nijak neověřovala a podrobnější kontrolu neprováděla. Svědkyně uvedla, že měla doklady potřebné k rozhodnutí. Zřejmě by nedokázala určit, zda je trafostanice zapojená, nebo není. Nemá vzdělání v oboru elektro a pokud viděla revizní zprávy, tak vůči nim byla v dobré víře. Není oprávněna zjišťovat, zda má technik platné osvědčení. Na stavbě mohla jít, kam chtěla, ale terén byl neschůdný. Pokud jde o technologii, není oprávněna ji kontrolovat, nemá na to vzdělání, pokud má stavebník revizní zprávu od zařízení, podle jejího názoru ho nemůže nutit k tomu, aby odemkl prostor uzamčený zámkem. Pokud měla revizní zprávy, předpokládala, že zařízení bylo revidováno. Rozhodně nenadiktovala stranám, co mají napsat do předávacího protokolu o dokončené části stavby. Pokud se jí na něco stavebník zeptal, odpověděla v obecné rovině. Svědkyně se vyjádřila k případu předložených revizních zpráv vydaných, aniž by revizní technik elektrárnu viděl. Uvedla, že by povolení k předčasnému užívání stavby nevydala. Má zjistit, zda je stavba bezpečná a revizní zprávy jsou pro ni dokladem o bezpečnosti. Vydat povolení by tudíž nemohla. Svědkyně potvrdila, že obžalovaný Mgr. Š. telefonoval Energetickému regulačnímu úřadu, jestli mu na základě předčasného užívání vydají licenci. Ona se nezabývala licenci, ale stavbou, která nebyla dokončena. Předpisy, které se týkají provozu elektrárny, zařízení jako takového, kdy a za jakých okolností lze elektrárnu spustit, nejsou předpisy, kterými se řídí stavební úřad, je to věc provozovatele. Měla podklady k tomu, že je dokončena přípojka VN, je dokončena elektrárna. Tudíž v okamžiku, kdy vydá povolení k dočasnému užívání dokončené části stavby, si mohou zajistit podklady a mohou požádat o licenci a následně elektrárnu spustit. Co následuje po rozhodnutí stavebního úřadu, nesleduje. Dokument vydaný stavebním úřadem musí žadatel doložit jako přílohu k dalším dokladům Energetickému regulačnímu úřadu. Svědkyně také uvedla, že na prohlídce dne 16. 12. 2010 musela jednat s jednatelem společnosti. Zda na místě zaznamenala L. K., to nedokáže říct.

V rámci výslechu před soudem uvedla, že obhlídka na stavbě mohla trvat asi 40 minut. Podle projektové dokumentace zkontrolovala počty řad panelů, viděla dvě trafostanice, také oplocení. Chyběly dokončené terénní úpravy a kamerový systém. Svědkyně potvrdila, že stavební úřad vydal policii listiny označené jako „zpráva o revizi el. zařízení č. 50J/10 z 28. 11. 2010“, „zprávu o revizi el. zařízení č. 51J/10 z 28. 11. 2010“, „zprávu o revizi el. zařízení výchozí č. 50J/10 z 28. 11. 2010“, „zprávu o provedení revize zařízení č. P93-1/01“, „zprávu o provedení revize P93-1/01“ a „zprávu o provedení revize el. zařízení P93-2/2010“. Jednalo se celkem o 7 zpráv. V době kontrolní prohlídky věděla, že zařízení má vystavené revizní zprávy. Tyto prošla a předtím, než vydala rozhodnutí, se dívala, zdali ze zpráv nevyplývají nějaké závady. Kdyby ve zprávách byly popsány nějaké závady, pátrala by po tom, jaké jsou povahy a zda je možno stavbu

užívat. Předmětné listiny se nacházejí ve spisu na č. l. 1181-1223. Svědkyně dodala, že obžalovaný Š. donesl revizní zprávu až následující rok, když se stavba kolaudovala a uvedl, že se jedná o doplnění revizních zpráv. Rozdíl mezi těmito zprávami a zprávami, které již byly ve spisu, byl ve velkém a malém razítku a v čísle na razítku revizního technika. Z hlediska bezpečnosti se svědkyně zaměřila na oplocení areálu. V něm bylo odmontované jedno pole kvůli průjezdu vozidel. Upozornila je, že oplocení musí být kompletní a chtěla vidět fotografie, až se to zpátky zapraví. Později jí byly doručeny. Z jakého data byly, si nepamatuje. Popis stavby uvedený v rozhodnutí z 16. 12. 2010 převzala ze stavebního povolení. V něm vycházela z popisu stavby v projektové dokumentaci. Popis přípojky použila ze zaměření geodeta, který měřil kabel v otevřeném výkopu začátkem prosince. Dále vycházela z revizní zprávy od přípojky. Přípojku by vidět nemohla, neboť byla pod zemí. První trafostanici obžalovaný Mgr. Š. nedokázal otevřít kvůli zamrzlému zámku. Poté viděla kóji jedné trafostanice prázdnou a k tomu obžalovaný uvedl, že je to proto, že se stavba zmenšila a ubylo panelů. S tímto vysvětlením se spokojila. Důležitost protokolu o předání stavby spočívala v identifikaci dodavatele stavby a deklarování skutečnosti, že stavba je v tom stavu, v jakém je popisována, že je dokončeno to, co by mělo být dokončeno. Protokolem, který sepsali u svědkyně v kanceláři, obžalovaní potvrzovali, že stavba je dokončena. Pokud by nebyl předložen uvedený protokol, nemohla vydat rozhodnutí o předčasném užívání, neboť je to jeden z povinných dokladů. Pokud se v odůvodnění jejího rozhodnutí uvádí, že předčasné užívání stavby nemá podstatný vliv na uživatele a neohrožuje bezpečnost a zdraví osob, tento závěr učinila na základě revizních zpráv a zjištění, že stavba byla oplocena. Stavební úřad posuzoval revizní zprávy jak na nízké, tak na vysoké napětí. Následně policie stavební úřad upozornila, že zařízení nemusí být bezpečné. Svědkyně zrušila kolaudační souhlas, stavebník se odvolal a krajský úřad rozhodnutí zrušil. Kolaudační souhlas tak zůstal v platnosti. Svědkyně souhlas zrušila proto, že po vyřazení neplatných revizních zpráv zjistila, že část zařízení není vůbec revidována. Proto zakázala stavebníkovi užívání stavby a vyzvala jej, aby stavbu neužíval. Nakonec nechala vyhotovit posudek na elektrárnu Technickou inspekcí ČR. Než obdržela rozhodnutí, že TIČR neshledala na elektrárně závady, byly stavebníkem předloženy nové revizní zprávy a bylo to dotaženo do konce. V nových revizních zprávách byly odstraněny závady těch předchozích. Pokud by věděla, že revizní technik dvě z revizních zpráv vůbec nenapsal a nemá s nimi nic společného, rozhodnutí by nevydala. V případě dalších dvou revizních zpráv, pokud by věděla, že ani ke dni 16. 12. elektrárnu technik neviděl a byl tam až 20. 12., by to bylo také překážkou. Zřejmě by tam musela poslat nějakého jiného revizního technika nebo soudního znalce, aby to ověřil. Rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby vydávala v den prohlídky 16. 12. 2010, neboť stavebník spěchal. Nové revizní zprávy byly dodány až poté, kdy svědkyně zrušila původní rozhodnutí a oni se odvolali. Byly podány zároveň s odvoláním. Nové revizní zprávy vycházely z těch nepravdivých revizních zpráv, které žadatelé použili jako podklad. Když dodatečně zjistila od policie, že byly předloženy nepravdivé revizní zprávy, cítila se podvedena, a proto došlo ke zrušení kolaudačního souhlasu. Protokol o předání díla sepsovali v kanceláři svědkyně proto, že jej neměli připravený předem. Slíbili, že ho dodají. Ona je upozornila, že pokud chtějí, aby rozhodnutí vydala rychle, mohou ho sepsat v kanceláři. Na dotaz, co tam má být napsáno, jim řekla, aby specifikovali obě dvě firmy a napsali, co je na stavbě dokončeno. V rámci vizuální prohlídky svědkyně kontroluje pouze to, na co má odbornost. Z pohledu revizní zprávy nemá svědkyně povinnost zkoumat, jestli má revizní technik platné osvědčení, to je jeho odpovědnost. Podle správního řádu předkládá stavebník důkazy a revizní zprávy měly povahu důkazu. Pokud předkládal stavebník nepravdivé důkazy, vystavoval se nebezpečí rozhodnutí v jeho neprospěch. V době obhlídky elektrárny bylo 15-20 cm sněhu, na elektrárně a v jejím okolí byl sníh rozježděný a bylo tam náledí. Terén byl neschůdný, teplota pod nulou.

Svědék **K. N.** potvrdil, že pracoval pro společnost ELSPET, s.r.o. a na předmětné elektrárně se zabýval rozdělováním pracovníků této a ještě jedné prostějovské firmy, sháněním subdodavatele, organizováním práce. Úkoloval je svědek K.. Byly špatné klimatické podmínky, dvakrát tálo, dvakrát mrzlo, cizí osoby přestříhaly kabely, což muselo být opravováno. Došlo ke zpoždění prací. Na stavbě nebyl v období od 31. 12. 2010 do 1. 1. 2011. Společnost prováděla propojování kabelů, ke konci roku se nestihly opravit přestříhané kabely. Dne 7. 1. 2011 se tahal kabel z místní farmy k vysokonapěťové trafostanici, v níž byla voda a led. Jednalo se o provizorní kabel. Bylo potřeba trafostanici nachystat k provozu, tedy vyčerpat vodu a vysušit. Dne 4. 1. 2011 byl tažen kabel na vyčerpání vody a bylo tam zařízení na rozehrátí ledu. Vodu z trafostanice čerpali asi 7. 1. 2011, došlo k opakovanému zatopení. Neví už, kdy bylo namontováno počítadlo vyrobené elektrické energie, ale uvedl to na výslechu u Energetického regulačního úřadu. Platby za práci vyrovnal L. K.

Svědék **O. K.** uvedl, že na elektrárně dělal přípravu pro tažení kabelů pro panely, pracoval pod L. K., který ho najal. Roztahoval stříbrné kabely k panelům, páskoval, dělal propoje mezi panely, připravoval to na zapojení. Začal před Vánoci v prosinci, končil mezi svátky. V lednu už na elektrárně nepracoval. Trafostanice byly zatopené a zmrzlé. V době, kdy byl na elektrárně, elektrárna nebyla v provozu, ještě se zapojovala spousta věcí. Trafostanice byla pod vodou, myslí si, že to nemohlo fungovat. Za práci nedostal zapláceno. O stavu elektrárny pořídil fotografie, které později předal policii.

Svědék **Z. P.** potvrdil, že pracoval u společnosti CES s.r.o. Obžalovaný P. prováděl pro firmu CES s.r.o. revize, i když neví jaké. Nebyl přítomen jednání obžalovaného P. a jednatele společnosti. Firma CES s.r.o. dodávala nějaký materiál pro elektrárnu Xxxx, na místě elektrárny nebyl. Pokud obžalovaný P. jeho nebo kolegu požádal, aby něco naskenoval a poslal, tak to udělal. Svědek S. ho o nic v tomto ohledu nežádal. Začátkem prosince takto poslal revizní zprávy na NEXTEL. Neví, jakých elektráren se týkaly. Obžalovaný P. ho požádal o odeslání revizních zpráv, odesílal materiály na e-mailovou adresu obžalovaného P.. Nepřeposílal na něj požadavky na vypracování revizních zpráv ani sám nezadával obžalovanému P. vypracování revizí v listopadu a v prosinci 2010.

Svědék **J. S.** potvrdil, že byl jednatelem společnosti CES s.r.o. Zná obžalovaného P. z činnosti v jiné společnosti, kde spolu pracovali. Obžalovaný byl revizní technik. Obžalovaného H. zná z obchodního styku. Právě uvedený obžalovaný se ptal svědka, zda zná nějakého revizního technika, tak ho zkontaktoval s obžalovaným P.. Sám svědek nepožadoval po obžalovaném P., aby zpracoval revizní zprávu, aniž by prohlédl místo, které mělo podléhat revizi. Ani to nepodmiňoval dalšími zakázkami pro obžalovaného P.. Když přestala působit firma, ve které pracovali, domluvil se s obžalovaným P., že ve společnosti CES s.r.o. může mít stůl, užívat internet a tiskárnu. Nemohl ale skenovat přímo z kopírovacího stroje do tiskárny. Byl osobou samostatně výdělečně činnou, nebyl zaměstnancem společnosti CES s.r.o. Dělal pro společnost revizní zprávy a určitě na společnosti CES s.r.o. neprodělal. Svědek uvedl, že k inkriminovaným revizním zprávám neví nic konkrétního. Asi je obžalovaný P. zpracoval. O antedatování zpráv neví. Revizní zprávy se posílaly přes e-mailovou schránku Z. P., kterou P. mohl používat. Neví, jestli revizní zprávy přebíral dne 3. 12. 2010 od obžalovaného P. a odesílal je obžalovanému H.. Obžalovaný P. ho požádal, aby revizní zprávy předal obžalovanému H., který si pro ně přijel na určené místo. Dohoda sice byla mezi obžalovanými, ale pokud byl požádán o předání, tak je předal. Obžalovaný H. si pro zprávy přijel do Chotěboře. Obžalovaný H. znal e-mailovou adresu svědka, tak je možné, že mu poslal zadání vypracování revize. On to pak přeposlal obžalovanému P., aniž by to četl. Na žádost obžalovaného P. vystavil fakturu společnosti Xxxx P. řekl, že pro

obžalovaného H. revizní zprávy udělá, ale chce, aby to zaplatila společnost CES s.r.o. Měl by takto jistě peníze, nechtěl čekat. Svědek dostal fakturu od obžalovaného P. a vystavil fakturu pro společnost Xxxx Částku na faktuře zaslané společnosti Xxxx navýšil k částce 30.000 Kč o dalších 9.000 Kč. Společnosti CES s.r.o. faktura proplacena nebyla. Svědek uvedl, že na elektrárně Xxxx byl jeden pracovník společnosti CES s.r.o., pracoval tam společně s dělníky, které si najali, byl tam na přelomu listopadu a prosince 2010, tahaly se vysokonapěťové kabely pro přívod elektrárny.

Znalec Ing. K. M. u hlavního líčení zrekapituloval posudek č. 2014/009 ohledně možnosti provést výchozí revizi a vystavit výchozí revizní zprávu tak, aby bylo postupováno v souladu s právními předpisy, dále se vyjádřil k možnosti použití tzv. náhradního zdroje v rámci provádění revize a to ve vztahu k FVE Xxxx II. Znalec k tomu uvedl, že všechny parametry je možné zkoumat bez napětí s výjimkou impedance poruchové smyčky a z požadavků právních norem vyplývá, že výrobce bez připojení na napětí k distribuční soustavě není schopen dokončit kompletně výchozí revizi a vystavit zprávu o výchozí revizi pro FVE podle požadavků právních předpisů a ČSN v té době platných. Naopak bez zprávy o výchozí revizi nemůže být výrobní připojena k distribuční soustavě pod napětím. Vypracování revizní zprávy není možné, protože nelze změřit hodnotu tzv. impedanční smyčky, přičemž kontrola měření této veličiny ověřuje bezpečnost tohoto zařízení. Použití náhradního zdroje pro účely revize není možné pro tak velkou elektrárnu, jak technicky, tak ekonomicky. Tyto závěry lze vztáhnout i ke konkrétní FVE Xxxx II. Znalec potvrdil, že k datu 30. 11. 2010 nebyla elektrárna v takovém stadiu výstavby, aby bylo možno vypracovat revizní zprávy 50J10 a 51J10. Ke zprávám o kabelové zkoušce ze dne 23. 12. 2010 uvedl, že v podstatě přebíjí revizní zprávu VN. Skříň AXY trafostanice TS1 je částí VN rozvodny, která komunikuje s E.ON jako s distributorem. Její dovybavení se často provádí až později. Z hlediska bezpečnosti a vlastního chodu nebyla ani předmětem prvního paralelního připojení. Je to součást revize VN. Zařízení, ve kterém se provádí výchozí revize, musí být dokončeno tím způsobem, že hlavní funkční celky tam jsou a pokud někde chybí jističe, je to na závadu.

Ing. P. H., Ph.D., zpracovatel odborného stanoviska 2014-028-Z (ČVÚT v Praze, fakulta elektrotechnická, katedra elektrotechnologie) byl přibrán jako soudní znalec ad hoc a u hlavního líčení v podstatě stvrdil závěr odborného stanoviska. Dále se zabýval institutem tzv. zkušebního provozu, k čemuž uvedl, že mu není známá běžná praxe na konci roku 2010 při připojování velkých elektráren. Potvrdil rozpor tehdy platných předpisů. V souladu s nimi však bylo možno provést veškeré vizuální prohlídky, tedy kontrolu zařízení bez měřících přístrojů, zda je správně nainstalované, jestli souhlasí instalace se situací v plánech. Revizní technik mohl přezkoumat soulad mezi projektovou dokumentací a skutečným stavem v den revize a mohl provést všechna měření, při kterých musí být elektrárna vypnuta. Jedná se zejména o měření izolačních odporů kabelů. Dále se jedná o ověření polarity. Existuje způsob, který umožňuje změřit impedanční smyčku náhradním způsobem bez uvedení pod napětí. Měření samozřejmě nebude přesné, měří se odpory impedančních smyček jednotlivých částí elektrárny. Elektrárna je zdrojem, který je rozdělen měničem na dva samostatné celky, jinak se řeší ochrana před nebezpečím dotyku a před úrazem elektrického proudu na stejnosměrné straně a jinak se měří ochrany na střídavých stranách. Revize může končit konstatováním, že zařízení je schopno bezpečného provozu a doporučuje se provést tyto zkoušky do určité doby. Revizní technik může uvést, že tyto funkční zkoušky provést nemohl. Náhradní způsob spočívá v tom, že technik změří kabelovou cestu v rámci elektrárny za předpokladu, že je neporušena a funguje a za hodnoty rozvodné soustavy dosadí hodnoty předpokládané v tom místě. Výchozí revize se u takto velkých celků sestává ze spousty dílčích revizí. Může být klidně více zpracovatelů revizí, to pak zastřeší jedna zpráva, která se na jednotlivé revize odvolává. Pokud v zařízení cokoliv chybí, musí to být v revizi uvedeno.

Pokud skříň AXY trafostanice není kompletně připravená, bylo by to překážkou dokončení revize elektrárny jako celku. K revizní zprávě č. 50J/10 a k revizní zprávě č. 51J/10 ze dne 28. 11. 2010, které jsou orazítkovány razítkem svědka K., znalec uvedl, že toto se dá provést bez napětí, protože se měří izolační odpor a napěťová odolnost. Nicméně není odborníkem na kabelové přípojky. Druhá revize se týká trafostanice, která se skládá z atestovaných výrobků. Tady se reviduje propojení prvků a přípojka VN není předmětem této revize.

Ing. O. K., ředitel Xxxx, který byl soudem přibrán jako znalec ad hoc ve své výpovědi uvedl, že v případě závad výslovně popsanych pod body 1-7 na č. l. 4315 nelze udělat výchozí revizi na celé zařízení, když není kompletní a nelze u něj vykonat zkušební měření. Výchozí revizní zprávu lze udělat i na části zařízení. V doložené výchozí revizní zprávě P93-2/2010 je uvedeno, že bylo provedeno měření, nicméně toto měření nelze provést, pokud není zařízení kompletní, jak je uvedeno ve výše uvedených nedostatcích. K uvedeným nedostatkům pod bodem 1-7 TÍČR sděluje, že zařízení nelze uvést do provozu, dokud není kompletní a tudíž ani připojit k elektrizační soustavě. Zařízení k datu 28. 12. 2010 nemohlo být schopno provozu, pokud chyběly přístroje vyjmenované v bodech 1-7. Výchozí revizní zpráva celého zařízení musí být vyhotovována na celém dokončeném zařízení. Revizní technik nemůže vypracovat revizní zprávu na zařízení nekompletním a uvádět, že se jedná o výchozí revizní zprávu kompletního zařízení. Zfalšovaná revizní zpráva nemůže být platná.

U hlavního líčení podrobným způsobem rozebral revizní zprávu označenou jako P93-2-2010, označil ji za platnou a podotkl, že nepokrývá celé zařízení. Výchozích revizních zpráv může být v tomto směru několik. Dále vyložil obsah vyhlášky č. 73/2010 a její praktický dopad. Uvedl, že je akceptovatelné, že kolonka ohledně měření impedanční smyčky zůstane nevyplněná s tím, že revizní technik ve zprávě poukáže na to, že se dodatečně vydá měřicí protokol, který se stane součástí revizní zprávy. Zprávu by označil jednoznačně jako dílčí. Znalec podrobně rozepsal význam položek uvedených pod body 1-7 odborného vyjádření.

Znalec Ing. M. F., Ph.D., který byl jako hlavní zpracovatel znaleckého posudku č. 57/2014 a 1/2015 vyslechnut za znalecký ústav, fakultu stavební u hlavního líčení uvedl, že ve věci byl přibrán Ing. H. jako externí znalec se specializací na FV systémy. Ohledně posudku č. 57/2014 vysvětlil legislativu platnou v závěru roku 2010, pojmy revizních zpráv a jejich náležitostí včetně správného postupu revizního technika. Mimo jiné uvedl, že hodnotu impedanční smyčky lze vypočítat, nicméně je nutno ji kvůli bezpečnosti změřit. Pomocí záložního zdroje nelze výchozí revizi provést. Z interního předpisu E.ON z roku 2010 vyplývá, že pokud kontrola výroby byla provedena v beznapěťovém stavu, výroba byla schválena do provozu, zajistí do 90-ti dnů po provedení kontroly zkoušku ochrany simulace výpadku sítě, ověření funkčnosti a zajištění bezpečnosti. Tento odstaveček navozuje dojem, že i E.ON jako energetická společnost předpokládala nebo věděla, že výchozí revizní zpráva nemůže být úplná, i když ji požadovali. Znalec taktéž vysvětlil pojem indukční smyčka a její význam z hlediska vypovídací schopnosti revizní zprávy. V té souvislosti dodal, že bez změření impedanční smyčky je správnější výchozí revizní zprávu napsat jako „výchozí dílčí“, nebo ji nějak slovně odlišit a uvést, že impedanční smyčka bude dodatečně změřena. Revizní zpráva nemá formulář a pevnou podobu. Má předepsané náležitosti, nicméně její podobu vytváří revizní technik. Vysoké napětí dělají rozvodné závory, nízké napětí není nebezpečné, pokud se ho nedotknete. Vysoké napětí je nebezpečné v tom, že dokáže přeskakovat. Pokud by byla porucha kabelu vysokého napětí v zemi, může dojít ke krokovému napětí. Proto revizní zpráva musí být komplexnější, neboť je z hlediska bezpečnosti rizikovější. Z pohledu vysokého napětí musí být všechno hotovo, kabely, ochrany a jištění. Kabel musí být zahrnut ve výkopu, musí být zabezpečený proti porušení, proti dotyku. Teoreticky by tam mělo být ještě to stínění u sloupu, kvůli indukci. Vysoké napětí je ve

své podstatě trošku jednodušší z pohledu instalace, jedná se o pár kabelů v zemi napojených na vypínač, které vedou do trafostanice. Nízké napětí se skládá ze sběrných boxů, střídačů, je to širší komplex. Obsahuje více spojů, více zařízení, větší možnost chyby. ERÚ z pohledu vysokého napětí podle všeho spoléhá na to, že E.ON jako distributor si část vysokého napětí pohlídl sám, nepřipojí elektrárnu na vysoké napětí, aniž by ji zkontroloval. Za správnost údajů v revizní zprávě odpovídá technik, který je tam podepsán. V případě, že revidované zařízení bylo dovezeno na elektrárnu později, než je datum zpracování revize, revizní zpráva nemohla být vyhotovena. Revizi panelů je nutno provést až v rámci jejich zapojení do funkčního celku. Nezahrnutí kabelů zeminou do výkopu v okamžiku provádění revize by nemělo mít výrazný vliv. V revizní zprávě by to mělo být uvedeno. Revizní zpráva, která neobsahuje všechna povinná měření a povinné údaje, se nedá nazvat výchozí revizní zprávou. Měla by to být spíše nějaká dílčí revizní zpráva, neboť nemá splněny všechny předpoklady pro výchozí revizní zprávu. Napětíová zkouška dne 23. 12. kontrolovala kvalitu izolace. Provedení napětíové zkoušky nebylo zcela bezpečné, neboť mu nepředcházelo měření impedanční smyčky, ale část výchozí revize tím byla splněna, neboť bylo ověřeno, že kabely jsou z hlediska technického namontovány a nemají v sobě poruchu. Pokud je vydána výchozí revizní zpráva, znamená to, že zařízení je bezpečné. V posudku č. 1/2015 znalec mj. uvedl, že na základě zpětného prozkoumání dostupných důkazů dospěl k závěru, že elektrárna byla z hlediska bezpečnosti schopna prvního paralelního připojení, byť s malými nedostatky. V tomto ohledu se ústav shoduje s posudkem Ing. M.. Ohledně vody a námrazy na trafostanici znalec uvedl, že kabely jsou určeny do vlhkého prostředí a jsou uloženy pod podlahou trafostanice. Problém by byl, kdyby se pod vodu dostalo trafo. Dále znalec vysvětlil pojetí prvního paralelního připojení v roce 2010. Ohledně odstoupení od smlouvy dne 6. 1. 2011 uvedl, že nedodělky v uvedené listině nebyly blíže specifikovány a nelze tedy určit, do jaké míry popisují provozuschopnost elektrárny. Pokud elektrárna byla schopna prvního paralelního připojení, odstoupení od smlouvy může popisovat podružné systémy, které nemají přímý vliv na výrobu elektrické energie. Podle závěru posudků na str. 29 byly obě trafostanice na svých místech a byly plněny vyzbrojeny a zapojeny (VN rozvaděč, transformátory, NN rozvaděče, PEG). Znalec toto zjištění opírá o skutečnost, že pokud by tomu tak nebylo, nemohla být provedena napětíová zkouška. Napětíové zkoušce přítomen nebyl a vycházel z dokumentu, že napětíové zkoušky byly provedeny společností OHL ŽS dne 22. 12. 2010. Z toho předpokládá, že byly provedeny na zařízení, které tam bylo nainstalováno. V opačném případě by to bylo jako provádět technickou kontrolu bez auta. Z podkladů, které měl znalec k dispozici, vyplývá, že 22. 12. byla napojena trafostanice TS1 a 28. 12. byla dopojena trafostanice TS2. Dne 22. 12. 2010 proběhla napětíová zkouška na TS1 a dne 28. 12. proběhla napětíová zkouška na TS2. V tomto ohledu vychází ze stavebního deníku společnosti JP Energo s r. o. Vyplývá z toho, že 28. 12. v 16:40 hodin bylo všechno hotovo a elektrárna byla připravena. Před tímto okamžikem nemohla být podle znalce provedena výchozí revize elektrárny. Pokud byly znalci předestřeny svědecké výpovědi svědků K., N. a M., uvedl, že z fotodokumentace vyplývá, že trafostanice zapojena byla. Nebyl zapojen blok podružných systémů, který se dodělával. Znalec připustil, že v tomto ohledu existuje rozpor. Pokud je v odstoupení od smlouvy ze dne 6. 1. 2011 míněn mj. nedostatek propojení kabelů s měniči, brali tuto skutečnost znalci v úvahu. Odstoupení od smlouvy je komplexní záležitost, kterou by znalec jako technik sdělil jinak. Posudek připouští, že něco nebylo zapojeno. Podle znalce e-mail J. K. na č. l. 2369-2372 popisuje přidružené systémy. V žádném případě nesouvisí s otázkou silovou a napojení se na distribuční síť. Podle znalce to nemá vliv na první paralelní připojení. I za situace, že trafostanice měla být spuštěna po 4. 1., neměnil znalec závěr v tom smyslu, že to nemá vliv na první paralelní připojení. V dodatku č. 1 ze dne 7. 9. 2015 znaleckého posudku č. 1/2015 ze dne 2. 2. 2015 prezentoval pohled znaleckého ústavu na stejné otázky, k nimž se vyjadřovala Technická inspekce ČR, tedy otázky provozuschopnosti dané elektrárny při absenci prvků, které jsou vyjmenované pod body 1-7. Dodal, že závěry TIČR neodkazují na žádný spisový materiál, zatímco znalecký ústav popisoval věc komplexně ze spisu, nicméně se víceméně ztotožňuje se závěry, které ve své výpovědi prezentoval ředitel TIČR Ing.

K.. Dále rozvedl rozdíl mezi pohledem prvního paralelního připojení a pohledem výchozí revize. Obecně řečeno z pohledu výchozí revize musí být všechno hotovo, zařízení k datu 28. 12. 2010 bylo bezpečné, chybějící komponenty měly vliv pouze na výkon. Chybějící prvky označil za podružné systémy.

Ve věci byl obhajobou předložen **znalecký posudek** vypracovaný **Ing. K. M.**, soudním znalcem pro fotovoltaiku. Ve spolupráci s Ing. M. T., CSc., soudním znalcem z oboru energetika, specializace OZE. Úkolem znalců bylo posoudit technický stav elektrárny ke dni 28. 12. 2010 (okamžik udělení licence ze strany ERÚ). Toto datum je pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaných nepodstatné (jak bude rozvedeno níže), nicméně soud považuje za korektní konstatovat závěry tohoto posudku ve vztahu k celkové dokončenosti elektrárny k uvedenému datu, neboť to má vliv na posouzení stupně společenské škodlivosti. V uvedeném posudku a v rámci výsledku před soudem znalec Ing. K. M. uvedl, že FVE Xxxx byla k datu 28. 12. 2010 schopna bezpečného provozu a zapojení do zkušebního provozu a splňovala požadavky na bezpečnost práce při dodržení zásady, že na FVE Xxxx mají vstup jen osoby s elektrotechnickou kvalifikací. Podle znalců je možné provést revizi elektrárny i bez připojeného napětí v souladu s platnou normou ČSN 33 2000-6. Znalecký posudek se nachází na č. l. 3034-3081, jeho dodatek č. 1 se nachází na č. l. 3145-3156, dodatek č. 2 na č. l. 3157-3167. Součástí znaleckého posudku je tzv. analýza prvního paralelního připojení FVE Xxxx II., z něhož mj. vyplývá, že dle stavebního deníku je dne 27. 12. 2010 provedena montáž a zapojení rozvaděčů v TS 2 a TS 1, nastavení ochrany MainPro v obou trafačkách, dokončovací práce, doplnění jisticích prvků vývodů FVE a provozní zkouška, úklid pracoviště. Práce po tomto termínu se týkají pouze odstraňování průsaku vody do trafostanice TS 1, terénních úprav a úklidu, tedy prací, jež nepodmiňují první paralelní připojení. Na č. l. 3104 se nachází harmonogram prací na FVE Xxxx II., ze zadu pak časový harmonogram dokumentů E.ON – uvedení obnovitelného zdroje energie do provozu a přiznání nároku na podporu. K tomu znalec konstatuje, že jediná reálná varianta v případě stavby FVE Xxxx bylo předložení pravdivé, originální výchozí revize např. ke dni návštěvy pracovníka E.ON na konci 12/2010 za účelem PPP, a to jeho první části, která se realizuje „bez napětí“ s tím, že druhá část po připojení napětí bude realizována po sdělení pracovníků E.ON podle tzv. Věcného časového programu. Tento přístup měl být zvolen v případě výstavby FVE Xxxx s ohledem na předpokládaný termín ukončení výstavby – 28. 12. 2010 a byl by v souladu s obecnými zásadami výchozí revize popsány v bodě 5.1. analýzy.

K důkazu byl čten **znalecký posudek společnosti A&C Consulting** na č. l. 3107-3118. Tento posudek pracuje s pojmem „prospěch“, kterého měla společnost FVE 28 dosáhnout. Posudek dospívá k závěru, že v případě proplacení všech vystavených faktur a v případě sražení srážkové daně ve výši 26% ze všech částek nemůže být prospěch vyšší než 15 730 000 Kč.

K výpočtu škody na č. l. 3010-3033 uvádí, že společnosti E.ON fakticky žádná škoda nevznikla. Státnímu rozpočtu České republiky za období 2011-2012 škoda nevznikla, neboť příjmy do státního rozpočtu v souvislosti s předmětnými transakcemi převyšovaly výdaje státního rozpočtu v souvislosti s těmito transakcemi. Zda konečnému spotřebiteli vznikla škoda, se odvíjí od toho, zda zapojení FVE Xxxx do energetické sítě a odběry z této elektrárny skutečně zvýšily výdaje konečných spotřebitelů právě o Policii ČR uváděných 22 607 500 Kč. Znalci nemají žádné podklady, na základě kterých by mohli ověřit, zda vůbec a jak byla FVE Xxxx zahrnuta do výpočtů (odhadu) vícenákladů OZE a tím i do výpočtů poplatků za distribuci elektrické energie. Znalci nemohou ani vyloučit situaci, kdy dopad vlastní FVE Xxxx na odhady (výpočty) vícenákladů OZE byl tak zanedbatelný, že je fakticky ani reálně neovlivnil (nemusel ovlivnit), v důsledku čehož by i koneční spotřebitelé zaplatili tak jako tak stejné náklady za elektrickou

energii (tj. bez ohledu na to, za kolik společnost FVE 28 prodávala elektrickou energii). Jako znalci neumí z dostupných podkladů zjistit, zda tato domněnka platí a zda vůbec koneční spotřebitelé zaplatili v důsledku zvýšených výkupních cen společnosti FVE 28 větší částky za distribuci elektrické energie, čímž by v případě, že by toto zvýšení nebylo oprávněné, vznikla škoda. Závěrem se uvádí: protože konečný spotřebitel hradí vícenáklady OZE v podobě poplatků za distribuci elektrické energie a protože provozovateli distribuční soustavy jsou veškeré vícenáklady uhrazovány tímto poplatkem a státní dotací, a České republice byl podíl vyplácené státní dotace vztahující se k předmětným transakcím s vysokou pravděpodobností uhrazen 26% srážkou daní (a tu ve skutečnosti hradí též konečný spotřebitel), pak konečný spotřebitel je jediný potenciální subjekt, kterému mohla vzniknout škoda. Pro zjištění, zda konečnému spotřebiteli skutečně vznikla škoda, je nezbytné zjistit a prokázat, jak byly vícenáklady spojené se zvýšenou výkupní cenou v úhrnu 22 607 000 Kč zahrnuty do výpočtu cen elektrické energie v podobě poplatku za distribuci (anebo případně i dalších složek). K posouzení této záležitosti nemá znalec podklady. Ohledně případného prospěchu společnosti FVE 28 dospívá posudek k závěru, že za období do 30. 6. 2012 tento nemohl být vyšší než 12 045 000 Kč.

Z posudku Českého vysokého učení technického v Praze, fakulty elektrotechnické, katedry elektrotechnologie na č. l. 3462-3485 vyplývá, že revizi podléhají fotovoltaické panely, měniče, rozvodné skříně DC, rozvodné skříně AC, kabelové trasy DC, AC, ochrana proti přepětí a rušení, řídicí systém. Revize FVE neposuzuje jednotlivé komponenty, ale posuzuje bezpečnost celého zařízení, v němž jsou zkompleťovány. Samotné FV panely revizi v přímém slova smyslu nepodléhají, neboť jsou dílčím komponentem a je na ně vydáno prohlášení o shodě (CE) od výrobce. Revizi však podléhá způsob zapojení FV panelů do obvodů elektrárny. Dle článku 4.1 normy ČSN 33 1500 nazvané „*Revize elektrických zařízení*“, má revizní technik ověřit shodu reálného stavu s projektovou dokumentací a případně zjištěné rozpory zanést do revizní zprávy. Pokud jde o FV panely, ty musí být při výchozí revizi již nainstalovány, jinak by nebylo možné zkontrolovat, že jejich typ a počet odpovídá projektové dokumentaci, změřit izolační stav řetězců FV panelů (tzv. stringů), ani ověřit, že bylo provedeno ochranné pospojení panelů v souladu s návodem výrobce, eventuálně přezkontrolovat, že byla správně provedena další ochranná opatření předepsaná projektantem. Přestože FV panely jsou výrobky, jejichž bezpečnost deklaruje výrobce, je třeba ve vztahu k nim ověřit např. i to, že při montáži nedošlo k jejich fyzickému poškození, což je typ závady, jejíž existenci nemůže osvědčení výrobce o jejich bezpečnosti vyloučit. Po montáži FV panelů by měl revizní technik také zkontrolovat, že byly uzemněny v souladu s projektovou dokumentací a návody výrobce. Revizní technik by měl taktéž prohlídkou zkontrolovat, že zapojené předměty nesou označení CE (jejich počet dosahující mnohdy desítek tisíc není důvodem pro zjednodušení revizní činnosti a rezignace na tento úkon). Revizi je možno provést pouze na část FVE, tedy i na výrobu bez zapojených panelů, ale v takovém případě revize neosvědčuje FV elektrárnu jako celek, ale pouze tuto revidovanou dílčí část elektrárny. Výchozí revize FVE se pak může odkazovat na tyto dílčí revize. Zároveň nelze plnohodnotně revidovat další části FVE, které nelze kvůli absenci panelů uvést do stavu pod napětím.

Z odborného vyjádření Xxxx (č. l. 3486-3490) bylo zjištěno, že provedení výchozí revize je stanoveno zákonem č. 174/1968 Sb. a prováděcí vyhláškou č. 73/2010 Sb. Vlastní provedení revizí je obecně upraveno ČSN 33 1500:1990 -v článku 5 se uvádí: Postup provádění revize musí být stanoven tak, aby prohlídkou a zkoušením byl ověřen stav elektrických zařízení z hlediska základních požadavků bezpečnosti, které jsou na ně kladeny, tj. zda je zajištěno, že osoby a majetek budou přiměřeně chráněny před nebezpečími, která mohou elektrická zařízení způsobovat. Postup revizí elektrických instalací, pro něž platí soubor ČSN 33 2000 Elektrické instalace budov je uveden v ČSN 33 2000-6. Solární fotovoltaické (PV) napájecí systémy jsou

upraveny normou ČSN 33 2000-7-712:2006. Náležitosti zprávy o revizi jsou uvedeny i v příloze č. 2 vyhlášky č. 73/2010. Aby bylo možné ověřit skutečné hodnoty určující bezpečnost, musí být instalace celkově dokončena. V opačném případě- před dokončením akce a bez závěrečných měření a prohlídky skutečného stavu nelze výchozí revizi provést. Pro předběžná měření je možné využít i náhradní zdroj, nebo např. staveništní připojení. Pro konečnou zprávu o revizi ale musí být hodnoty po celkovém napojení překontrolovány. Ve většině případů se zařízení uvádí pod napětí při revizi. V tomto momentě se kontrolují hodnoty bezpečnosti zařízení a kontroluje se správnost zapojení. Bez napětí nelze provést měření impedance, unikajících proudů, působení ochran atd. Na jednotlivých prvcích FVE se výchozí revize neprovádí, protože bezpečnost zpravidla deklaruje výrobce na zařízení označením „CE“. V těchto případech je předmětem výchozí revize montáž uvedených zařízení v souladu s projektovou dokumentací a ověření její bezpečnosti.

Znalecký posudek ústavu ČVUT z 8. 7. 2013 (č. l. 3 350-3 359) byl k návrhu KSZ proveden jako listinný důkaz. V odpovědích pod čísly 2 a 16 je konstatováno, že revizi podléhá způsob zapojení fotovoltaických panelů do obvodu elektrárny, revizi je možno provést pouze na část fotovoltaické elektrárny, tedy i na výrobu bez zapojených panelů, ale v takovém případě revize neosvědčuje fotovoltaickou elektrárnu jako celek, ale pouze tuto revidovanou dílčí část elektrárny. Výchozí revize fotovoltaické elektrárny se pak může odkazovat na tyto dílčí revize, zároveň nelze plnohodnotně revidovat další části fotovoltaické elektrárny, které nelze kvůli absenci panelů uvést do stavu pod napětím. Aby bylo možné zpracovat revizní zprávu, musí být stavebně dokončeny veškeré součásti stavby, které přímo souvisí s elektrickou bezpečností zařízení, tedy veškeré elektroinstalace včetně krytů a popisků, finální uložení vodičů, dokončená montáž přístrojů. Obecně lze tolerovat pouze nedokončení těch částí stavby, které přímo či nepřímo nesouvisí s elektrickou částí fotovoltaické elektrárny, tedy například osetí ploch, parkové a některé terénní úpravy. Pozdější dokončení instalací kamerových a zabezpečovacích systémů lze tolerovat pouze v případě, že je zamezeno přístupu nepovolaných osob do prostoru elektrárny jiným způsobem, neboť pohyb nepovolaných osob může závažným způsobem ohrozit bezpečnost celé fotovoltaické elektrárny. V případě fotovoltaických panelů je nutné doložit zapojení všech panelů jak do elektrického obvodu, kvůli měření izolačního odporu, tak doložit funkčnost ochranného pospojování kovových částí modulů. Bez finálně instalovaných fotovoltaických panelů nelze určitě dokončit část revize týkající se stejnosměrné části fotovoltaické elektrárny.

Odborné vyjádření Xxxx z 11. 7. 2013 (č. l. 3 360-3 363) popisuje nutnost dokončení elektrárny a její prohlídky a měření v době provádění revize elektrárny např. s využitím staveništního připojení, je vyloučeno vystavovat revizi tak zvané od stolu. Výchozí revize je konečným dokumentem, který prokazuje ověření bezpečnosti. Aby bylo možné ověřit skutečné hodnoty určující bezpečnost, musí být instalace celkově dokončena, v opačném případě před dokončením akce bez závěrečných měření a prohlídky skutečného stavu nelze výchozí revizi provést.

Ve sdělení **Státního úřadu inspekce práce**, oblastního inspektorátu práce pro Královéhradecký kraj a Pardubický kraj (č. l. 2 261-2 267) je vysvětlen postup provádění revize, uvedeny jsou příslušné normy a nutný obsah zprávy o revizi. K obsahu výchozích revizních zpráv a požadavků na vyhotovení revizních zpráv bylo zjištěno, že výchozí revizní zprávu je možné vyhotovit až po provedení prohlídky a příslušných zkoušek revidovaného zařízení a zařízení musí být před zahájením revize dokončeno, neboť představuje ověření stavu nového revidovaného zařízení z hlediska jeho bezpečnosti před jeho uvedením do provozu s tím, že ani vypracování výchozí revizní zprávy před připojením napájení není možné, protože nelze např. změřit hodnotu impedanční smyčky. K výchozím revizním zprávám obžalovaného J. P. Státní úřad inspekce

práce uvedl, že se lze důvodně domnívat, že technik opisoval technickou dokumentaci k zařízení, neboť není v jednom případě uveden konkrétní použitý typ sběrného boxu RF a v druhém případě nejsou uvedeny údaje o provedeném měření uzemnění rozvodny a dále nejsou ve zprávách uvedeny naměřené hodnoty impedanční smyčky, měření vypínacího proudu a vypínacího času proudových chráničů. K výchozím revizním zprávám svědka F. K. Státní úřad inspekce práce uvedl, že se jedná o neplatné revizní zprávy, neboť na obou zprávách je uvedeno číslo osvědčení revizního technika č. 3863/9/04/R-EZ-E1/B, jehož platnost však skončila v roce 2009. Úřad se také pozastavil nad tím, jak mohla být v jedné zprávě uvedena teplota vzduchu při provádění měření + 30°C sucho, když revizní zpráva pocházela z 28. 11. 2010, dále nad nesrovnalostmi v údajích o měřících transformátorech proudu a také se pozastavil i nad zjevně okopírovaným otiskem razítka na příloze jedné z revizních zpráv, a to Certifikátu nastavení parametrů síťové ochrany. Je patrné, že stav elektrického zařízení předmětné fotovoltaické elektrárny neodpovídal předloženým revizním zprávám. Podle rozboru fotografií od 4. 12. 2010 do 7. 1. 2011 a od 13. 12. 2010 do 4. 1. 2011, které jsou založeny na CD 1 a CD 2 fotovoltaická elektrárna nebyla schopna provozu, na snímcích je zřejmé nedokončení jednotlivých obvodů – nezapojené obvody a další nedodělky, není ani zřejmé, že by bylo zařízení připojeno k distribuční síti.

Ze znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, kriminalistika, specializace bezpečnost a ochrana dat, počítačová informační kriminalita, ekonomika ceny a odhady, specializace software a hardware znalce Ing. Bc. F. Z. vyplynulo, že **v notebooku J. H.** byly zajištěny dvě naskenované revizní zprávy J. P. čp. 93-1/01 z 2. 12. 2010 a čp. 93-22010 z 3. 12. 2010. Dále se zde nacházely přední strany těchto zpráv s datem 30. 11. 2010 pod názvem souboru „Titulní listy na výměnu“ uložené 6. 12. 2010. Dále byl zajištěn e-mail od obžalovaného Mgr. Š. z 30. 11. 2010 s instrukcí, že revizní zprávy pro E.ON musí být s daty max. 30. 11. 2010, e-mail od téhož obžalovaného z 1. 12. 2010, podle kterého Mgr. Š. převezme 6. 12. 2010 revizní zprávy na FVE Xxxx od R. J., e-mail z 5. 12. 2010, ve kterém žádá Mgr. Š. obžalovaného H. o provedení opravy revizních zpráv – u FVE Xxxx opravit datum na první straně, e-mail od obžalovaného Mgr. Š. z 5. 12. 2010 odeslaný na adresu xxxx a v kopii J. P., kde žádá provedení opravy revizních zpráv – u FVE Xxxx opravit datum na první straně na max. 30. 11. 2010, protože další den bude revizní zprávy předávat na E.ON, dále e-mail od Z. P. z 6. 12. 2010 z adresy xxxx, který dne 6. 12. 2010 zaslal naskenovanou revizní zprávu J. P. čp. 93-1/01 s datem 2. 12. 2010, e-mail odeslaný Z. P. z adresy xxxx z 6. 12. 2010, zasílající naskenované přední strany revizní zprávy obžalovaného P. s daty 30. 11. 2010, e-mail obžalovaného H. obžalovanému Š. 7. 12. 2010, podle kterého dodávka VN a NN rozvaděčů na FVE Xxxx bude 13. 12. 2010, e-mail od L. G. z 23. 12. 2010, kde žádá o proplacení faktury, aby bylo v lednu možno pracovat na dokončení FVE, mailová komunikace mezi společností JP Energo s r. o., obžalovaným Mgr. Š. a obžalovaným H., z něhož vyplývá, že 28. 12. 2010 proběhlo usazení NN rozvaděčů do trafostanice, mail Š. obžalovanému H. z 19. 4. 2011, s naskenovanými předvolávkami obžalovaného P. a obžalovaného H. k podání výpovědi na ERÚ, ve kterém žádá obž. H. o zaslání telefonního čísla na obžalovaného P. a na obžalovaného H., dále žádá obžalovaného H., aby obžalovanému P. rovněž zavolal a připravil ho na výslech.

V notebooku obžalovaného Š. byla zjištěna jednak výše zmíněná korespondence týkající se jeho osoby, dále mail od svědka K. ze společnosti JP Energo s r. o. ze 4. 1. 2011, podávající zprávu k trafostanicím TS1 a TS2, k nimž uvádí, že jsou částečně neosazené a nemohou být spuštěny, fotografie z 30. 12. 2010 a 5. 1. 2011 zachycující prázdné skříně rozvaděčů, e-mail od obž. J. z 5. 12. 2010, kterým zaslal dvě naskenované revizní zprávy F. K. z 28. 11. 2010 na TS+VN FVE Xxxx, obsahující přenesené podpisy a razítko F. K., mailová komunikace mezi obž. Mgr. Š. a svědkyní Š. ohledně průběhu licenčního řízení na ERÚ, mail z 9. 12. 2010 svědkyni Š., aby poslala

svědku N. revizi VN strany trafostanice na FVE Xxxx s přílohou, v níž se nachází revizní zpráva F. K. čp. 51 J/10 na transformační stanice TS1 a TS2 s datem 28. 11. 2010 obsahující neplatné razítko č. 3863, mail od R. D. z 6. 12. 2010, který sděluje, že z důvodu nepřipravenosti trafostanic společnost OHL ŽS a. s. odstupuje od zakázky a dokončení trafostanic nabízí přes společnost JP Energo s r. o. a který popisuje aktuální stav trafostanic a časový harmonogram, z něhož vyplývá, že osazení transformátorů TS1 je plánováno na 20. 12., vypracování revizní zprávy na 22. 12. 2010. Dále mailová zpráva od svědka K. obžalovanému Mgr. Š. z 28. 12. 2010, z níž vyplývá, že do 30. 12. 2010 bude provedeno zapojení všech střídačů VACON, zapojení DC rozvaděčů, nebudou ale provedeny výkopové práce na pravé straně u osmi střídačů, které nebudou zapojeny.

Znalec u hlavního líčení podrobně vysvětlil, jakým způsobem dochází k extrakci dat ze zajištěných nosičů. Vyjádřil se taktéž k možnosti obsah zpráv upravit, včetně časových údajů. Zdůraznil, že počítače byly zajištěny policií a zapečetěny. Jejich bitová kopie byla pořízena bezprostředně po rozpečetění. Při tomto procesu se spočítá kontrolní součet, a ten říká, že disk, v tom stavu, v jakém je, je nedotčený. Znalec tak vyloučil, že by došlo k pozměnění shora uvedeného mailové komunikace.

Ve věci byla předložena celá řada **listinných důkazů**, z nichž soud vyjímá ty nejpodstatnější.

Dne 28. 12. 2010, vydal pod sp. zn. 14553-8/2010-ERU, Energetický regulační úřad rozhodnutí o udělení licence č. 111018292 držiteli Xxxx Rozhodnutí nabylo právní moci dne 29. 12. 2010. Uděluje se na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti, rozsah podnikání, technické podmínky a seznam provozoven je uveden v příloze rozhodnutí, která je jeho nedílnou součástí. (č. l. 790, 791). Podle přílohy na č. l. 791 je celkový instalovaný výkon provozovny 2,067 MW. Podle č. l. 792 převzal rozhodnutí o udělení licence s předmětem podnikání výroba elektřiny a vzdal se práva podání rozkladu dne 29. 12. 2010 Mgr. F. Š., jednatel Xxxx

Žádost společnosti Xxxx ze dne 24. 11. 2010 (podaná na podatelnu Energetického regulačního úřadu v Jihlavě podle podacího razítka 26. 11. 2010) o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby byla doložena přílohami, které tvoří kupní smlouva uzavřená mezi společnostmi NIVELLE s.r.o. a Xxxx z 18. 11. 2010 ohledně koupě 10 890 ks fotovoltaických panelů (termín dodání do 22. 11. 2010), kupní smlouva uzavřená mezi společnostmi SUN SERVICE s.r.o. a Xxxx z 15. 11. 2010 ohledně koupě 40 ks střídačů Vacon a 40 ks konstrukcí pro uchycení střídačů (termín dodání do 29. 11. 2010) a smlouva o dílo uzavřená mezi společnostmi Xxxx a Xxxx z 1. 11. 2010 ohledně zhotovení fotovoltaické elektrárny Xxxx II do 15. 12. 2010 a optimalizace a vyladění do 27. 12. 2010.

Energetický regulační úřad vyzval dne 15. 12. 2010 podle § 45 odst. 2 správního řádu společnost Xxxx k odstranění nedostatků podání (doplnění žádosti), mělo jít o určení odpovědného zástupce, předávací protokol týkající se majetkového vztahu k výrobně elektřiny, aby bylo prokázáno vlastnictví technologické části fotovoltaické elektrárny, prokázání, že energetické zařízení splňuje platné právní předpisy a technické normy (kolaudační souhlas k užívání stavební části fotovoltaické elektrárny), revizní zprávu elektrického zařízení, doklady prokazující finanční předpoklady, potvrzení o bezdlužnosti ne starší tři měsíce. Bylo vydáno usnesení, kterým byla určena lhůta 90 dní pro odstranění nedostatků ode dne doručení usnesení, řízení bylo přerušeno. Výzva byla doručena 15. 12. 2010. Z podacího razítka ERÚ vyplývá, že požadované údaje byly doplněny 22. 12. 2010. Mezi doplněnými listinami je předávací protokol dokončeného díla FVE Xxxx II – 2,067 MW ze dne 16. 12. 2010 a také rozhodnutí – povolení k předčasnému užívání stavby Xxxx, Stavebního úřadu ze dne 16. 12. 2010, které nabylo právní moci 17. 12. 2010.

Z listin (č. l. 3 950-3 951), které byly zaslány zdejšímu soudu, vyplynulo, že ke dni 1. 4. 2015 došlo k zániku obchodní společnosti Xxxx bez likvidace v důsledku fúze sloučením mezi obchodní společností Xxxx a obchodní společností ZONAS a.s. Právní nástupkyní obchodní společnosti Xxxx se stala obchodní společnost ZONAS a.s. V důsledku provedení fúze došlo ke dni 1. 4. 2015 k zániku rozhodnutí o udělení oprávnění k podnikání v energetických odvětvích, resp. zanikla (bez náhrady) licence č. 111018292, a to v souladu s ustanovením § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně dalších zákonů (energetický zákon). Na základě žádosti o udělení nové licence obchodní společnosti ZONAS a.s. ze dne 11. 2. 2015 byla Energetickým regulačním úřadem vydána pro ZONAS a.s. v souladu s energetickým zákonem nová licence č. 111533247, která nabyla právní moci a účinnosti dne 1. 4. 2015 (nová licence nenahrazuje zaniklou licenci č. 111018292).

Z listin opatřených v rámci řízení před soudem tento konstatuje rozsudek Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62A 111/2013, kde bylo rozhodováno o žalobě Nejvyššího státního zástupce proti žalovanému Energetickému regulačnímu úřadu se zúčastněnou osobou FVE 28 s. r. o. Byl předložen uvedený správní spis včetně příloh a rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 17. 2. 2016, sp. zn. 9 As 256/2015, který rozhodoval o kasační stížnosti společnosti ZONAS, a.s. proti shora citovanému rozsudku Krajského soudu v Brně. Revizní zprávy (předložené soudu obžalovaným J. P.), avšak s poznámkami psanými tužkou (dřevěnou) a nadepsanými ručně propisovací tužkou jako ARCHIV – CES obsahují poznámky revizního technika, obžalovaného J. P.. Zpráva č. P93-1/01 obsahuje poznámku o provedení 20. 12. 2010-21. 12. 2010, revidovaný objekt není pod napětím, fotovoltaická elektrárna ještě nepřipojena, doměřit impendanci, datum zpracování 30. 11. 2010 je přeškrtnuto, další poznámka je 20. 12. 2010 odjezd z Havlíčkova Brodu 5.15, příjezd 17.20, jsou tužkou zaškrtnuté údaje na str. 3 – celkový počet střídačů VACON 45 kW: 40 ks, počet sběrných boxů RF: 7 ks, celkový jmenovitý výkon 1 820 kVA, celkový maximální výkon 2 276 kVA, sestavy, popis, sběrný box RF, na str. 4 – vedení NN – kabelové, panely, střídače, str. 5 – požítá napěťová soustava, zdroj elektrické energie, ochrana při poruše dle ČSN 332000-4-41, str. 6 – jsou zaškrtnuté tužkou údaje v tabulce a také psané hodnoty, stejně tak na straně 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 (tabulky provedených měření se týkají rozváděčů určitého výrobce, krytí a roku výroby).

Zpráva č. P93-2/2010 obsahuje poznámku o provedení 21. 12. 2010, revidovaného objektu FVE 2,2 MWA Xxxx, je uvedeno ještě není připojena od E.ON, část NN – trafostanice – část NN, doměřit impendanci. Je škrtnuto datum 30. 11. 2010. Jsou uvedeny poznámky 21. 12. 2010 odjezd z HB 8.10, příjezd 16.20, na str. 2 je zaškrtnut rozsah provedení revize – jedná se o provedení výchozí revize NN fotovoltaické elektrárny FVE 2,2 MWA Xxxx – trafostanice část NN, uvedena poznámka osazen Z VN – pole měření 22 kV, na str. 3 u ochranného propojování je uvedeno – provede se páskem FeZn 30/4 mm pevně na povrchu ve výši 0,3 m nad podlahou, jsou zaškrtnuty technické údaje zařízení – použitá napěťová soustava – 3x400V/230V, na str. 4 – zaškrtnuta základní ochrana dle ČSN332000-4-41, ochrana izolací, ochrana kryty, při poruše dle ČSN 332000-4-41 automatickým odpojením od zdroje v síti TN TN-C-S, jsou zaškrtnuty a doplněny tabulky provedených měření na str. 4, 5, 6, tabulky jsou nadepsány rozváděčem, krytím a rokem výroby. Byl proveden důkaz odborným právním stanoviskem předloženým zúčastněnou osobou (č. l. 4167-4191) Bylo předloženo odborné stanovisko Českého vysokého učení technického v Praze, fakulty elektrotechnické, katedry elektrotechnologie, vyžádané obhajobou a zpracované Ing. P. H., Ph.D., na č. l. 3731-3735. Na první dotaz položený obhajobou zpracovatel konstatuje, že při dodržení všech podmínek platných koncem roku 2010 nebylo možno vystavit

výchozí revizní zprávu pro FVE, a to z důvodů rozporů v požadavcích na připojení výrobní k distribuční síti, určených firmou E.ON a normou požadované časové souslednosti jednotlivých úkonů prováděných v rámci výchozí revize. V souvislosti s tímto závěrem se však také konstatuje, že povinnou přílohou k žádosti o paralelní připojení k síti adresované provozovateli distribuční soustavy E.ON Distribuce a. s. je předložení výchozích revizních zpráv. Vzhledem k požadavkům na měření některých parametrů FVE až po připojení k systému do zkušebního provozu je jasné, že není možno tuto podmínku splnit. Vzhledem ke smluvnímu charakteru podmínek pro provozování elektrických zdrojů v DS, je tak jediným řešením individuální přístup provozovatele DS k připojení FVE většího výkonu. Zde je bohužel limitujícím faktorem specifická situace na konci roku 2010, kdy kapacity techniků provozovatele DS byly vyčerpány a nebylo možno požadovat užší součinnost mezi technikou dodavatele FVE a technikou provozovatele DS, která by vedla k řešení naznačenému v předchozím textu. Podle závěrečného shrnutí si podmínky vzájemně odporují a při jejich dodržení není možno technicky provést výchozí revizi FVE před připojením FVE k síti. Možnost použití jiného /mobilního/ zdroje pro uvedení FVE pod napětí za účelem dokončení revize je technicky nerealizovatelné. Byla předložena komunikace mezi svědkem K. a Ing. H. z firmy Power Energo a obž. Š. ohledně zprovoznění objektu trafostanic ze dne 4. 1. 2011 (č. l. 2371-2372) a e-mail ze dne 7. 1. 2011, který zaslal J. B. obžalovanému Mgr. Š. ohledně umístění chybějícího ARIONU dne 10. 1. 2011 a e-mail obžalovaného Š. J. B. označený jako reklamace ohledně provedení oprav trafostanic ze dne 12. 1. 2011 (č. l. 2373-2374).

Z listin přípravného řízení byl předložen zejména svazek I. a II., kde se nacházejí zprávy bankovních ústavů a účtů, na nichž byly zajištěny peněžní prostředky, příslušná usnesení o zajištění předmětů, věcí a peněz, dále vzorky zkušebních podpisů svědka K. (č. l. 407-426), objednávka společnosti NEXTEL na elektromontážní práce, které prováděl svědek G. v období 19. 12. až 22. 12. 2010 (č. l. 428), seznam dlužných faktur č. l. 501, fotografie pořízené svědkem Kristkem ohledně havárie trafostanice 6. 1. 2011 (č. l. 520-525), e-mail Mgr. Š. Ing. N. ze dne 28. 12. 2010 na č. l. 552, kde svědka N. připravuje na situaci, že v rámci kontroly FVE bude možno vidět pracovníky, kteří vzniklý stav napravují, protokol o trestním oznámení obžalovaného Mgr. Š. na neznámého pachatele ze dne 19. 12. 2010 (č. l. 553-554), doklady k zaplacení revize provedené obžalovaným P. (č. l. 573-574). Ve svazku III. se nachází kopie spisu ERÚ sp. zn. Lic 14553/2010-ERÚ, z něhož mj. vyplývá, že žádost o udělení licence byla podána 26. 11. 2010 (č. l. 599-709), na č. l. 715-716 se nachází výzva ERÚ ze dne 15. 12. 2010 k odstranění nedostatků podání, ve které ERÚ požaduje mj. předávací protokol k FVE, kolaudační souhlas, revizní zprávy elektrického zařízení. Součástí výzvy je usnesení o přerušení licenčního řízení. Na č. l. 718-788 se nachází podání společnosti FVE 28 došlé podatelnou 22. 12. 2010 na ERÚ, kterým splňuje výzvu ERÚ k dodání shora uvedených listin. Předávaný protokol psaný strojem ze dne 16. 12. 2010 v kopii se nachází na č. l. 731-732. Součástí je rozhodnutí – povolení k předčasnému užívání ze dne 16. 12. 2010 vydané Xxxx, stavební úřad (č. l. 733-736). Zprávy o revizi P93-1/01, P93-2/2010 se nacházejí na č. l. 748-756, 762-767, zprávy o revizi 51J/10, 50J/10 na č. l. 768-782, 783-786 a jsou součástí podání FV 28 učiněného k výzvě ERÚ. Na č. l. 790-792 se nachází rozhodnutí o udělení licence ze dne 28. 12. 2010, které nabylo právní moci dne 29. 12. 2010. Ve svazku IV. se nachází kopie licenčního spisu ERÚ 01985/2011-ERÚ, který se zabývá obnovou řízení ve věci udělení licence. Z něj soud vyjímá zejména protokol o ústním jednání se svědkem K., včetně příloh (č. l. 797-800), fotografie pořízené svědky N. a S. se nachází na č. l. 977-1006. Tato fotodokumentace byla pořízena v období od 9. 12. 2010 do 7. 1. 2011, dále e-mail obž. Š. obžalovanému H. ze dne 27. 12. 2010 o tom, že NN rozvaděč bude dodán 28. 12. 2010 do 9.00 hodin (č. l. 1040). Dále e-mail Š. obžalovanému H. stran nedodělků na elektrárně ze dne 3. 1. 2011 (č. l. 1041-1042). E-mailová komunikace mezi obžalovaným Š. a svědkem K. z února 2011 ohledně neuhrazených faktur svědka K.. Ve svazku V. se nacházejí podstatné listiny předané

orgánům činným v trestním řízení společností E.ON Česká republika s r. o. Jedná se zejména o originál žádosti o první paralelní připojení k síti podané dne 30. 11. 2010 obžalovaným Mgr. Š. č. l. 1142, předmětné revizní zprávy se nacházejí na č. l. 1144-1171. Smlouva o připojení zařízení Výrobce elektřiny k distribuční soustavě č. 70025026100010 - protokol o schválení Výrobny ze dne 23. 12. 2010 se nachází na č. l. 1173. Protokol o ústním jednání na stavebním xxxxze dne 16. 12. 2010 č. l. 1176-1179, ručně psaný předávací protokol mezi obž. Š. a H. na č. l. 1180, zpráva o revizi elektrického zařízení výchozí č. 50J/10 ze dne 28. 11. 2010 na kabelovou přípojku VN, která je na rozdíl od předchozí zprávy opatřena jiným razítkem (menším) s jiným evidenčním číslem F. K. se nachází na č. l. 1181-1183, zpráva o revizi elektrického zařízení výchozí č. 51J/10 na transformační stanici ze dne 28. 11. 2010 opatřená stejným razítkem se nachází na č. l. 1184-1187. Ze zprávy o provedení revize elektrického zařízení č. P93-2/2010 ze dne 30. 11. 2010 (č. l. 1150-1153) vyplývá, že revidovaným objektem je část NN-trafostanice. Zpráva obsahuje mj. tabulky provedených měření a je výslovně označena jako výchozí revize. Ze zprávy o provedení revize elektrického zařízení č. P93-1/01 vyplývá, že revize byla provedena dne 24. až 30. listopadu 2010, revidovaným objektem je FVE 2,2 MWA Xxxx, druh revize je výchozí, se závěrem, že elektrické zařízení je schopné spolehlivého provozu. Součástí této revizní zprávy jsou tabulky o provedených měřeních. Ve svazku VI. se nacházejí listiny vztahující se k domovní prohlídce obžalovaného Mgr. Š., z nichž mj. vyplývá, že u něj byly nalezeny revizní zprávy P 93-1/01, P 93-2/2010 obžalovaného P., č. l. 1262-1281, a to v originále. U obžalovaného Mgr. Š. byl dále nalezen originál titulní zprávy o revizi č. 50J/10 s datem 23. 12. 2010, originál zprávy o provozní revizi elektrického zařízení ze dne 17. až 19. 1. 2011 (č. l. 1354-1358), komunikace mezi obž. Š. a advokátem Mgr. O. M. na č. l. 1377-1388, z níž vyplývá rozsah nedodělků a situace na FVE počátkem roku 2011. Z uvedeného mj. vyplývá, že obžalovaný Š. navrhuje uzavřít dohodu s NEXTELEM, ve které se zaváže, že nebude podnikat žádné kroky ve vztahu k ERÚ, Energetické inspekci, E.ON atd., neboť „Xxxx FVE 28 je skutečně nedodělaný“. Tento text je datován 12. 1. 2011. Na č. l. 1389-1398 se nachází dohoda o narovnání v kopii, z ní vyplývá, že byla sepsána dne 10. 3. 2011 a týká se právních vztahů plynoucích ze smlouvy o dílo ze dne 1. 11. 2010. Prohlášení společnosti Nextel s r. o., že společností Energo Trend alfa s r. o., Energo Trend beta s. r. o., FVE 28 s. r. o. (všechny zastoupené obžalovaným Mgr. Š.) vystavily pouze faktury, které se nacházejí v příloze tohoto prohlášení č. l. 1399-1419, potvrzení o převzetí díla ze dne 20. 3. 2011, z něhož vyplývá, že společnost FVE 28 přebírá od spol. Nextel s r. o. na základě smlouvy o dílo ze dne 10. 3. 2011 dílo v podobě FVE Xxxx II (č. l. 1420). Smlouva o dílo podepsaná obžalovaným H. dne 21. 10. 2010 a obž. Mgr. Š. dne 26. 10. 2010 se nachází na č. l. 371-376, dodatek ke smlouvě o dílo sepsaný dne 20. 12. 2010 v souvislosti s poškozením elektrárny vandalismem se nachází na č. l. 1370. Ve svazku VII. se nacházejí listiny související s domovními prohlídkami u obžalovaného H.. Bylo u něj zajištěno několik výtisků revizních zpráv obž. P. v kopiích i originálech (č. l. 1442-1555), kopie stavebního xxxxpovolení k předčasnému užívání včetně ručně sepsaného protokolu o předání díla č. l. 1557-1561. Smlouva o dílo mezi FVE 28 s. r. o. a NEXTEL s. r. o. ze dne 1. 11. 2010 (č. l. 1562-1569), harmonogram prací na č. l. 1570, odstoupení od smlouvy o dílo ze dne 1. 11. 2010 na č. l. 1572-1573, dohoda o narovnání smlouvy o dílo ze dne 1. 11. 2010 sepsaná 10. 3. 2011 (č. l. 1582-1585). Ve svazku VIII. se nacházejí listiny související s domovní prohlídkou v prostorách spol. NEXTEL s r. o. Z nich je možno dovodit zejména průběh výstavby předmětné FVE Xxxx, stav ke dni 15. 12. 2010 je patrný z e-mailu na č. l. 1738, výkazy práce společnosti NEXTEL z ledna 2011 se nacházejí na č. l. 1748-1751. Z části stavebního deníku na č. l. 1808 vyplývá, že k datu 8. 12. 2010 bylo započato s montáží panelů na polích č. 26, 25, 24. Pracovní výkazy za období od 13. 12. 2010 do 22. 12. 2010 vystavené firmou Zámečnictví K. s. r. o. se nacházejí na č. l. 1818-1820. Ve svazku X. se nacházejí doklady předložené svědkem K., a to jednak pracovní výkazy na č. l. 2090-2096 a dále fotodokumentace průběhu výstavby FVE Xxxx v období prosinec 2010 - leden 2011 na č. l. 2098-2215, 2217-2240. Na č. l. 2241-2254 se nachází podrobná zpráva ČHMÚ za období 1. 11. 2010 až 7. 1. 2011. Ve svazku XI. se nachází odborné vyjádření Policie ČR, Odboru

kriminalistické techniky a expertíz k podpisům a razítkům na revizních zprávách 50J/10 a 51J/10 svědka K.. Na č. l. 2287 se nachází e-mail od svědka N. z odboru licencí ERÚ, který ke dni 8. 12. 2010 poskytuje návod svědkyni Š., co má obsahovat předávací protokol, že v revizní zprávě musí být rozepsán počet panelů a musí být doložen kolaudační souhlas. Na č. l. 2288 se nachází e-mail svědkyně Mgr. Š. svědku Ing. N., kde jej žádá o pomoc s doplněním žádosti o licenci. Další korespondence svědkyně Mgr. Š. se svědkem Ing. N. se nachází na č. l. 2289-2293 a vyplývá z ní mj., že se svědkyně dne 10. 12. 2010 pokouší odeslat revizní zprávy na NN část, které však nelze pro velký objem dat doručit, proto odeslala odkaz na úschovnu. Na č. l. 2319-2320 se nachází předávací protokol mezi zhotovitelem Power-Energo s. r. o. a objednatelem FVE 28 s. r. o. k datu 16. 12. 2010. Na č. l. 2325-2374 se nachází e-mailová komunikace týkající se nedodělků na elektrárně na přelomu let 2010-2011. Na č. l. 2392-2398 se nachází vyjádření společnosti OHL-ŽS, z něhož mj. vyplývá, že protokol o napěťové zkoušce ze dne 27. 11. 2010 (č. l. 2394) je falzifikát. Na č. l. 2403-2415 se nachází vyjádření ERÚ ohledně vizuální kontroly dokončenosti elektrárny dne 28. 12. 2010 kolem 16.00 hodin svědkem Ing. N.. Na č. l. 2416-2423 se nachází stanovisko TI ČR, podle něhož obž. P. měl oprávnění vyhotovit výchozí zprávu o revizi elektrického zařízení, stejně tak svědek F. K. mohl vyhotovit výchozí zprávu o revizi elektrického zařízení na část vysokého napětí trafostanic a kabelové přípojky VN. Na č. l. 2424-2426, 2440-2466, 2431-2436 se nachází vyjádření společnosti E.ON, ve kterém vysvětluje základní pojmy, interní pokyny společnosti při postupu uvádění výroben do provozu. Na č. l. 2469 – 2470 se nachází přepis skryté nahrávky mezi obžalovaným P. a svědkem S. ze dne 22. 2. 2012, kde řešili mj., že svědek K. by mohl v rámci stáhnutí stížnosti na FVE 28 prohlásit, že měl ve fotoaparátu špatně nastavené datum. Faktury Zámečnictví K. v souvislosti s výstavbou FVE Xxxx se nacházejí na č. l. 2472-2494. Listiny související s vyšetřováním poškození elektrárny se nacházejí na č. l. 2504-2511. Listiny související s vyčíslením škody ze strany ERÚ se nacházejí na č. l. 2514-2519, listiny k odebrané energii, faktury dodané spol. E.ON na č. l. 2525-2542, 2543-2560, 2564-2604, 2605-2854 svazku XII. Na č. l. 2550-2555 se nachází smlouva o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy uzavřená mezi společností FVE 28 s. r. o. jako výrobcem elektřiny a E.ON Distribuce, a. s. jako provozovatelem regionální distribuční soustavy dne 21. 1. 2011. Ohledně ceny smlouva odkazuje na výkupní cenu určenou cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu, smlouva nabývá účinnosti od 29. 12. 2010 (termín uvedení výroby do provozu dle cenového rozhodnutí ERÚ) a sjednává se na dobu neurčitou. Vztahuje se k FVE Xxxx. Bylo předloženo shrnutí výsledků hloubkové kontroly ERÚ (č. l. 3870-3877), pravidla provozování distribuční soustavy E.ON Distribuce a. s. (č. l. 3878-3880), vyjádření předsedkyně ERÚ Ing. V. k provedenímu plošnému šetření na č. l. 3885-3888, včetně příloh č. l. 3889-3924, listiny na č. l. 3928-3951 týkající se komunikace společnosti FVE 28. s. r. o. se společností E.ON Energie a.s. ohledně nezaplacených faktur, listiny na č. l. 3959-3964 týkající se zajištěných peněžních prostředků. Dále kopie e-mailu od obžalovaného H. obž. Š. na č. l. 4064 ze dne 28. 12. 2010, 16:44 hodin, s textem „I když s obtížemi, ale podařilo se pravou stranu vykopat, ráno zbude několik posledních metrů. Místo spojování jsme některé kabely také vyměnili (kde to bylo možné). Propoje NN budou kompletní!“. Byly předloženy osobní výkazy obžalovaných.

Hodnocení důkazů

Důkazy popsané výše soud vyhodnotil jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a dospěl k těmto závěrům. Předně je nutno zdůraznit, že senát Krajského soudu v Brně, kterému byla věc přidělena, není vázán skutkovými ani právními závěry senátu předchozího a v tomto směru

postupoval zcela autonomně. Určitou výhodou při rozhodování je skutečnost, že s ohledem na značnou délku tohoto trestního řízení má soud k dispozici poměrně rozsáhlou judikaturu, včetně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9As 256/2013 vztahující se k projednávané věci. V tom důsledku je nutno konstatovat, že i názor Vrchního soudu v Olomouci, že je nutno zabývat se stavem dokončenosti elektrárny k 28. 12. 2010, je ve světle pozdějších rozhodnutí nutno považovat za překonaný. V neposlední řadě soud konstatuje, že v důsledku tohoto dříve vysloveného závazného názoru odvolacího soudu došlo v dané věci k zahlcení spisu důkazy, které tento soud považuje pro posouzení trestní odpovědnosti všech obžalovaných za irrelevantní (ale za použitelné pro zhodnocení míry společenské škodlivosti), a to z následujících důvodů. K datu 28. 12. 2010 byl pověřený pracovník ERÚ uveden v omyl pouze v tom smyslu, že v onen den uvěřil v rámci své rozhodovací činnosti nepravdivým listinným důkazům, které obžalovaný Mgr. Š. jako povinné podklady licenčního řízení úřadu dříve předložil. Vzhledem k presumpci správnosti uvedených dokladů a povaze správního řízení, kdy správní orgán zásadně není povinen sám z úřední povinnosti provádět šetření a ověřovat správnost předložených dokladů, by bylo naprosto absurdní požadovat, aby k datu svého rozhodnutí tento orgán zkoumal, zda stav elektrárny deklarovaný navíc k jiným datům v rámci listin, za jejichž správnost ručí žadatel, odpovídal skutečnosti. Naopak z povahy správního řízení vyplývá, že správní orgán se nikdy nemůže zabývat skutkovým stavem, který je aktuální ke dni jeho rozhodování, ale vychází z určité sumy důkazů, které má žadatel povinnost předložit a posuzuje jejich soulad se zákonem. Ke dni rozhodnutí správní orgán „pouze“ kontroluje kompletnost všech povinných podkladů, které deklarují určité skutečnosti k datu jejich vystavení. Otázka míry dokončenosti předmětné elektrárny ke dni 28. 12. 2010 tak může mít vliv maximálně z hlediska posouzení společenské škodlivosti jednání obžalovaných. Je nutno již úvodem zdůraznit, že pokud by obžalovaní neobstarali žádné revizní zprávy, ERÚ by k datu 28. 12. 2010 vůbec nerozhodoval. Stejně tak je naprosto pochopitelné, že při základním požadavku správního řízení na správnost a pravdivost předkládaných důkazů, by při vědomí vad revizních zpráv, které vyšly najevo později, ERÚ k uvedenému datu licenci nevydal. To ostatně výslovně vyplývá ze svědectví Ing. N.. Z uvedených důvodů se soud o této rozsáhlé sumě důkazů zmíní později toliko okrajově. Kromě argumentace obžalovaných vztahující se ke stavu dokončenosti elektrárny ke dni 28. 12. 2010 (potažmo 16. 12. 2010 v době rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby/ či k datu 23. 12. 2010, kdy proběhlo tzv. první paralelní připojení), je všemi obžalovanými shodně poukazováno na rozpor právních předpisů, v důsledku něhož nebylo údajně možné provést výchozí revizi na dané zařízení, neboť tato není možná bez připojení zařízení pod napětí, avšak zařízení pod napětí připojí E.ON pouze po předložení revizních zpráv. V důsledku této patové situace tedy podle obžalovaných není možno revizní zprávy vyhotovit a v dané věci legálně postupovat. Protože si této skutečnosti byl vědom E.ON i ERÚ, nebylo možné je uvedeným jednáním uvést v omyl. Nelze ovšem přehlédnout, že tato sofistikovaná obhajoba byla všemi obžalovanými uplatněna v tomto řízení až později, a to nepochybně v důsledku množství žalob Nejvyššího státního zástupce, které byly v mezidobí ve věci nezákonně získaných licencí podány a které vedly k vytvoření bohaté judikatury. Skutečnost, že by se obžalovaní tímto „neřešitelným problémem“, který se posléze stal jedním ze stěžejních bodů jejich obrany v trestním řízení v době spáchání trestné činnosti zabývali (což je pro posouzení jejich subjektivní stránky zcela zásadní), nevyplývá z žádného důkazu opatřeného v přípravném řízení, přičemž pokud by tento neustále opakovaný rozpor, na který přišli bezpochyby až v důsledku judikatury správních soudů, znali obžalovaní dříve a přikládali mu tak zásadní váhu, jak to prezentují nyní, bezpochyby by o tomto problému, který jim měl zabránit postupovat ve věci legálně, hovořili již v podáních vysvětlení a výpovědích na policii. Jejich výpovědi však neobsahují ani náznak právní problematiky, popisovali výlučně skutkové okolnosti ve vztahu k průběhu výstavby a v řízení před dotčenými orgány, obžalovaný Mgr. Š. a obžalovaný H. dokonce po poskytnutí základní výpovědi na policii dočasně využili svého práva a k věci odmítli vypovídat. Je naprosto evidentní, že rozporem tehdy platných norem (který nyní obžalovaní používají k vytvoření množství

důkazního balastu v podobě předkládaných znaleckých posudků a odborných právních stanovisek), se v době páchání trestné činnosti ani jeden z obžalovaných nezabýval. Kromě prostého faktu, že by o tomto problému, který je podle jejich nynějších výpovědí tížil již od samého počátku jejich činnosti při výstavbě FVE Xxxx, hovořili také od samého počátku kontaktu s orgány činnými v trestním řízení, je tento závěr soudu podpořen i zajištěnou komunikací mezi jednotlivými obžalovanými v podobě e-mailových zpráv. Obžalovaný Mgr. Š. v nich dává zcela jednoznačné a stručné pokyny obžalovaným J. a H., přičemž z jiných e-mailů vyplývá, že zbývajících obžalovaných zadání obžalovaného Š. bez náznaku jakýchkoliv problémů plní. To, že se nyní v obsáhlých elaborátech dovolávají nemožnosti vyhovět tehdy platné legislativě, je pouhým důkazem toho, že se snaží co nejefektivněji zužitkovat informace, které získali dodatečným obsáhlým studiem problematiky FVE a svoje informace čerpali zejména z četné judikatury, která vznikala až poměrně dlouho poté, co se obžalovaní trestné činnosti dopustili. Soud je však nucen analyzovat úvahy obžalovaných v okamžiku páchání trestné činnosti, aby mohl důsledně analyzovat subjektivní stránku jejich jednání, posoudit jednání v případném omylu apod. E-mailová komunikace obžalovaných, která je bezpochyby objektivním důkazem jejich uvažování v rámci páchání trestné činnosti, ve spojení s analýzou vývoje jejich obrany v průběhu trestního řízení, pro tyto úvahy soudu dává naprosto spolehlivý podklad. Obžalovaný Mgr. Š. dokonce posléze dospěl k závěru, že stavební úřad žádné revizní zprávy pro své rozhodnutí nepotřeboval, stejně tak je nepotřeboval ERÚ. Kromě důkazů, které svědčí o opaku, je nutno si položit spíše řečnickou otázku, z jakého důvodu obžalovaný Mgr. Š. tyto zprávy stavebnímu úřadu a ERÚ předkládal a tím zvyšoval riziko, kterému se vystavoval, neboť musel vědět (jak bude rozebráno níže), že zprávy nejsou pravdivé. Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9As 256/2015 v odstavci 157 výslovně cituje § 9 písm. c) vyhlášky č. 426/2005 Sb., podle něž se technické předpoklady u předčasného užívání energetických zařízení před jejím dokončením prokazují jednak povolením k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením a jednak revizní zprávou. Povolení k předčasnému užívání stavby a revizní zpráva zde figurují jako samostatné podklady vedle sebe, není tudíž možno nahradit jeden podklad druhým. Z rozhodovací činnosti stavebního úřadu popsané svědkyní M. výslovně vyplývá, že zatímco revizní zprávy osvědčují bezpečnost stavby z pohledu stavby elektrických zařízení (k jejímuž hodnocení není stavební úřad kvalifikován), prohlídka stavebního úřadu hodnotí bezpečnost stavby z hlediska stavebního. Z toho jednak plyne, že referenti stavebního úřadu nedokáží posoudit, do jaké míry je jimi kontrolovaná stavba bezpečná z hlediska zde se vyskytujících elektrických zařízení, nepodléhá to jejich specializaci a z toho důvodu vycházejí z revizních zpráv zpracovaných odborníky z jiného oboru. Revizní zprávy referentovi stavebního úřadu nepřisluší hodnotit a je odkázán toliko na jejich závěry. Prohlídka stavebního úřadu ke dni 16. 12. tak jednak ničeho nevypovídá o stavu dokončenosti předmětné elektrárny (což ani k tomuto datu nikdo z obžalovaných netvrdí) a osvědčuje pouze to, že je stavbu možno bezpečně před jejím dokončením předčasně užívat. Skutečnost, že v odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu nejsou revizní zprávy na NN a VN citovány, nemůže vést k závěru, že tyto nemají pro rozhodnutí stavebního úřadu žádný vliv. O potřebě revizní zprávy referentce stavebního úřadu předložit ostatně svědčí chování obžalovaného Š., který dne 16. 12. 2010 předal svědkyni M. složku se všemi listinami, které ke svému rozhodnutí o povolení předčasného užívání potřebovala, kromě protokolu o předání díla. Ostatně ani v rozhodnutí o udělení licence, které vydává ERÚ standardně není odkaz na předložené revizní zprávy. Přesto je nepochybné, že revizní zprávy ERÚ vyžaduje, vyplývá to ostatně i z komunikace mezi obžalovaným Š., svědkyní Mgr. Š. a svědkem Ing. N.. Je kladen především důraz na konkrétní počet a typ FV panelů, který má být v revizní zprávě uveden, aby mohl být spočítán aktuální výkon elektrárny, na který bude licence udělena. Ostatně i samotná podstata rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 256/2015 spočívá v posuzování vlivu nepravdivých revizních zpráv na rozhodovací činnost ERÚ. Tvrdit, že ERÚ k rozhodování revizní zprávy nepotřebuje, je přinejmenším úsměvné. Jedná se pouze o další pokus obžalovaných zamlžit podstatu tohoto trestního řízení a rozmělnit

pozornost soudu na otázky, které nesouvisí s meritem věci. Pokud se kvantum znaleckých posudků a odborných vyjádření předložených v rámci trestního řízení upíná k datu 28. 12. 2010, má to alespoň jistou logiku, neboť význam tohoto data ve svém rozhodování zdůraznil odvolací soud. Zcela jinou kapitolou je však předkládání tzv. odborných právních názorů nejrozumnějších kapacit z oboru správního práva. Obhajoba si musí být vědoma jedné ze základních zásad řízení před soudy, známou již z římského práva *iura novit curia* (soud zná právo), vystihující podstatu soudního řízení, kdy soud neprovádí dokazování v právních otázkách, ale pouze v otázkách skutkových a je pouze a výlučně na soudu, aby právo vykládal, a proto musí při svém rozhodování vždy věc právně zhodnotit sám. Podsouváním jakýchkoliv právních stanovisek zpracovaných na žádost obhajoby údajnými autoritami z oboru právo soud považuje za naprosto nemístné a bez sebemenší naděje, aby k nim bylo přihlíženo. Kromě toho, že se takovým postupem obhajoba pohybuje na samé hranici profesní etiky, je soud nucen konstatovat, že i v tomto trestním řízení zavládla posléze všeobecná shoda mezi stranami trestního řízení v tom smyslu, že správní orgán v omyl uvést lze, tedy názor opačný, než tyto nejmenované právní kapacity zastávaly. Pokud sám Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku konstatoval, že licence ERÚ byla vydána v rozporu se zákonem, neboť rozhodování správního orgánu bylo ovlivněno nepravdivými podklady v podobě revizních zpráv, je absurdní tvrdit, že revizní zprávy ERÚ ke svému rozhodování nepotřeboval. V tomto trestním řízení se přitom jedná o tytéž revizní zprávy, jimiž se Nejvyšší správní soud zabýval. Ohledně revizních zpráv na část VN lze konstatovat, že se vztahují na „vnější“ část elektrárny, která ji spojuje s distribuční sítí. Za její vybudování a bezpečnost ručí provozovatel elektrárny a bez jejich předložení distributorovi elektrické energie nedojde k připojení elektrárny do sítě. Proto jsou povinnou součástí žádosti o tzv. první paralelní připojení. Bez jejich doložení by snaha o nejvýhodnější výkupní cenu díky licenci a připojení ještě v roce 2010 vyšla vniveč. Soud podotýká, že byť požadavek na dodání revizních zpráv VN není právně upraven, standardně bývají předkládány společně s revizními zprávami NN v rámci licenčního řízení (jako i v tomto případě). V představách obžalovaných měly tedy pro spáchání trestné činnosti revizní zprávy VN srovnatelný význam se zprávami NN.

Obžalovaným lze dát za pravdu, že české technické normy vztahující se k elektrotechnice (zejména ČSN 33 1500 a ČSN 33 200-6) nebyly podle § 4 odst. 1 věty poslední zákona č. 22/1997 Sb. o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, v rozhodném znění obecně závazné. Ani ustanovení § 5 odst. 3 energetického zákona (ve znění účinném do 17. 8. 2011) stanoví, že „*energetické zařízení musí mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám*“, nebylo dostatečně konkrétní na to, aby shora uvedené české technické normy učinilo závazným (v podrobnostech k této problematice viz Nález Ústavního soudu ČR ze dne 26. 5. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 40/08, rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2004, č. j. 4 As 31/2003-111, publ. pod č. 549/2005 Sb. NSS, nebo ze dne 12. 10. 2010, č. j. 2As 69/2010-122, nebo také článek 45a legislativních pravidel vlády, dostupných z www.vlada.cz). To však nic nemění na tom, že české technické normy jsou považovány za kvalifikovaná doporučení a proto jsou v nich obsažené instrukce stěžejní pro zkoumání postupu *lege artis*.

Podstatu této trestní věci lze zjednodušit na základní okruhy otázek, od nichž se odvíjí trestní odpovědnost obžalovaných. Především je to povaha správního řízení, kde leží zásadně povinnost tvrzení na žadateli o příslušné rozhodnutí. Obecně není správní řízení vystaveno na zásadě, že by správní orgán měl aktivní vyhledávací činností zjišťovat za žadatele, zda jsou splněny podmínky pro vydání požadovaného rozhodnutí. Naopak je vystaveno na zásadě, že prokázání těchto podmínek je na žadateli. Zcela logicky je zákonem vyžadována pravdivost předložených dokladů. Všechny čtyři revizní zprávy předložil obžalovaný Mgr. Š. nejprve dne 6. 12. 2010 společností E.ON Distribuce v rámci řízení o připojení FVE Xxxx k distribuční síti, dne 16. 12. 2010

stavebnímu úřadu Xxxx za účelem vydání rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby a dne 22. 12. 2010 je předložil stejný obžalovaný ERÚ jako podklad v licenčním řízení. Vědomost obžalovaného o tom, že předmětné revizní zprávy mají zásadní význam v rozhodování všech tří zmíněných subjektů je patrná nejen z faktu, že vyhotovení všech revizních zpráv sám inicioval, ale zejména, že revizní zprávy těmto subjektům sám postupně předložil. Je tedy s podivem, že v samém závěru trestního řízení tento význam revizním zprávám upírá. Pro dosažení zvýhodněné kupní ceny pro elektrárny připojené k distribuční soustavě do 31. 12. 2010 museli žadatelé získat kladné rozhodnutí stavebního úřadu (ideálně kolaudační rozhodnutí, příp. povolení předčasného užívání stavby), dále získat licenci ERÚ a u distribuční společnosti dosáhnout tzv. prvního paralelního připojení. Tyto tři podmínky platily kumulativně. Pro získání nároku na výkupní ceny pro elektrárny připojené do 31. 12. 2010 potom ve vztahu k rozhodnutím o udělení licence a k datu prvního paralelního připojení rozhodovalo pozdější z obou dat. Lze tedy konstatovat, že licenční řízení a řízení ve vztahu k distributorovi elektrické energie probíhala paralelně, bez požadovaného rozhodnutí stavebního úřadu se však žadatel tzv. „nehnul z místa“. Na tomto místě soud znovu zdůrazňuje, že všem uvedeným subjektům byl žadatel povinen předkládat pravdivé podklady včetně pravdivých revizních zpráv. Otázka pravdivosti revizních zpráv je v dané trestní věci více než jednoduchá. Zcela podrobným a vyčerpávajícím způsobem se touto otázkou zabývá odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 256/2015, kterým je v této věci všeobecně argumentováno a který je všem stranám tohoto trestního řízení podrobně znám. Pro stručnost však soud konstatuje, že pokud obžalovaný Š. dne 30. 11. 2010 v 15.13 hodin (podle kalendáře zbývá do západu slunce 1 hodina) posílá obžalovaným J. a H. požadavek mj. na obstarání zpráv o výchozí revizi NN a VN, a to s datem nejpozději 30. 11. (tedy téhož dne), bylo mu i jako laikovi jasné, že je naprosto nereálné tyto zprávy do půlnoci uvedeného dne vypracovat. Je důležité zopakovat, že se jedná o zprávy o revizi, tedy **o kontrole těch zařízení, která jsou v příslušných zprávách popsána**. I obžalovanému Mgr. Š. bylo z povahy věci zřejmé, že revizní zprávy slouží především ke zkontrolování revidovaných prvků a následném sepsání zprávy, z níž je patrný zjištěný stav. Ačkoli celé řízení směřující k získání zvýhodněné výkupní ceny sestává z kroků, které na sebe navazují, přičemž tyto probíhají v reálném čase a příslušné subjekty rozhodují ke stavu deklarovanému konkrétními daty, jimiž jsou revizní zprávy opatřeny, snaží se obžalovaný důkazy vyhotovenými s mnohaletým zpožděním zpětně prokazovat správnost a platnost revizních zpráv. Jedná se však o prosté matení pojmů, neboť pokud má revizní technik něco zkontrolovat, proměřit a sepsat o tom zprávu a tuto zprávu má někdo předložit úřadu, který z ní pak vychází, je nutno striktně trvat na právě takovém postupu, neboť jedině ten je způsobilý dosáhnout zákonem předvídaného účinku, tedy správného rozhodnutí příslušného orgánu. Obžalovaný Mgr. Š. ještě k datu 16. 12. 2010, kdy jednal se svědkyní M., tuto upozorňoval, že elektrárna je značně rozestavěná. Tento stav ostatně nerozporují ani obžalovaní, když z hlediska dokončenosti směřují hlavní důkazní argumenty až k datu 23. 12. (paralelní připojení), a zejména ke dni 28. 12. (rozhodnutí o licenci). Obžalovaným Mgr. Š., H. a J. bylo v tu chvíli jasné, že „na elektrárně v daný okamžik není co revidovat“ ve smyslu výchozí revizní zprávy, jejíž dodání obžalovaný Mgr. Š. výslovně požadoval. Proto také v následném e-mailu z téhož dne v 15:13 hodin požaduje po J. H. revize NN (přičemž tento obžalovaný není revizním technikem) a po obžalovaném J. zajištění příjezdu /měřicího/ vozu, a opět zdůrazňuje, že všechna data mají směřovat do 30. 11. 2010. (pozn.: nikdo z obžalovaných v tuto chvíli ani později neřeší neproveditelnost revizních zpráv, rozpor norem, bezvýznamnost revizních zpráv pro rozhodnutí příslušných subjektů a nečiní to ani nikdy později s výhradou pozdní fáze trestního řízení). V dalším e-mailu dne 1. 12. 2010 sděluje obžalovaný Mgr. Š., že převezme revizní zprávy včetně napětíové zkoušky kabelů a protokolu o nastavení ochran od R. J. do pátku 6. 12. a od J. H. v pátek 6. 12. 2010 ráno. Dne 5. 12. 2010 ve večerních hodinách tedy obžalovaný J. zaslal obžalovanému Mgr. Š. zprávu o revizi elektrického zařízení výchozí č. 51J/10 na transformační stanice TS1 a TS2, o jejichž neexistenci k uvedenému datu všichni tři obžalovaní věděli, která měla být vyhotovena F. K. k datu 28. 11. 2010. Kromě toho, že předmět

revize v tu chvíli neexistoval, bylo jasné, že popisovaná revizní zkouška nemohla proběhnout dříve než o ni obžalovaný Š. požádal. Dále obžalovaný J. zaslal Mgr. Š. zprávu o revizi elektrického zařízení výchozí č. 50J/10 na kabelovou přípojku VN, údajně vyhotovenou F. K. s datem 28. 11. 2010, včetně certifikátů nastavení parametrů síťové ochrany s datem 30. 11. 2010 a protokolu o napětíové zkoušce kabelů z 27. 11. 2010. K těmto listinám lze konstatovat totéž. Jednak se „revidované“ komponenty na elektrárně dosud nenacházely, ale zejména uvedené revize nemohly proběhnout dříve, než o ně obžalovaný Š. požádat. Podpisy a otisky razítek na uvedených dokumentech byly naskenovány z jiných listin, neboť předmětné úkony ve skutečnosti neproběhly. Cílem obstarání uvedených listin s konkrétním datem bylo stihnout podat žádost o první paralelní připojení na E.ON do 30. 11. 2010 (resp. doplnit žádost, která byla v tu dobu již na E.ON podána, povinnými podklady, jejichž data mají s okamžikem podání této žádosti korespondovat). Obžalovaný J. posléze začal tvrdit, že obžalovanému Š. poslal toliko vzory, jak mají podobné zprávy vypadat. Této obhajobě však soud neuvěřil, neboť pokud byl Mgr. Š. požádán o výchozí revizní zprávy a poslal mu pouze nepoužitelné vzory, jistě by jej na tuto skutečnost upozornil. Notabene mu na tyto „vzory“ vystavil i fakturu. Předmětné nepravdivé zprávy však graficky a obsahově přesně odpovídají požadavkům kladeným příslušnými normami a byly v tomto ohledu zcela způsobilé vyvolat omyl příslušných subjektů, jimž byly Mgr. Š. následně předloženy. Obžalovaný Š. si v tu chvíli byl dobře vědom míry nedokončenosti elektrárny k datu 30. 11. 2010, nemožnosti revizní zprávy zpracovat nejen k datu jejich faktického dodání obžalovaným J., tím spíše k datu 30. 11. 2010. Že tedy zprávy vyhotovil obžalovaný J. tzv. „od stolu“, bez jakékoliv účasti revizního technika K., nikdo nerozporuje. Pokud byl obžalovaný H. zaúkolován obstarat výchozí revizi NN, jako hlavní dodavatel dobře znal aktuální stav elektrárny k datu 30. 11. 2010 i k datu 5. 12. 2010, kdy e-mailem ve 20:23 hodin žádal J. P. a společnost CES s r. o. o opravu dat na revizních zprávách a výměnu příslušných listů za listy s datem 30. 11. 2010. V tomto e-mailu zdůraznil, že se tyto zprávy mají dne 6. 12. 2010 předávat na E.ON. Jak vyplývá z dokazování, J. P. žádosti vyhověl a nejprve 6. 12. 2010 v 8:11 hodin byly jím „od stolu“ vypracované revizní zprávy zaslány prostřednictvím Z. P. J. H., avšak s daty 3. 12. 2010 a 2. 12. 2010, a vzápětí v 8:20 hodin byly J. H. zaslány opravené strany těchto zpráv s požadovanými daty 30. 11. 2010. O nepravdivém obsahu revizních zpráv vypracovaných J. P. nelze mít pochyb z následujících důvodů. Jak sám doznal, vystavil je v důsledku údajného nátlaku svědka S., na němž byl finančně závislý. Doznal, že je vystavil, aniž uvedenou elektrárnu kdykoliv viděl. O této skutečnosti svědčí i fakt, že se s Mgr. Š. vůbec neznali, což v kombinaci s vědomostí obžalovaného Š., že s ohledem na stav elektrárny nebylo možno výchozí revizi NN části provést, podtrhuje závěr soudu o tom, že věděl nejenom o datové nepravdivosti předmětné zprávy, ale i o její nepravdivosti obsahové. Soud opět opakuje, že bez předložení těchto čtyř revizních zpráv, které tzv. od A do Z neodpovídaly skutečnosti, by nedošlo ke kladnému rozhodnutí stavebního úřadu, které bylo následně podkladem pro rozhodování orgánů zbývajících. Lze s trochou nadsázky hovořit o teorii otrávených plodů z otráveného stromu. Na této skutečnosti nemůže nic zvrátit fakt, že obžalovaný P. v době, kdy nepravdivé revizní zprávy byly již předloženy všem dotčeným úřadům, elektrárnu navštívil a revizi skutečně provedl. Tato nová revize odpovědným orgánům již předložena nebyla a nemůže ani zpětně zhojit jeho revizní zprávy zasláné zbývajícím obžalovaným dne 6. 12. 2010. Tuto skutečnost je třeba opakovaně zdůraznit, neboť podstata trestné činnosti spočívá v obstarání podvodných prostředků deklarujících stav k určitému konkrétnímu datu a k tomuto určitému datu je ve vztahu k revizním zprávám nutno zkoumat stav elektrárny. V daném případě se však situace zjednodušuje v tom směru, že předložené revizní zprávy byly ze své povahy falešné, neboť se při jejich zpracování technickým stavem elektráren žádný revizní technik nezabýval. Za okamžik, ke kterému byly příslušné orgány uvedeny předloženými zprávami v omyl, je pak nutno považovat den jejich předložení kompetentním orgánům, neboť v tu chvíli obžalovaní učinili již všechny potřebné kroky, které k vyvolání omylu učinit mohli. Konkrétní okamžik, ve kterém příslušný pracovník toho kterého orgánu dané zprávy četl a přemýšlel nad nimi, není z toho důvodu pro zjištění trestní

odpovědnosti obžalovaných rozhodný. Ve vztahu ke stavebnímu xxx se tedy jedná o den 16. 12. 2010 (kdy toto datum lze za rozhodné považovat i ve vztahu k tzv. předávacímu protokolu), ve vztahu k E.ON den 6. 12. 2010 a ve vztahu k ERÚ den 22. 12. 2010. Za tímto datem lze z pohledu dovození trestní odpovědnosti všech obžalovaných učinit pomyslnou tlustou čáru, neboť veškeré důkazy, které se zabývají stavem elektrárny po datu 22. 12. 2010 lze hodnotit toliko z pohledu míry společenské škodlivosti a případně uplatnění tzv. principu ultima ratio, a už vůbec nelze těmito důkazy konvalidovat předmětné revizní zprávy. Tento závěr lze vztáhnout i na novou verzi revizní zprávy F. K., kterou opatřil otiskem svého aktuálního razítka a podpisem a která byla založena do správního spisu až v květnu 2011. Stejný závěr lze vztáhnout i k dodatečné revizi obžalovaného P., která nebyla příslušným orgánům v rozhodném období vůbec předložena. Vzhledem k počtu panelů a spojů, které měl obžalovaný P. za povinnost revidovat, se doba dvou dnů, ve kterých měla revize proběhnout včetně sepsání zprávy, nejeví soudu dostatečnou. Například v trestní věci zdejšího soudu sp. zn. 11 T 8/2017 znalec konstatoval, že na revizi NN části elektrárny o počtu cca 23 tisíc panelů je třeba deseti dnů. To však soud uvádí toliko na okraj, neboť to na trestnost jednání obžalovaného P. nemá vliv. Kromě toho, že datum 22. 12. 2010 představuje z hlediska časové souslednosti poslední krok, kterým bylo završeno podvodné jednání obžalovaných, je nutno opětovně zdůraznit, že k tomuto datu byly jimi „pouze“ naposledy použity nepravdivé listiny, které před tím opatřili za účelem jejich následného použití coby prostředků uvedení příslušných orgánů v omyl. Není tedy namístě zkoumat z pohledu trestní odpovědnosti faktický dodatečný soulad těchto použitých prostředků s realitou dne 22. 12., neboť stav ke dni 22. 12. 2010 nebyl jednak nikterak zahrnut v představách obžalovaných v rámci páchaní trestné činnosti při opatrování předmětných dokumentů. Stav FVE ke dni 22. 12. 2010 tedy nemůže mít dodatečný vliv na použité revizní zprávy a ani stav dokončenosti elektrárny ke dni 22. 12. 2010, který se bezpochyby více blížil stavu deklarovanému k okamžiku „protokolárního předání“ s datem 16. 12. 2010, nemůže nijakým způsobem „zvýšit pravdivost“ předmětného dokumentu. Tzv. první paralelní připojení dne 23. 12. 2010 navíc neprobíhalo pod napětím, jednalo se v podstatě o vizuální kontrolu ze strany svědka H.a, zda vzhled elektrárny vizuálně koresponduje s listinami, které Mgr. Š. předložil a to včetně revizní zprávy na VN část elektrárny.

Obžalovaný Mgr. Š. jako odpovědný zástupce investora byl obeznámen nejen s průběhem výstavby, ale i s celou procedurou nutnou pro získání výhodnějších výkupních cen v případě uvedení do provozu v roce 2010, byl obeznámen nejenom s nepravdivým obsahem všech revizních zpráv, ale i s jejich významem v rámci příslušných procedur. Tento závěr se dá vztáhnout i k zástupci dodavatelské firmy obžalovaného H. a nepochybně i k osobám obou revizních techniků – obžalovaných J. a P.. Stejně jako je lékaři jasné, že nemůže vystavit lékařskou zprávu, aniž by pacienta viděl, musí být i každému reviznímu technikovi jasné, že pokud vystaví revizní zprávu, ta musí obsahovat popis skutečně vykonané revizní činnosti a musí i věrně odrážet konkrétní časové období, kdy k revizní činnosti došlo. Úvahy o tom, za jakých okolností může revizní technik vystavit revizní zprávu jménem jiného revizního technika, příp. ve spolupráci s ním, jsou v tomto směru jen dalším argumentem použitým ve snaze zamlžit důkazní situaci. Je opět nutno zdůraznit, že se v případě obžalovaného J. nejednalo o řádnou revizní zprávu, natož o revizní zprávu vypracovanou ve spolupráci s kýmkoliv jiným. Obžalovaný Mgr. Š. byl v časové tísní a z hlediska lhůt jednotlivých orgánů potřeboval předkládat revizní zprávy ke konkrétním datům. Ve vztahu k žádosti o první paralelní připojení vycházel z toho, že k dosažení jistoty prvního paralelního připojení ještě v roce 2010 tak bude muset učinit nejpozději ke dni 30. 11. 2010. V té době elektrárna nebyla zdaleka dokončena. A jelikož smyslem pokynů obž. Mgr. Š. obžalovaným J. a H. nebylo zajistit revizi příslušných částí elektrárny, neboť to ani nebylo možné, ale postoupit o další úroveň v procesu směřujícím k získání licence a dosažení prvního paralelního připojení, je zbytečné blíže se zabývat disputacemi mezi znaleckými ústavy, do jaké

míry lze či nelze revidovat elektrárnu, která není pod napětím. Pokud tento problém pachatelé neřešili v okamžiku obstarání živých revizních zpráv a jejich předložení (jakožto pravdivých) příslušným orgánům, nemá tento argument z hlediska hodnocení jejich subjektivní stránky žádnou relevanci. Na tomto místě však požaduje soud za vhodné konstatovat, že se k problematice možnosti či nemožnosti provést revizní zprávu na část nízkého napětí zabývá mj. rozsudek Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 5 To 56/2016, který podrobným způsobem analyzuje dosavadní vývoj dokazování před správními soudy a konkurující si posudky znaleckých ústavů. V něm se mj. uvádí, že „...obhajobou kritizovaný závěr nalézacího soudu o nutném *dokončení* energetického zařízení pro zpracování výchozí revize (resp. stavební dokončenost, kterou obžalovaní vehementně odmítají), není ojedinělou dedukcí orgánů činných v trestním řízení, nýbrž nikoliv osamoceným stanoviskem odborných autorit, které nakonec bylo akceptováno i Nejvyšším správním soudem (např. Státní úřad Inspekce práce, Technická inspekce ČR, ČVÚT Praha, Fakulta elektrotechnická apod.)...“. Z hlediska požadavků na provedení revize nízkého napětí lze požadovat, aby revizní technik ověřil shodu reálného stavu s projektovou dokumentací a případně zjištěné rozporů zanesl do revizní zprávy. Fotovoltaické panely musí být při výchozí revizi již naistalovány, jinak by nebylo možné zkontrolovat, že jejich typ a počet odpovídá projektové dokumentaci, změřit izolační stav řetězců FV panelů (tzv. stringů), ani ověřit, že bylo provedeno ochranné pospojení panelů v souladu s návrhem výrobce, event. překontrolovat, že byla správně provedena další ochranná opatření předepsaná projektantem. Přestože FV panely jsou výrobky, jejichž bezpečnost deklaruje výrobce, je třeba ve vztahu k nim ověřit např. i to, že při montáži nedošlo k jejich fyzickému poškození, což je typ závady, jejichž existenci nemůže osvědčení výrobce o jejich bezpečnosti vyloučit. Po montáži FV panelů by měl revizní technik také zkontrolovat, že byly uzemněny v souladu s projektovou dokumentací a návody výrobce. Podle dalších závěrů znaleckého ústavu ČVÚT Praha publikovaných v rámci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 313/2015 by v případě nesprávné izolace a uzemnění FV panelu mohlo dojít k zavlečení napětí na rám FV panelu a úrazu elektrickým proudem. Revizní technik by měl taktéž prohlídkou zkontrolovat, že zapojené předměty nesou označení CE, jejich počet dosahující mnohdy desítek tisíc není důvodem pro zjednodušení revizní činnosti a rezignace na tento úkon. Tento názor odpovídá článku 2.1 ČSN 33 1500 ve znění změny Z4. Neověří-li revizní technik, že FV panely mají označení CE, popř. že jsou k nim vydána prohlášení o shodě, nemůže si být jist tím, že jsou jako výrobky bezpečné a že je nemusí revidovat. Zda jsou opatřeny označením CE (popř. že k nim byla vydána písemná prohlášení o shodách), nemůže zkontrolovat, pokud nejsou v době revize na elektrárně přítomny. Závěry znaleckého ústavu ČVÚT podporuje znění normy ČSN 33 2000-6 nazvané *Elektrické instalace nízkého napětí-část 6: REVIZE*. Dle článku 61.2.2 normy ČSN 33 2000-6 přitom prohlídka při výchozí revizi musí být provedena, aby se potvrdilo, že trvale připojené elektrické předměty 1.) vyhovují bezpečnostním požadavkům příslušných norem pro zařízení, 2.) jsou řádně zvoleny a instalovány v souladu s HD 60364 a s návody výrobců a 3.) nejsou viditelně poškozeny do té míry, že by to mohlo ohrozit jejich bezpečnost. Tvzení ČVÚT, že bezpečnost FVE jako celku lze osvědčit až po montáži FV panelů, lze podpořit také vyjádřením Xxxx jakožto organizace zřízené k výkonu státního odborného dozoru nad bezpečností vyhrazených technických zařízení. Uvedený posudek ČVÚT je pro svoji přesvědčivost a přezkoumatelnost aprobován nejen správními soudy, ale i soudy trestními. O významu revizní zprávy a souvisejícího kolaudačního souhlasu svědčí jejich vzájemná souvislost. Kolaudační souhlas je dokladem o povoleném účelu užívání stavby (věta třetí ustanovení § 122 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu – stavební zákon v aktuálním znění) a vzhledem k tomu, že jej lze vydat pouze k dokončené stavbě, popř. části stavby schopné samotné užívání § 119 stavebního zákona, lze jej považovat také za doklad osvědčující stavební dokončenost elektrárny. Kolaudační souhlas nadto osvědčuje bezpečnost stavby, neboť se před jeho udělením zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí

(§ 122 odst. 3 věta druhá stavebního zákona). Přestože jak revizní zpráva, tak kolaudační souhlas slouží k ověření bezpečnosti FVE, je bezpečnost na základě každého z těchto dvou dokumentů posuzována jinou optikou, a tudíž se jedná o vzájemně zaměnitelné dokumenty. Revizní technik kontroluje ty aspekty stavby a jejího budoucího provozu, pro jejichž hodnocení stavební úřad není kompetentní. Stavební úřad (resp. jeho zaměstnanci) nedisponuje takovými odbornými znalostmi a tudíž sám neověřuje bezpečnost energetického zařízení v rozsahu, v jakém tak činí revizní technik. V tomto ohledu má revizní zpráva nezastupitelný význam (viz např. rozsudek NSS ČR ze dne 16. 7. 2015, sp. zn. 7 As 114/2015, rozsudek NSS ČR ze dne 30. 3. 2017, sp. zn. 2 As 313/2015). Kolaudačnímu souhlasu ve smyslu § 122 stavebního zákona může předcházet rozhodnutí o tzv. předčasném užívání stavby dle § 123 stavebního zákona, jako tomu bylo v tomto případě. Z příslušného zákonného ustavení je zřejmé, že povahou se jedná o stejné rozhodnutí, které se však vztahuje na stavby takového stupně nedokončenosti, že nelze uvažovat o kolaudačním souhlasu. I v § 123 odst. 1 stavebního zákona zkoumá stavební úřad stavbu z pohledu bezpečnosti a zdraví osob či zvířat nebo životního prostředí. V posledním odstavci na str. 2 dotčeného rozhodnutí se mj. konstatuje, že stavebník doložil doklady o výsledcích zkoušek předepsaných na stavbě. V souvislosti s výpovědí svědkyně M. je evidentní, že se jedná o dotčené revizní zprávy. Svědkyně M. (byť byla její výpověď v rámci opakovaných výsledků poněkud rozmělněna) jasně uvedla, že pokud by věděla o nepravdivosti předložených revizních zpráv, zmíněné rozhodnutí by nevydala. Tolik k významu revizní zprávy pro rozhodování příslušného stavebního úřadu a jeho uvedení v omyl.

Otázka omylu vyvolaného na straně ERÚ byla velice podrobně řešena v rámci rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 256/2015. V odstavci 136 se mj. uvádí, že posuzování technické způsobilosti /bezpečnosti/ je odborná technická otázka. Řízení o udělení licence přitom není vystavěno na zásadě, že by správní orgán měl aktivní vyhledávací činností zjišťovat za žadatele, zda jsou splněny podmínky pro udělení licence, ale je vystavěno na zásadě, že prokázání těchto podmínek je na žadateli. Z těchto důvodů byl v právních předpisech stanoven požadavek, aby žadatel o licenci předložil doklad v podobě revizní zprávy, kterým se prokazuje bezpečnost elektrárny. Revizní technik pak svým podpisem na revizní zprávě stvrzuje jak závěr revizní zprávy, tak řádnost všech postupů při jejím zpracování. Tímto způsobem je revizní technik spoluodpovědný za náležité zjištění skutkového stavu ve správním řízení. Byť má správní orgán plnou možnost provést prověření údajů v revizní zprávě, a to i způsobem, který svou podrobností a rozsahem odpovídá provedené revizi, nelze dovozovat, že by nezbytnou součástí řízení o udělení licence mělo být takto podrobné ověření revizní zprávy. Jde spíše o kontrolní oprávnění správního orgánu, k němuž může přistoupit v případech, kdy k tomu shledá důvody. Tímto způsobem nelze nahradit požadavek na předložení revizní zprávy (či znaleckého posudku). Pokud by měla být podrobná kontrola revizní zprávy srovnatelná se samotnou revizí pravidelnou součástí řízení před správním orgánem, pozbylo by smyslu vyžadovat revizní zprávu, jelikož by vlastně šlo o dvojí kontrolu téhož. Obecně pak lze konstatovat, že k udělení licence může dojít, aniž by správní orgán na místě samém ověřoval údaje v revizní zprávě. V takovém případě se revizní zpráva chová jako formalizovaný výsledek prověřovací činnosti kvalifikovaného odborníka. Všechny revizní zprávy předložené obžalovaným Mgr. Š. v této věci příslušným orgánům měly veškeré předepsané formální i obsahové náležitosti. Podle výslovného požadavku obžalovaného Mgr. Š. adresovaného obžalovaným J. a H., byly tyto revizní zprávy označeny jako **výchozí**. Z jejich obsahu vyplývá, které konkrétní části předmětné elektrárny byly podrobeny revizní činnosti a s jakým konkrétním výsledkem. V revizní zprávě P93-1/01 se ve vztahu k FVE Xxxx hovoří jako o *elektrickém zařízení, které je schopné spolehlivého provozu*. V souvislosti s obsahem revizní zprávy, kde je popsáno kompletní měření a kontrola prvků nízkonapěťové části elektrárny, nelze pochybovat o tom, že elektrickým zařízením je myšlena celá nízkonapěťová část elektrárny včetně panelů. Jako revidovaný objekt je zde ostatně popsán FVE II. Xxxx část NN-

elektrárna. Ve druhém posudku P93-2/2010 se jedná o část NN-trafostanice. I ve výchozích revizních zprávách č. 51J/10 a 50J/10 zfalšovaných obžalovaným J. je uveden závěr, že zařízení je schopno bezpečného a spolehlivého provozu. Pokud příslušný referent ERÚ uvedené zprávy P.1 a kontroluje po formální i obsahové stránce, nemůže dospět k jinému závěru, než že tyto zprávy splňují požadované náležitosti. Tzv. odpor imedanční smyčky, tolik následně diskutovaný ve fázi projednání věci před soudem, jednak neřešil nikdo z obžalovaných, když je nutno znovu podtrhnout, že k tomu v dané situaci nebyl ani důvod, neboť cílem nebylo elektrárnu revidovat, ale co nejrychleji předložit nepravdivé revizní zprávy pro dosažení kýženého postupu v předepsaných procedurách, neřešil jej však ani ERÚ a z žádného důkazu nevyplývá, že by absence tohoto údaje v revizní zprávě P93-1/01 měla na cokoli vliv. Ostatně ani obžalovaní v rámci výstavby elektrárny neřešili problém zajištění náhradního zdroje pro účely změření impedance. Jelikož tato skutečnost nehrála při uvažování obžalovaných v rámci trestné činnosti žádný vliv, nevidí soud důvodu, proč by se v rámci hodnocení důkazů měl zabývat rozsáhlými vědeckými pojednáními na toto téma. Z dokazování ostatně ani nevyplývalo, že by ERÚ v rozhodném období tento problém nějak řešil, hodnota odporu imedanční smyčky se ostatně dala s jistotou mírou odchylky spočítat, aniž by zařízení bylo uvedeno pod napětí. Je evidentní, že k vydání kladného rozhodnutí o licenci postačovaly ERÚ (kromě ostatních povinných listinných důkazů) revizní zprávy, které osvědčovaly bezpečnost jednotlivých elektráren jako celku bez uvedení odporu imedanční smyčky. Na skutečnosti, že ERÚ rozhodoval ve stavu omylu vyvolaném jednáním obžalovaných, což jednoznačně konstatoval NSS ČR, nemůže ničeho změnit ani fyzická obhlídka elektrárny přes plot svědkem N. dne 28. 12. 2010. Tento svědek se na namátkovou kontrolu dostavil pouze proto, aby vizuálně ověřil, zda se na místě samém elektrárna skutečně nachází a zda vizuálně, pohledem přes plot, jeví známky dokončenosti. Z povahy tohoto úkonu je vyloučeno, aby svědek přezkoumával závěry revizních zpráv (k čemuž ostatně neměl ani potřebnou kvalifikaci a nemohl by to učinit ani v případě, že by elektrárnu fyzicky kontroloval zevnitř). Stejně tak tato zběžná kontrola nebyla způsobilá odhalit fakt, že řízení je zatíženo podstatnou vadou v podobě falešných revizních zpráv a rozhodnutí o licenci tudíž není možné vydat. K závěru o nemožnosti za daných podmínek vydat licenci dospěl nezvratně Nejvyšší správní soud a není důvodu, aby se od tohoto velice podrobně zdůvodněnému názoru tento soud odchýlil. Opět je nutno zdůraznit časový aspekt celé procedury. Kdyby se obžalovaní rozhodli postupovat zcela v souladu se zákonem, zcela jednoznačně by nebylo možno provést výchozí revizi ke dni 16. 12. 2010, kdy však obžalovaní již dosáhli vydání rozhodnutí stavebního úřadu. Obžalovaní chtěli mít jistotu, že v rámci lhůt stanovených distribuční společností a ERÚ stihnout provést veškeré potřebné kroky ještě v roce 2010, jinak by nezískali nárok na velmi výhodné výkupní ceny elektrické energie. Kromě spěchu s kompletací elektrárny kvůli prvnímu paralelnímu připojení, obžalovaní pospíchali s obstaráváním listinných podkladů pro příslušné procedury do té míry, že zcela rezignovali na jejich smysl a význam. Ve své podstatě stačí k závěru o trestní odpovědnosti obžalovaných už samotný fakt, že licence ze strany ERÚ neměla být nikdy vydána, neboť nebyla řádným způsobem prokázána bezpečnost elektrárny. V době, kdy obžalovaní předmětné nepravdivé listiny obstarali, si přitom nemohli být jisti, jakým tempem bude výstavba pokračovat, neboť jakákoliv stavba není závislá toliko na materiálu a počtu pracovníků, ale i na nahodilých událostech v podobě počasí, nehod, závad na materiálu apod. Právě i z důvodu této nejistoty sáhli obžalovaní k – z jejich pohledu – nejjistějšímu řešení a nečekali na okamžik, kdy bude možno všechny čtyři revizní zprávy získat postupem *lege artis*. Námitka, že svědkyně M. či svědek Ing. N. postupovali do té míry nedbale, že se nemohou dovolávat omylu, nemůže ve světle shora uvedeného obstát. Nebyli ze zákona povinni revizní zprávy přezkoumávat ani k tomu neměli potřebné vzdělání. V žádném ohledu tedy nepochybili, pokud presumovali jejich správnost. Ve vztahu k distribuční společnosti E.ON pak omyl vyvolaný předložením nepravdivých revizních zpráv vedl k faktickému zrychlení řízení o umožnění prvního paralelního připojení a přidělení konkrétního termínu ještě v roce 2010. Pokud by obžalovaní čekali s vyhotovením revizních zpráv až do okamžiku, kdy to bude z hlediska

dokončenosti možné, dostali by se časově s okamžikem podání žádosti o první paralelní připojení hlouběji do měsíce prosince, zatímco v důsledku „zrychlení“ za pomoci falešných revizních zpráv měli k dispozici celou 30-ti denní lhůtu a jistotu, že k připojení dojde ještě v roce 2010. Tolik k povaze a významu revizních zpráv v řízení před ERÚ a E.ON a nemožnosti uvést správní orgán v omyl v důsledku jeho údajné nedbalosti.

K předávacímu protokolu sepsanému dne 16. 12. 2010 a jeho významu soud konstatuje, že se jedná o podstatnou listinu, kterou žadatel o licenci prokazuje jednak majetkový vztah k předmětné elektrárně a současně splnění finančních předpokladů, mj. bezdlužnost vůči dodavateli. Skutečnost, že se jedná o dokument významný již pro (v celé proceduře první v pořadí) rozhodnutí ze strany stavebního úřadu dne 16. 12. 2010 svědčí poznatek, že byl protokol vyžadován svědkyní M. jako povinný podklad pro účely vydání rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby. Soud nemá důvodu nevěřit této svědkyni, že obžalovaným pouze rámcově sdělila, jaké formální a obsahové náležitosti by takový protokol měl mít. Soud zdůrazňuje, že realizovaná dodávka komponentů pro FVE není totéž, co kompletně zhotovené dílo způsobilé k protokolárnímu předání a k prokázání jeho dokončení a přechodu vlastnického práva na objednatele. I v případě předávacího protokolu se jedná o evidentně účelový postup s vědomím jeho nepravdivého obsahu v úmyslu zrychlit celý proces a dosáhnout co nejrychleji kýženého rozhodnutí stavebního úřadu. O tom, že předávací protokol měl v dané proceduře význam, svědčí i skutečnost, že jej obžalovaní následně přepsali na počítači a předložili ERÚ. Požadavek na doložení uvedeného dokumentu je logický, neboť samotná smlouva o dílo ničeho nevypovídá o tzv. dokončenosti díla, a proto ERÚ trval na jednodušším prokazování vlastnictví v podobě předávacího protokolu. Z pohledu licenčního řízení se jedná o povinný dokument ve smyslu § 7 odst. 4 písm. d), e) zákona č. 458/2000 Sb. Ze zákona pak stejně jako ve vztahu k ostatním dokumentům vyplývá jednoznačný požadavek na jeho pravdivost, byť v dané věci měl význam zejména z pohledu dostatečně rychlého pokroku v rámci celého komplexního řízení. To, že údaje v předávacím protokolu neodpovídají reálnému průběhu výstavby a dokončenosti díla, připouštějí i obžalovaní Mgr. Š. a H., nicméně se v tomto ohledu dovolávají faktu, že pouze respektovali pokyny svědkyně M.. Soud však konstatuje, že svědkyně M. na rychlosti daného řízení nebyla nijak zainteresována a zatímco obžalovaní mají možnost hájit se jakýmkoliv způsobem, svědkyně vypovídá pod sankcí trestního stíhání. Pokud 15. 12. 2010 vyzval ERÚ společnost FVE 28 s r. o. k dodání mj. předávacího protokolu a ten byl dne 22. 12. 2010 ERÚ doručen, je zjevné, že tištěná verze vznikla v nezjištěném okamžiku uvnitř daného časového období. Jedná se obsahově o stejný protokol, který obžalovaní Mgr. Š. a H. sepsali dne 16. 12. 2010 a jehož rozpor se skutečným stavem k tomuto datu obžalovaní ani nezpochybňují, pouze svalují vinu za jeho obsah na svědkyni. Nadto je nutno poukázat na rozpor uvedeného dokumentu s jinými listinami, námátkou odstoupení od smlouvy společností OHL ŽS a. s. ze dne 27. 12. 2010 ohledně montáže trafostanic z důvodu značné stavební nepřipravenosti, odstoupení společnosti FVE 28 s r. o. ze dne 6. 1. 2011 z důvodu prodlení společností Nextel s r. o. (obžalovaný H.) s předáním díla, dohodou o narovnání mezi FVE 28 s. r. o. a společností Nextel s r. o. ze dne 10. 3. 2011.

Obhajoba obžalovaného Š., že měl na všechno placené odborníky, tudíž za jejich práci neodpovídal, navíc mu ani nebyly známy vady jimi předložených dokumentů (a ani být s ohledem na jeho vzdělání nemohly), byla provedeným dokazováním vyvrácena. Obžalovaný Mgr. Š. byl jako právník dobře obeznámen s průběhem všech tří „povolovacích řízení“, včetně sumy podkladů, které je povinen doložit. Zejména si však byl vědom příslušných lhůt a ze všeho nejvíc data 31. 12. 2010, dokdy bylo nutno vše stihnout. O tom svědčí jeho instrukce k obstarání antedatovaných revizních zpráv. Vědomí skutečnosti, že nárok na zvýhodněnou výkupní cenu elektřiny se odvíjí od pozdějšího z dat udělení licence nebo prvního paralelního připojení a

znalost 30 denní lhůty E.ON k provedení prvního paralelního připojení od okamžiku dodání relevantních dokumentů vedla k „urychlení“ obou procedur prostřednictvím nepravdivých listin. Z čeho soud dovozuje, že si jejich nepravdivosti byl dobře vědom, je popsáno výše. V dané fázi rozestavěnosti FVE měl na vybranou. Mohl buď riskovat, že legální cestou zvýhodněné výkupní ceny nedosáhne (což bylo víc než pravděpodobné mj. vzhledem k zahlcení ERÚ a E.ON), nebo vsadit na „jistotu“ a neponechat nic náhodě i za cenu porušení zákona. V té souvislosti je nutno zdůraznit, že obžalovaný Š. je jednatelem společnosti s ručením omezeným (stejně jako obžalovaný H.), tedy osobou oprávněnou a zároveň zodpovědnou jednat jménem obchodní společnosti. Za daných okolností nelze vůbec uvažovat o zbavení trestní odpovědnosti statutárních orgánů, neboť oba obžalovaní mají povinnost v jejich pozicích postupovat tzv. s péčí řádného hospodáře plynoucí z ustanovení § 194 odst. 5 ve spojení s § 135 obchodního zákoníku, tj. zákona č. 513/1991 Sb., platného v rozhodné době. Bylo tedy jejich povinností vykonávat působnost jednatele společnosti s ručením omezením tzv. s náležitou péčí. Byť tento pojem existoval toliko v rámci judikatury, jednalo se o natolik všeobecně známý a vžitý pojem, že byl zanesen do právní úpravy od 1. 1. 2014, kde je definován v rámci nového občanského zákoníku – zákona č. 89/2012 Sb. v § 6 odst. 1, nebo v zákonu č. 90/2012 Sb. o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), kde je upraven v § 51 odst. 1 tohoto zákona. Podle této definice „pečlivě a s potřebnými znalostmi jedná ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhájitelném zájmu obchodní korporace“. V tomto smyslu obžalovaný Mgr. Š. rozhodně nepostupoval. Za uvedených okolností se nemůže vyvinít tvrzením, že listiny pouze podepisoval, případně někam doručoval. Žádnou přímou odpovědnost na nikoho z pozice jednatelů nedelegoval. V této souvislosti soud nepochybuje, že zejména obžalovaní Mgr. Š. a H. nejlépe znali podrobnosti výstavby předmětné FVE. Otázkou tzv. dobré víry na straně obžalovaného Mgr. Š. se ostatně podrobně zabývá rozsudek NSS ČR sp. zn. 9 As 256/2015, který mu rozhodně dobrou víru nepřiznává. V odstavci 173 se uvádí, že k dobré víře je nutno v první řadě poznamenat, že je věcí žadatele o licenci, aby si zajistil řádné doklady, kterými podkládá svou žádost. Žadatel o licenci má volnost v tom, jakému reviznímu technikovi zadá zpracování revizní zprávy, pokud si nezvolí způsob prokázání technických podmínek znaleckým posudkem zpracovaným **v čase rozhodném pro posouzení bezpečnosti** elektrárny. Současně pak po žadateli o licenci lze požadovat, aby při volbě revizního technika či znalce postupoval obezřetně a důsledně vyžadoval jejich řádný postup, k čemuž by měl poskytnout prostor a potřebnou součinnost. Je v nejlepším zájmu žadatele o licenci, aby nebyl pouhým pasivním příjemcem revizní zprávy či znaleckého posudku, ale **aby též ověřil minimálně to, zda v revizní zprávě či znaleckém posudku deklarovaná kontrola proběhla.** Dle odstavce 174 obecně je pak problematické dovozovat dobrou víru takového žadatele o licenci, který se o proběhlou revizi nezajímal a spoléhal na to, že případné nesrovnalosti bude vyhledávat žalovaný (ERÚ). Dobrá víra hodná ochrany nemůže spočívat ve zcela rezignovaném a apatickém postupu žadatele ve vztahu k reviznímu technikovi či znalci, ale je třeba trvat na tom, aby žadatel přijal přiměřená opatření, která jej mohou vést k důvodnému předpokladu, že jím předkládaná revizní zpráva či znalecký posudek netrpí vadami. K tomu, aby byl žadatel o licenci v dobré víře, nebude postačovat pouze to, že zadal požadavek na vypracování revizní zprávy či znaleckého posudku, a že tuto revizní zprávu či posudek následně převzal a společně s žádostí o licenci předložil správnímu orgánu. Těžko lze dovozovat dobrou víru ze slepé a bezmezné důvěry v práci revizního technika či znalce. Obžalovaný Mgr. Š. se na jednu stranu paradoxně dovolává erudovanosti a pečlivosti pracovníků dotčených subjektů, aby tím doložil, že o nějakém podvodu ve vztahu k nim by nebylo možno ani uvažovat, natož se o něj pokusit. Na druhou stranu však operuje ve stejné šíři s argumenty, které mají navodit dojem, že stejní pracovníci ve stejném období svoji práci vykonávali natolik nedbale a povrchně, že vady předložených dokumentů neodhalili a za konečný výsledek v tom důsledku mohou především sami. Na jednu stranu zdůrazňuje, že referentce stavebního úřadu pravdivě referoval o skutečném stavu stavby a po vzájemné dohodě stáhl podanou žádost o kolaudaci a podal žádost o předčasné

užívání stavby. Na druhou stranu podepsal nepravdivý protokol o předání dokončeného díla, který kromě stavebního úřadu předložil i ERÚ a E.ON. Obžalovaný Š. na jednu stranu poukazuje na skutečnost, že referent ERÚ svědek Ing. N. pozoroval stavbu pouze zpoza plotu, ačkoliv podle obžalovaného disponuje celou řadou zákonných oprávnění a možností, kterých však při kontrole nevyužil, na druhou stranu se však dovolává správných závěrů plynoucích z takto popsané povrchní prohlídky. Dovolává se závěru tzv. hloubkové kontroly ERÚ z roku 2013 a zejména zdůrazňuje stav elektrárny k 28. 12. 2010, který je však z pohledu jeho trestní odpovědnosti nepodstatný. Podrobně rozebírá okolnosti odstoupení smlouvy o dílo a vysvětluje, proč se tak stalo. Účelově vykládá správní řád. Dovolává se toho, že správní orgán vydává své rozhodnutí na základě právního, skutkového a materiálního stavu ke dni, ke kterému vydává předmětné rozhodnutí. V praxi by to tedy dle něj mělo znamenat, že v den 28. 12. 2010 měly proběhnout celkem čtyři revize a být o nich sepsány revizní zprávy, stejně tak mělo být předáno dílo a sepsán předávací protokol, nehledě na rozhodnutí stavebního úřadu, které by mělo být učiněno k témuž dni a poté by k témuž datu teprve rozhodl ERÚ. Při použití tzv. doslovného výkladu, jak to činí obžalovaný Mgr. Š., by totiž pouze za těchto okolností byla ze strany ERÚ naplněna litera zákona. Naštěstí zná právní teorie i výklad logický, z něhož vychází nejen správní orgány, ale i tento soud.

Obhajoba obžalovaného J. H., který se v podstatě k trestné činnosti doznal, teoretizuje na téma možnosti uvést v omyl pracovníka stavebního úřadu, ERÚ a E.ON, případně do jaké míry jsou nepravdivé listiny nezbytné pro rozhodnutí uvedených subjektů. Touto otázkou se soud podrobněji zabýval výše. Soud v tomto ohledu řešil i význam následných událostí na stavbě v podobě první kontroly obžalovaného P. dne 22. 12. 2010 a vypracování nové revizní zprávy (oficiálně nepoužité) a následného sepsání protokolu o prvním paralelním připojení s pracovníkem E.ON dne 23. 12. 2010. I otázka vlivu neoprávněně uskutečněného prvního paralelního připojení na trestní odpovědnost obžalovaných byla řešena výše.

Obžalovaný J. doznal, že revizní zprávy vyhotovil jménem jiného revizního technika, bez jeho účasti a pod neplatným číslem jeho osvědčení. Z dokazování nevyplývá, že by jakkoli obžalovaného Š. upozorňoval na legislativní rozpory a další problémy, na něž nyní obžalování upozorňují, naopak -stejně jako zbývající obžalování- splnil obratem jeho pokyn. Jeho obhajoba ohledně zaslání pouhých vzorů byla rozebrána výše.

Obžalovaný J. P. sám doznal, že mu J. S. řekl, že revizi je potřeba dodat hned, aby mohla být podána žádost na E.ON. Spokojil se s ujištěním J. H., který je vzkázal přes J. S.. Obžalovaný J. P. se dovolává dobré víry, neboť jednal na příkaz svědka S., který mu měl tvrdit, že elektrárna je hotová. Úvahy o dobré víře na straně revizních techniků – obžalovaných P. a J., byly taktéž rozebrány výše a je bezpředmětné je znovu opakovat. Otázka nemožnosti konvalidace nepravdivé revizní zprávy pozdější krátkou návštěvou elektrárny v situaci, kdy nejsou dodány trafostanice, o nichž však revizní zpráva pojednává, byla také již rozebrána. Ani skutečnost, že obžalovaný P. neznal obžalovaného Mgr. Š. a neměl v konečném výsledku z trestné činnosti profit, nepřerušuje příčinnou souvislost mezi jeho jednáním pomocníka a vzniklou škodou. Ani zhodnocení revizní zprávy Ing. K. a následné vehementní vydávání původně „výchozí“ revizní zprávy za zprávu „dílčí“, nemůže nic změnit na faktu, že obžalovaný stěžejní revizní zprávy vypracoval, aniž by jakoukoliv revizní činnost provedl. Otázka označení revizní zprávy je toliko dodatečnou hrou s pojmy, neboť jak z požadavku Mgr. Š. tlumočeného obžalovanému P., tak ze samotného pojmosloví vyplývající z příslušných norem a v neposlední řadě z obsahu předmětné zprávy vyplývá, že předstírá revizi celé FVE jako elektrického zařízení, včetně panelů (P93-1/01). Pokud ve dnech 20. a 21. 12. 2010 elektrárnu skutečně navštívil, o čemž však nesvědčí kromě

jeho tvrzení a tužkou přepsaných zpráv žádný jiný důkaz, soud konstatuje, že s ohledem na velikost předmětné elektrárny a zkušenosti soudu z jiných fotovoltaických kauz není možno revizní činnost na elektrárně tohoto výkonu provést během dvou dnů. Ani dodatečná návštěva elektrárny nic nemění na faktu, že revizní technik nesmí uvést do oběhu nepravdivou revizní zprávu. K otázce dodatečné konvalidace předloženými znaleckými posudky se vyjádřil nejen tento soud, ale i soudy správní. Obecně soud ke všem nepravdivým revizním zprávám, které v této věci byly obžalovanými J. a P. obstarány uvádí, že po formální i obsahové stránce nebudí sebemenší pochybnosti a jednoznačně navozují dojem, že příslušné „revidované“ části jsou hotové a bezpečné a elektrárna je k okamžiku jejich vypracování schopna provozu. Obsah hlasových nahrávek mezi obžalovaným P. a svědkem S. soud nehodnotil, neboť nikterak nesouvisí s podstatou této trestní věci a důkazy vztahujícími se k trestní odpovědnosti obžalovaných. Dále se i tento obžalovaný zabývá možností uvedení příslušných subjektů v omyl. Zdůrazňuje, že v době vyrobení nepravdivé revizní zprávy neznal nikoho ze zbývajících obžalovaných.

Tzv. dobrou víru obžalovaných Š. a H. (pro účely trestního řízení nedbalost) vylučují shora provedené důkazy. Obžalovaný Mgr. Š. jednal aktivně a s plným vědomím významu předložených revizních zpráv a předávacího protokolu, stejně jako s plným vědomím skutečnosti, že nejsou a nemohou být pravdivé. Tyto následně uplatnil v rámci příslušných kroků vedoucích ke kýženému cíli. Totéž lze dovodit i vůči obžalovanému H., v jehož zájmu dodavatele byl stejný cíl. U obžalovaných Mgr. Š. a H. proto ve vztahu k podvodnému jednání dovozuje soud úmysl přímý. U obžalovaných R. J. a J. P. lze uvažovat přinejmenším o nepřímém úmyslu ve formě srozumění s tím, že jimi zhotovené a dodané nepravdivé revizní zprávy budou následně použity pro účely stavebního, licenčního a připojovacího řízení. Závěrem soud podotýká, že většina argumentů, kterými se obžalovaní hájí, je „použitelná“ ve vztahu k nim všem, což se dá zrcadlově vztáhnout i k argumentům soudu, kterými jsou tyto vyvráceny.

Lze tedy rekapitulovat, že podstatou celé věci je participace obžalovaných Mgr. Š. a J. H. na obstarání všech nepravdivých podkladů, které byly v daných řízeních použity /čtyři revizní zprávy a předávací protokol/, a současně participace obžalovaného J. na obstarání dvou nepravdivých revizních zpráv (50J/10, 51J/10) a J. P. na obstarání dvou nepravdivých revizních zpráv (P93-1/01 a P93-2/2010), a to při plném vědomí všech aktérů, k čemu uvedené listiny budou sloužit. Soud nepřistoupil na konstrukci, že obžalovaní J. a P. jako revizní technici nevěděli, k čemu revizní zprávy, které „vyrobili“, budou použity. Z povahy věci byli srozuměni s tím, že tyto zprávy jsou způsobilé obecně a v jakékoli situaci deklarovat bezpečnost daného zařízení a za jejich obsah z pohledu jejich případných adresátů zcela zodpovídali. Pokud obžalovaní nebyli schopni bezpečnost elektrárny prokázat v daném okamžiku revizními zprávami, stejně tak jako nebyli schopni prokázat předání kompletního díla a v tom důsledku přechodu vlastnického práva na objednatele společně s jeho bezdlužností vůči zhotoviteli, je nesporné, že taková FVE nemohla a nesměla obdržet licenci. I kdyby bylo možno hypoteticky uvažovat o faktu, že FVE byla ke konci roku 2010 kompletně hotová, jak se to snaží prokázat obhajoba, je současně nesporné, že došlo k falzifikaci stěžejních podkladů a tudíž je nutno na straně obžalovaných dovodit podvodné jednání. Všechny důkazy obhajoby zabývající se aktuální právní úpravou, rozpornými normami, možnostmi či nemožnostmi vyhotovit revizní zprávy a stavem dokončenosti elektrárny k datu 28. 12. 2010, jsou z pohledu této prosté úvahy zcela irelevantní a není tudíž nutno se jimi obšírněji zabývat. Je nadbytečné zkoumat, co konkrétně bylo na předmětné elektrárně dokončeno k datu 28. 12. 2010, byť lze reálně připustit, že předmětná elektrárna byla k tomuto datu z nezanedbatelné části dokončena. Je však vyloučeno zpětně prokázat podmínku bezpečnosti dané elektrárny, přičemž zejména v tomto ohledu došlo z pohledu obžalovaných ke trojímu oklamání kompetentních subjektů prostřednictvím nepravdivých (obžalovaný P.) či

falzifikovaných (obžalovaný J.) revizních zpráv. Nadto došlo k oklamání uvedených orgánů i ve vztahu k prokázání finančních předpokladů a vlastnického práva prostřednictvím nepravdivého předávacího protokolu. Jedná se o skutečnosti, které je povinen žadatel o licenci pravdivě doložit v souladu s ustanovením § 7 odst. 1, odst. 4 písm. d), e) energetického zákona č. 458/2000 Sb. Obžalovaní Mgr. Š. a J. H. mohli v hektické době postupovat v souladu se zákonem s rizikem, že příslušné listiny budou v pravdivé podobě předloženy později a příslušná rozhodnutí ze strany kompetentních orgánů budou učiněna případně až v roce 2011 a nárok na nejvýhodnější ceny elektrické energie nevznikne. Zvolili však cestu rizika trestního stíhání, když danou proceduru zrychlili a kýženého výsledku dosáhli prostřednictvím trestné činnosti.

Zatímco pro vyvození trestní odpovědnosti obžalovaných J. a P. postačí nikým nerozporovaný fakt, že ani jeden z nich předmětnou elektrárnu nenavštívil a revizní činnost neprovedl, a navzdory tomu vystavil inkriminované revizní zprávy, ve vztahu k subjektivní stránce jednání obžalovaných Mgr. Š. a H. je nutno i zkoumat, zda věděli o konkrétním stádiu rozestavěnosti elektrárny a nemožnosti revizní zprávy vystavit k datu 30. 11. 2010. Sám obžalovaný Š. ve své výpovědi uvedl, že na počátku měsíce prosince bylo osazeno 50% panelů. Nedokončenost a antedatování revizních zpráv doznal obžalovaný H., který ve své výpovědi uvedl, že část kabeláže nebyla ještě zapojena ke dni 6. 1. 2011. Kromě těchto výpovědí lze poukázat mj. na text e-mailu od R. D., který dne 16. 12. 2010 oznamuje obžalovanému Š., že společnost OHL ŽS, jejímž jménem jednal, odstupuje od zakázky v podobě montáže trafostanic, a to z důvodů stavební nepřipravenosti. Z toho je zřejmé, že obžalovaný Mgr. Š. k datu 30. 11. 2010, kdy dal pokyn k vypracování antedatovaných revizních zpráv, věděl, že elektrárna není kompletně osázena solárními panely, chybí přinejmenším dvě trafostanice. O mnohem pozdějším vybavení elektrárny funkčními prvky svědčí mj. komunikace mezi JP Energo s. r. o. a obžalovaným Mgr. Š., z níž vyplývá, že osazení NN rozvaděčů do trafostanice proběhlo až dne 28. 12. 2010. Ještě k datu 4. 1. 2011 tvrdí J. K. ze společnosti JP Energo s. r. o., že trafostanice TS1 a TS2 jsou částečně neosazené a nemohou být spuštěny. Dále se jedná o e-mail od L. K. obžalovanému Mgr. Š., že zapojení všech střídačů VACON, zapojení DC rozvaděčů bude provedeno ke dni 30. 12. 2010, nebudou však provedeny výkopové práce na pravé straně u osmi střídačů. Podle následného e-mailu předloženého obhajobou bylo uvedených osm střídačů zapojeno dne 28. 12. 2010. Jen na okraj soud k situaci dne 30. 11. 2010 zmiňuje mailovou korespondenci obžalovaného Mgr. Š. s advokátem Mgr. M., kde řeší narovnání vztahů se společností NEXTEL a činí tak mj. proto, aby tato společnost nepodnikala kroky ve vztahu k ERÚ, SEI, E.ONu atd. Výslovně se zmiňuje, že má z takového jednání strach, neboť FVE Xxxx je skutečně nedodělaný. Výsledkem snahy uklidnit vztah se společností NEXTEL je dohoda o narovnání z 10. 3. 2011, kde je mj. stanovena povinnost mlčenlivosti k obsahu dohody o narovnání pod smluvní pokutou 2 mil. Kč a je současně dohodnuto, že subjekty o sobě nebudou šířit jakékoliv negativní skutečnosti. Teprve protokol o převzetí díla ze dne 20. 3. 2011 odpovídá realitě. Z těchto důkazů lze bezpečně dovodit, že si jak obžalovaný Mgr. Š., tak obžalovaný H. byli v okamžiku, kdy začali podnikat kroky k obstarání nepravdivých revizních zpráv, plně vědomi skutečného stavu rozestavěnosti elektrárny. Kromě toho o stavu elektrárny objektivně vypovídá fotodokumentace pořízená svědkem K. a svědkyní S., neboť skutečnosti zjištěné shora popsányi důkazy k okamžiku pokynu obžalovaného Mgr. Š. ostatním obžalovaným k zajištění nepravdivých revizních zpráv plně korespondují s pořízenou fotodokumentací, i výpovědi těchto svědků. Pokud svědek Mgr. M. hovoří o 80-90 procentní dokončenosti elektrárny k datu 31. 12. 2010, je tato výpověď taktéž v souladu se zjištěními soudu ohledně stavu elektrárny k datu 30. 11. 2010. Totéž lze tvrdit o výpovědi svědka K. ze společnosti JP Energo, která kompletovala trafostanice a dílo předala v lednu 2011. Výpověď svědka L. G. lze v tomto ohledu hodnotit jako neutrální, neboť z ní nelze zjistit žádné podstatné skutečnosti vztahující se k předmětnému datu. Nicméně je zjevné, že na elektrárně byly zapojeny střídače ke konci roku a kontrola zařízení proběhla až v roce 2011. Sám

tento svědek zajistil v lednu 2011 revizního technika k vyhotovení zprávy. Stejně tak z výpovědi svědka D. lze dovodit, že jeho společnost Rollex provedla na elektrárně jednorázovou výpomoc a práce ukončila v polovině prosince 2010. Tomu se v prosinci 2010 zdála elektrárna vizuálně dokončená. Svědek Ing. J. N. se vyjadřoval až ke stavu, který pozoroval k datu 28. 12. 2010, kdy vykonal obhlídku místa samého, svědek H. k tomu, co viděl dne 23. 12. 2010. Svědek P. na elektrárně nikdy nebyl a vyjadřoval se pouze k okolnostem zasílání revizních zpráv a jejich titulních stran firemním mailem. Svědek J. S. sice tvrdil, že koncem listopadu společnost CES s r. o. položila VN kabel do připraveného výkopu, nicméně nedokázal vysvětlit, jak je možné, že VN přípojka nebyla dokončena k datu 22. 12. 2010. Svědek F. K. se vyjadřoval pouze k podpisům a razítkům na použitých revizních zprávách, svědek Ing. B. pouze potvrdil, že na elektrárnu měla společnost POWER Energo s r. o. dodat kiosek z trafostanice, transformátor a VN rozvaděč včetně jeho součástí, příslušnou složku s daty však nenašel. Svědek D. ze společnosti OHL ŽS potvrdil, že poslal Mgr. Š. mail, v němž mapuje stav zakázky trafostanic k datu 16. 12. 2010, zakázka byla kvůli nepřipravenosti a ohrožení termínu dodání postoupena společnosti JP Energo s r. o. Má za to, že z pohledu VN došlo k dokončení trafostanic na konci roku 2010. Svědkyně Mgr. Š. se ke stavu elektrárny k datu 30. 11. 2010 nevyjádřila, svědek M. H., pracovník E.ON, konstatoval, že k 31. 12. 2010 chybělo na elektrárně uzemnění úsekového odpínače, kdy nepropojené stínění uzemnění svědek identifikoval na fotografiích, které pořídil dne 31. 1. 2011. Svědek Ing. R. H. sice potvrdil, že jeho společnost POWER Energo s r. o. dodala na elektrárnu Xxxx transformátory, rozvaděče a kiosky trafostanic, neví však, k jakému datu ani kdy proběhla jejich montáž. Svědek K. N. uvedl, že elektrárna byla z jeho pohledu k datu 31. 12. 2010 dokončena z 60-70 procent. Předtím měla jeho firma Elspet s. r. o. za úkol tahat kabely k jednotlivým solárním panelům a konektorovat je, potom také zavést kabely do rozvaděčů s měničem a od měničů k dalším řadovým rozvaděčům. Dalším rozhodným datem je stav elektrárny k 16. 12. 2010, kdy obžalovaný Mgr. Š. a J. H. vlastnoručně sepsali a podepsali tzv. předávací protokol. Sám obžalovaný Š. se k tomuto datu vyjádřil tak, že kvůli nedostavěnosti elektrárny stáhl žádost o kolaudaci a nahradil ji žádostí o povolení předčasné užívání stavby. Podle jeho vyjádření byla elektrárna v době jednání na stavebním úřadu dokončena z 90 procent. Fakt nedokončenosti byl k tomuto dni zcela zjevně znám i obžalovanému H., který jej jednak potvrdil v rámci své výpovědi, dále doznal vady popsané v odstoupení od smlouvy, ke kterému došlo až dne 6. 1. 2011. Soud opět připomíná, že uvedený předávací protokol osvědčoval **předání dokončeného díla** v souladu se smlouvou o dílo.

Co se týče příčinné souvislosti mezi podvodným jednáním obžalovaných a vzniklým následkem, z dokazování vyplývá, že v případě vědomosti o předkládání falešných a nepravdivých podkladů, by příslušné subjekty svá rozhodnutí nevydaly, a tudíž by nedošlo k získání předmětné licence, prvnímu paralelnímu připojení a v tom důsledku by ani obžalovaný Mgr. Š. následně jménem společnosti FVE 28 s r. o. nemohl s distribuční společností uzavřít smlouvu na dobu neurčitou, která jej opravňuje k prodeji elektrické energie za zvýhodněnou cenu podle aktuálního sazebníku ERÚ. Neboli bez podvodného jednání, na němž participovali všichni čtyři obžalovaní, by nedošlo k tomu, že předmětná FVE byla nesprávně považována za fotovoltaický zdroj uvedený do provozu do 31. 12. 2010. Vzniklou škodu soud vypočítal v souladu s aktuální judikaturou, kdy se jedná o prostý rozdíl mezi cenami měsíčně fakturovanými společností FVE 28 s r. o. a cenami, na něž by měla tato společnost nárok, pokud by FVE Xxxx byla uvedena do provozu až v únoru 2011, kdy fakticky začala dodávat elektřinu do distribuční sítě. Tabulka s výpočtem škody je součástí odůvodnění tohoto rozsudku a nachází se v jeho samém závěru. Ohledně výše dokonané škody soud konstatuje, že oproti podané obžalobě upravil dobu, po kterou škoda vznikala do měsíce května 2012 včetně, neboť v tomto měsíci bylo zahájeno trestní stíhání všech obžalovaných a skutek je v tomto smyslu časově ohraničen. Tato drobná úprava se logicky promítla naopak do výše zjištěné budoucí škody. Oproti podané obžalobě soud skutek při

zachování totožnosti skutku upravil tak, že do něj zakomponoval i okamžik konkrétního uzavření smlouvy s distribuční společností, od kterého se odvíjí vznik škody v této věci.

Co se týče úvah o právní kvalifikaci jednání všech obžalovaných a obecně úvah o jejich trestní odpovědnosti, je nutno předně konstatovat, že jednání všech obžalovaných je trestné bez ohledu na to, v jakém společenském a podnikatelském klimatu probíhalo. Na jednu stranu je pravdou, že stát nejprve stanovil velmi lukrativní podmínky pro provozování FVE, které však v říjnu 2010 náhle změnil, čímž vystavil investory enormnímu tlaku. Dotované výkupní ceny byly do té míry přemrštěné, že stát v zájmu ochrany státního rozpočtu a ochrany koncových uživatelů sáhl k drastickému kroku a výkupní cenu elektřiny u zařízení uvedených do provozu po 31. 12. 2010 razantně snížil. Vycházel z logického předpokladu, že v poskytnuté tříměsíční lhůtě nebude velká část investorů schopna dílo dokončit, čímž se nastaví „filtr“ pro budoucí dotace státu v rámci nejlukrativnější kategorie výkupních cen a sníží se tak zatížení státního rozpočtu a koncových uživatelů. Lze v podstatě říct, že cílem daného opatření bylo dosáhnout stavu, aby co nejméně investorů stihlo ve zbývajícím čase dílo dokončit a nárok na nejvýhodnější ceny vykupované energie získat. Je nepochybné, že nepředvídatelné chování státu vůči investorům je nežádoucí. Byť obžalovaní trestnou činnost páchali pod časovým tlakem, do něhož se nedostali vlastní vinou, je nutno jedním dechem konstatovat, že i výkupní ceny, kterých by byli schopni dosáhnout legálním způsobem při připojení do distribuční soustavy v prvních měsících roku 2011, byly velmi lukrativní a rozhodně nikoli nevýhodné. Obžalovaní pomocí trestné činnosti překonali překážku, kterou stát vytvořil ve snaze zabránit plýtvání státních prostředků v podobě nesmyslně vysokých výkupních cen elektrické energie. Je spravedlivé, aby jednání obžalovaných bylo sankcionováno trestním právem, neboť je v zájmu právního státu vyslat signál ostatním investorům, kteří na nejvyšší výkupní ceny nedosáhli proto, že se odmítli vydat nelegální cestou. Signál, že se respektování zákona vyplácí a naopak se nevyplácí jeho porušování. Soud na straně příslušných správních orgánů porušení zákona neshledal a nelze proto akceptovat úvahu o beztrestnosti obžalovaných. Tito měli možnost za daného stavu dosáhnout obrany prostředky právní ochrany investic a k páčání trestné činnosti je rozhodně nikdo nenutil. Postihování tohoto druhu trestné činnosti je tak v zájmu nejen koncových uživatelů elektrické energie a státního rozpočtu, ale je i spravedlivé z pohledu ostatních investorů, kteří v důsledku respektování zákona nyní dosahují nižších zisků, než ke kterým směřovalo jednání obžalovaných.

Ohledně právní kvalifikace dospěl soud k závěru, že obžalovaný Mgr. F. Š. jednáním popsaným ve výrokové části tohoto rozsudku naplnil veškeré zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, neboť v přímé příčinné souvislosti s uvedením v omyl jednotlivých kompetentních subjektů, došlo na vyfakturované a zaplacené elektrické energii ke škodě ve výši 20 824 176,20 Kč, přičemž jednání ve vztahu k předpokládané budoucí škodě ve výši nejméně 299 729 019,80 Kč zůstalo toliko nedokonané ve fázi pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Je zřejmé, že vzniklá přímá škoda více než čtyřnásobně převyšuje kvalifikační znak uvedený v § 138 odst. 1 tr. zákoníku pro škodu velkého rozsahu, který činí částku 5 mil. Kč. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že pro příslušnou právní kvalifikaci není rozhodná výše „prospěchu“ obžalovaných po odečtení pomyslných „nákladů“, jak se snaží soud přesvědčit, ale výše škody. Ta je trestním právem chápána jako újma, která nastala v majetkové sféře poškozeného. Obžalovaný Mgr. F. Š. jednal ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku s obžalovaným J. H., který se přímo podílel v pozici jednatele dodavatelské firmy na obstarávání a následném uplatnění všech nepravdivých podkladů. Také jednání tohoto obžalovaného je kvalifikováno ve smyslu § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, ve vztahu ke způsobené budoucí škodě zůstavši toliko ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Naproti tomu jednání revizních techniků soud hodnotí jako účastenství ve formě pomoci smyslu § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, neboť v duchu aktuální judikatury je na autory

falešných a nepravdivých revizních zpráv z řad revizních techniků pohlíženo toliko jako na pomocníky k trestné činnosti, kteří k ní přispěli opatřením prostředků, konkrétně vyhotovením revizních zpráv. Na rozdíl od hlavních pachatelů byli nadáni potřebnou specializací. Obžalovaný R. J. v podstatě poté, co vyrobil jménem J. K. falešné revizní zprávy a předal je obžalovaným, na trestné činnosti dále neparticipoval, s příslušnými orgány a institucemi nejednal. Proto bylo jeho jednání vyhodnoceno jako zvlášť závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu, neboť je v tomto směru odvislé od hlavních pachatelů, nicméně ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Stejný závěr lze vztáhnout i k obžalovanému J. P., který svým jménem vyhotovil nepravdivé revizní zprávy a předal je hlavním obžalovaným, čímž jim opatřil prostředky k následnému spáchání podvodného jednání, na kterém již dále neparticipoval. I jeho jednání soud hodnotí jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Hlavní obžalovaní se trestné činnosti dopustili bezesporu ve formě přímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, u obžalovaných J. a P. lze s jistotou hovořit přinejmenším o úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Všichni obžalovaní byli s ohledem na svůj věk i duševní stav v době spáchání trestné činnosti plně trestně odpovědní. Společenská škodlivost jejich jednání je vysoká, neboť jejich jednání směřovalo ke způsobení škody, která by v případě neodhalení trestné činnosti vznikala po dobu následujících dvaceti let od jejího spáchání a po tu dobu by zatěžovala státní rozpočet i koncové uživatele. Rozhodně tedy nepřipadá v úvahu na jednání obžalovaných uplatnit princip *ultima ratio* ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku.

Při úvahách o **druhu a výši trestu** hodnotil soud veškerá zákonná kritéria uvedená v § 39 tr. zákoníku. Hodnotil osoby jednotlivých obžalovaných, včetně polehčujících a přitěžujících okolností.

Obžalovaný Mgr. F. Š. je svobodný, bezdětný, má vysokoškolské vzdělání v oboru právo, v minulosti nebyl odsouzen pro spáchání trestného činu a v místě bydliště nebyl postihován pro přestupek. U tohoto obžalovaného soud hodnotil kladně skutečnost, že se z jeho strany jednalo o první trestnou činnost v jeho doposud řádném životě, stejně tak jako fakt, že se od doby jejího spáchání do okamžiku vynesení tohoto rozsudku žádné další trestné činnosti nedopustil. Dosavadní sporádaný způsob života tomuto obžalovanému bezpochyby polehčuje. U tohoto obžalovaného soud jako přitěžující okolnost na druhou stranu hodnotil fakt, že byl v podstatě hlavním hybatelem událostí a svým způsobem organizátorem trestné činnosti. Pouze na něm totiž záleželo, zda bude zamýšleného výsledku dosaženo prostřednictvím trestné činnosti či nikoliv. Obžalovaný Mgr. Š. v tomto ohledu zneužil svého právnického vzdělání a byť se obecně ke skutkovým okolnostem případu doznává, vehementně je interpretuje v rozporu s podstatou věci a právní úpravou. Proto mu nemůže svědčit polehčující okolnost v podobě doznání. Obžalovanému Š. dále přitěžuje, že trestný čin spáchal s rozmyslem po předchozím uvážení a ze ziskuchtivosti. Soud nemohl odhlédnout ani od výše škody, kterou svým jednáním způsobil a která více než čtyřnásobně převyšuje limitní hranici 5 mil. Kč. I jako laik, avšak s vysokoškolským vzděláním, si musel být vědom, že bez revize vysokonapětové části elektrárny může dojít k ohrožení zdraví a života jiných osob. V neposlední řadě soud nemohl odhlédnout od skutečnosti, že tento obžalovaný se aktivně podílel na ovlivňování výpovědí některých osob v rámci přípravného řízení a řízení správního. Soud jako v zákoně neuvedenou polehčující okolnost hodnotil fakt, že k trestné činnosti došlo před téměř osmi lety a byl nucen zohlednit i neúměrnou délku řízení, které vynesení tohoto rozsudku předcházelo. Za trest přiměřený všem zmiňovaným kritériím soud považuje trest odnětí svobody ve výměře 5,5 roku, tedy blíže samé spodní hranice trestní sazby ustanovení § 209 odst. 5 tr. zákoníku, která činí od 5 do 10 roků. Postoj obžalovaného k trestné činnosti, stejně jako okolnosti případu vylučují, aby byl v případě

obžalovaného využít institut ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku. Pro výkon trestu byl v souladu s ustanovením § 56 odstavce 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť u něj nebyly splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

Jelikož se obžalovaný dopustil trestné činnosti se zjištěným úmyslem, neboť s trestnou činností souvisely příjmy pro jeho firmu, je na místě ukládat mu i peněžitý trest. S ohledem na dobu, která od spáchání trestné činnosti uplynula, a majetkové poměry obžalovaného, mu byl ukládán v sazbě § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku peněžitý trest ve výši 500 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 1 000 Kč, tedy celkem 500 000 Kč. Dle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců.

Obžalovaný Mgr. Š. se trestné činnosti dopustil v pozici jednatele společnosti s ručením omezením, je tedy namísto uložit mu trest zákazu činnosti ve smyslu § 73 odst. 1, odst. 3 zákoníku, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací, který byl vyměřen ve výměře pěti roků, tedy při polovině zákonné sazby, která činí od jednoho do deseti let.

Obžalovaný J. H. je ženatý, má dvě děti, má středoškolské vzdělání v oboru elektro, v minulosti nebyl odsouzen pro spáchání trestného činu a v místě bydliště nebyl postihován pro přestupek. Obžalovaný J. H. je po obžalovaném Mgr. Š. považován za druhého hlavního pachatele, který se srovnatelnou měrou na spáchané trestné činnosti podílel. U tohoto obžalovaného soud shodně s obžalovaným Š. hodnotil jeho dosavadní bezúhonnost jako výraznou polehčující okolnost. Taktéž přihlédl k jeho postavení v rámci skupiny pachatelů, kdy se jednalo o druhou nejvýznamnější osobu, která však byla svým způsobem závislá na obžalovaném Mgr. Š.. Závislost spočívala v zájmu obžalovaného H. na tom, aby mu Mgr. Š. řádně a včas proplácel zálohové platby, neboť na tom závisel chod jeho firmy. Tento obžalovaný taktéž částečně doznal podstatné skutkové okolnosti, nicméně se posléze snažil vyvinut teoretickými úvahami o nemožnosti provedení revize, zavinění kompetentních pracovníků jednotlivých subjektů a tudíž nemožnosti uvést je v omyl apod. U tohoto obžalovaného soud dospěl k závěru, že je možno použít ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku a s ohledem na konkrétní okolnosti tohoto případu rozebrané výše a podíl obžalovaného H. na trestné činnosti, je tomuto obžalovanému možno ukládat trest pod spodní hranici citované trestné sazby, která se v jeho případě jeví jako příliš přísná. Po zvážení všech rozhodných skutečností mu soud uložil trest odnětí svobody ve výměře 3,5 roku. Tento trest je již ze zákona trestem nepodmíněným a obžalovaný byl pro jeho výkon zařazen do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

Jelikož se obžalovaný dopustil trestné činnosti se zjištěným úmyslem, neboť s trestnou činností souvisely příjmy pro jeho firmu, je namísto ukládat mu i peněžitý trest. S ohledem na dobu, která od spáchání trestné činnosti uplynula, a majetkové poměry obžalovanému, mu byl ukládán v sazbě § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku peněžitý trest ve výši 100 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 1 000 Kč, tedy celkem 100 000 Kč. Dle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců.

Obžalovaný J. H. se trestné činnosti dopustil v pozici jednatele společnosti s ručením omezením a v této pozici vystupoval i v rámci řízení před stavebním úřadem a mj. podepsal dva nepravdivé

předávací protokoly mezi objednatelem a zhotovitelem, které byly následně užity při páchání trestné činnosti. Je tedy namístě uložit mu trest zákazu činnosti ve smyslu § 73 odst. 1, odst. 3 zákoníku spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací, který byl vyměřen v podstatě v symbolické výši v konkrétní výměře tří roků, neboť od spáchání trestné činnosti uplynula značná doba.

Obžalovaný R. J. je rozvedený, má jednoho syna, dosáhl středoškolského vzdělání v oboru elektro a podniká jako osoba samostatně výdělečně činná. V minulosti nebyl odsouzen pro spáchání trestného činu a v místě bydliště nebyl postihován pro přestupek. Tomuto obžalovanému, stejně jako ostatním obžalovaným, polehčuje dosavadní vedení řádného života. Taktéž se částečně doznal k podstatným skutkovým okolnostem, byť je interpretuje ve svůj prospěch, když používá argumenty shodné s ostatními obžalovanými. Nejedná se tedy o doznání úplné. Jako revizní technik, který zfalšoval revizní zprávu na vysoké napětí, si byl nejlépe vědom následků, ke kterým by mohlo na elektrárně dojít v podobě ohrožení života a zdraví jiných osob. V době zfalšování revizních zpráv totiž nemohl mít absolutní jistotu, že později proběhne řádná revize. Na jeho rozhodnutí tato skutečnost totiž nezáležela. Na rozdíl od hlavních obžalovaných přispěl ke spáchání trestné činnosti toliko v rozsahu své specializace. Soud bral v potaz i výši škody, k jejímuž vzniku jako účastník přispěl. S ohledem na právní hodnocení jeho podílu na trestné činnosti dospěl soud k závěru, že je u něj možno využít ustanovení § 58 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku, a ukládat mu trest pod spodní hranici citované trestní sazby. Dospěl k závěru, že k nápravě tohoto obžalovaného i s ohledem na jeho podíl na trestné činnosti a minimální profit na ní postačí ukládání výchovného trestu odnětí svobody ve výměře tří roků. Tento trest soud ve smyslu § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na maximální zkušební dobu v trvání pěti let.

Jelikož se obžalovaný trestné činnosti dopustil v pozici autorizovaného revizního technika, je namístě ukládat mu i trest zákazu činnosti. Bez přispění odborníků, kteří disponují příslušnými razítky a oprávněními, by k projednávané trestné činnosti nemohlo dojít. Obžalovaný porušil základní zásadu revizních techniků, že zfalšovanou revizní zprávu zkrátka nelze vyrobít a uvést do oběhu. Soud zdůrazňuje význam práce revizních techniků, neboť jsou jedinými osobami, které mohou zaručit, že zařízení ze své povahy životu nebezpečná lze provozovat bezpečně. Tím spíše to platí o revizních technících vysokého napětí. Soud proto tomuto obžalovanému uložil i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti revizního technika elektrických zařízení na dobu pěti let dle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku.

Obžalovaný J. P. je ženatý, má jedno dítě. Dosáhl středoškolského vzdělání v oboru elektro a podniká jako osoba samostatně výdělečně činná. V minulosti nebyl odsouzen pro spáchání trestného činu a v místě bydliště nebyl postihován pro přestupek. Tomuto obžalovanému polehčuje, že vedl před spácháním trestné činnosti řádný život a k trestné činnosti se v podstatných skutkových okolnostech doznal. Nicméně tyto interpretuje v rozporu se zákonem i objektivní realitou, stejně jako zbývající obžalovaní. Stejně jako u obžalovaného J. soud hodnotil výši škody, k jejímuž vzniku obžalovaný přispěl a rozsah jeho podílu na trestné činnosti, kdy „pouze“ dodal dvě revizní zprávy a kromě platby za ně neměl z trestné činnosti profit. Soud zohlednil i skutečnost, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil pod určitým tlakem ze strany společnosti CES s r. o., neboť byl na ní existenčně závislý v podobě zadávání zakázek. Na druhou stranu přihlédl k faktu, že z pozice revizního technika si musel být vědom rizik, které plynou ze skutečnosti, že elektrárnu nikdo před uvedením do provozu nezkontroluje. Ani tento obžalovaný nemohl mít absolutní jistotu, že bude povolán k pozdější řádné revizi. Tím spíše, že obžalovaného Š. v té době vůbec neznal. Obžalovanému soud ukládal trest taktéž pod spodní hranici trestní sazby a dospěl k závěru, že není nutno jej vyslovit jako trest nepodmíněný. Stejně

jako obžalovanému J. mu tedy uložil v sazbě § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání tří roků, který dle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání pěti let.

I u tohoto obžalovaného je namíste vyslovit trest zákazu činnosti, neboť stejně jako obžalovaný R. J. zneužil svoji pozici autorizované osoby a posvětil řízení o udělení licence vystavením nepravdivých revizních zpráv. Proto obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti revizního technika elektrických zařízení taktéž na dobu pěti let dle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku.

Závěrem soud zdůrazňuje, že u všech obžalovaných výrazně kladně hodnotil i skutečnost, že po přidělení této trestní věci novému senátu k projednání netrvali na opakování dokazování, čímž ušetřili státu nemalé prostředky, stejně jako ušetřili čas soudu a případným svědkům. Toto se samozřejmě promítlo i do výše a druhu uložených trestů.

Ve věci došlo **k zajištění finančních prostředků** na více účtech společnost FVE 28 s r. o. V mezidobí došlo ke zrušení několika účtů a na zbývajícím účtu soud již dříve omezil zajištění finančních prostředků toliko do výše údajného výnosu z trestné činnosti, kdy vycházel z posudku předloženého obhajobou, konkrétně do výše 12 044 707 Kč. Byť se s tímto postupem tento senát neztotožňuje, je zřejmé, že rozhodnout lze o zajištěných financích toliko do této výše. V tomto ohledu soud shledal naplněnými podmínky ust. § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, neboť dospěl k závěru, že finanční prostředky náleží jiné osobě (FVE 28 s. r. o., nyní ZONAS a. s.), která ji nabyla v důsledku zaplacených faktur ze strany distributora elektrické energie. Proto vyslovil jejich zabránění ve smyslu citovaného ustanovení.

Soud konstatuje, že poškozená distribuční společnost se k trestnímu řízení řádně nepřipojila, když poučení poškozeného obsahuje toliko konstatování, že se k trestnímu řízení připojuje s absencí konkrétního vyčíslení škody a označení osob, po kterých je tato požadována. S ohledem na tuto skutečnost nebylo možné o nároku na náhradu škody rozhodnout vůbec, neboť nebyl v rámci adhezního řízení zákonným způsobem uplatněn.

Výpočet škody

Měsíc Rok 2011	Dodané množství v kWh	Číslo faktury č. l.	Nároková cena (připojení do 31. 12. 2010)	Nároková cena (připojení od 1. 1. 2011)	Způsobená škoda bez DPH v Kč (rozdíl)
únor	64 300	FV/211001 (2546)	797 320,00	353 650,00	443 670,00
březen	234 200	FV/211002 (2547)	2 904 080,00	1 288 100,00	1 615 980,00

duben	246 800	FV/211003 (2548)	3 060 320,00	1 357 400,00	1 702 920,00
květen	317 200	FV/211004 (2549)	3 933 280,00	1 744 600,00	2 188 680,00
červen	257 800	FV/211005 (2564)	3 196 720,00	1 417 900,00	1 778 820,00
červenec	210 300	FV/211006 (2568)	2 607 720,00	1 156 650,00	1 451 070,00
srpen	276 660	FV/211007 (2571)	3 430 584,00	1 521 630,00	1 908 954,00
září	246 510	FV/211008 (2574)	3 056 724,00	1 355 805,00	1 700 919,00
říjen	141 800	FV/211009 (2577)	1 758 320,00	779 900,00	978 420,00
listopad	75 320	FV/211011 (2580)	933 968,00	414 260,00	519 708,00
prosinec	21 520	FV/211012 (2583)	266 848,00	118 360,00	148 488,00
celkem	2 092 410		25 945 884,00	11 508 255,00	14 437 629,00

Shodu s p

Měsíc Rok 2012	Dodané množství v kWh	Číslo faktury č. l.	Nároková cena (připojení do 31. 12. 2010)	Nároková cena (připojení od 1. 1. 2011)	Způsobená škoda bez DPH v Kč (rozdíl)
-------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------	--	--	--

leden	41 700	FV/212002 (2586)	527 505,00	233 937,00	293 568,00
únor	99 000	FV/212003 (2589)	1 252 350,00	555 390,00	696 960,00
březen	221 000	FV/212004 (2602)	2 795 650,00	1 239 810,00	1 555 840,00
duben	241 600	FV/212005 (2617)	3 056 240,00	1 355 376,00	1 700 864,00
květen	303 880	FV/212006 (2620)	3 844 082,00	1 704 766,80	2 139 315,20
celkem	907 180		11 475 827,00	5 089 279,80	6 386 547,20

Cena

elektriny za období r. 2011 – 2012

(uvedené do provozu v roce 2010)

Cenové rozhodnutí ERÚ	Cena pro rok	Výkupní cena elektriny dodané do sítě v Kč/kWh
ERU č. 2/2010	2011	12,400
ERU č. 7/2011	2012	12,650

Cena elektřiny za období r. 2011 – 2012

(uvedené do provozu v roce 2011)

Cenové rozhodnutí ERÚ	Cena pro rok	Výkupní cena elektřiny dodané do sítě v Kč/kWh
ERU č. 2/2010	2011	5,500
ERU č. 7/2011	2012	5,610

Celková vyplacená částka garantované výkupní ceny s uvedením elektrárny do provozu v roce 2010 za roky 2011 - květen/2012 = **37 421 711,00 Kč**

Celková vyplacená částka garantované výkupní ceny s uvedením elektrárny do provozu v roce 2011 za roky 2011 - květen/2012 = **16 597 534,80 Kč**

Rozdíl (skutečně způsobená škoda) = 20 824 176,20 Kč

- **Škoda od zahájení TS do 6/2012** (FV/212007, č.l. 2623)

1 783 338,00 Kč

- **Škoda v roce 2012**

7/2012 – 12/2012 předpokládaná škoda

Stanovená průměrná roční výroba stanovená výpočtem ERU (č. l. 2517 - 2518) – **2 050 MWh**

Stanovená výkupní cena v daném roce, pokud by elektrárnu uvedli do provozu v roce 2010 – **12 641 Kč/MWh**

$2\,050 / 12 = 170,8 \text{ MWh/měsíc}$

1 měsíc: $170,8 \times 12\,641 = \mathbf{2\,159\,082,80 \text{ Kč/měsíc (v roce 2012)}}$

$7/2012 - 12/2012 = 6 \times 2\,159\,082,80 = \mathbf{12\,954\,496,80 \text{ Kč}}$

Stanovená výkupní cena v daném roce, pokud by elektrárnu uvedli do provozu v roce 2011 – **5 610 Kč/MWh**

1 měsíc: $170,8 \times 5\,610 = \mathbf{958\,188,00 \text{ Kč/měsíc (v roce 2012)}}$

$7/2012 - 12/2012 = 6 \times 958\,188 = \mathbf{5\,749\,128,00 \text{ Kč}}$

Rozdíl (předpokládaná způsobená škoda 7 – 12/2012) = 7 205 368,80 Kč

- **Škoda v letech 2013 – 2030**

Předpokládané výnosy elektrárny od r. 2013 – 2030 při uvedení do provozu v r. 2010 (č. l. 2517): **522 715 678,00 Kč**

Předpokládané výnosy elektrárny od r. 2013 – 2030 při uvedení do provozu v r. 2011 (č. l. 2518): **231 975 365,00 Kč**

Rozdíl (předpokládaná způsobená škoda): 290 740 313,00 Kč

V budoucnu způsobená škoda (od 7/2012 – 12/2030) = 297 945 681,80 Kč.

Celkem (6/2012 – 12/2030): 299 729 019,80 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. (§ 249/ 1,2 tr. ř.)

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr. ř.)

Brno 20. června 2018

Mgr. Martin Vrbík, v. r.
předseda senátu

